

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 1/17, helmikuu-maaliskuu 2017, 16. vuosikerta, irtonumero 2 €

Sote peruutettava - Kuntien itsenäisyys turvattava - Kuntapalvelut säilytettävä

Marxia ei voi korvata oikeistopopulismilla s. 3
KIKY ja muut "kusetukset" jatkuvat s. 4
Sote pysäytettävä! Sammon ryöstö estettävä! s. 5
Eläkeläisten noustava puolustamaan etujaan s. 6
Kuntavaalien infoa s. 10
Abhasia kurottaa tulevaisuuteen s. 12
Suomi vallankumousten polttopisteessä s. 16
Neljännesvuosisata ilman Neuvostoliittoa s. 17

Kuva: Heikki Männikkö

SSS ja SOS-päätäjät on muistutettu, että terveyspalvelujen siirtoa kapitalisteille ei hyväksytä. Kansalaisjärjestöjen "Vain kaksi kättä" -tapahtuma 10.6.2015 osoitti, että väkeä saadaan koolle tarvittaessa nopeastikin. Silloin tämä tapahtuma keräsi 15000 henkeä vastustamaan SSS-leikkauksia.

Uusliberalistinen Sote-projekti on toimivan yhteiskuntapalvelun pakkoryöstö. Vuosisatojen aikainen kunnallinen itsehallinto romutetaan. Kuntien päätäntävällä riistetään 60 %. Ylikansalliset terveysalan yritykset valmistautuvat jakamaan terveys- ja sosiaalitoimeen budjetoituja varoja. Palvelujen laatu heikkenee ja hinnat kohoavat. Vaalit eivät missään oloissa ratkaise asiaa. Tarvitaan joukkoliike, joka kaa-
taa uusliberalismin.

Katso sivut 5, 10 ja 11

Sivut 2-3

- Marxia ei korvata oikeistopopulismilla
- Kuntavaaleissa rakennetaan uusliberalismin vastaista rintamaa.
- Paikka paikan päälle
- Työttömyyspommi tikittää

Sivut 4-5

- "KIKY kusetukset" jatkuvat
- Tulevien sukupolvien laskut
- Väärä diagnoosi
- Sote ja Sammon ryöstö estettävä
- Viennin varjolla niskalaukaus köyhille
- Kiitoksia Trumpille

Sivut 6-7

- Eläkeläisten noustava puolustamaan etujaan, osa 2
- Suomen eläkeläiset Euroopan köyhimpiä
- Julkisen sektorin alasajo pysäytettävä
- Ei ole ulospääsyä

Sivut 8-9

- Poimintoja Mediasta
- Kunnan tuettava asukkaidensa - ei liike-elämän - hyvinvointia
- Tarja Männikkö 70 vuotta
- Mistä Holmström sai Nobelin
- Valitus vakuutusoikeuteen maksullista

Sivut 10-11

- Kuntavaalit 2017: Suunta uusliberalismin vastaiseen kansanrintamaan

Sivut 12-13

- Abhasia kurottaa tulevaisuuteen
- ETJY liikaa kätensä Donbassissa
- Islamisti-palkkasotilaita Kiovan joukoissa

Sivut 14-15

- Fermin paradoksin etsintä puhuttaa
- Leikataan
- Porvoon kuntavaalivalmisteluja
- Tunnetuimmat poliittiset vedätykset?
- Tauno Wallendahl in memoriam
- Porvoon sosiaalilautakunta on ottanut eduskunnan tehtävät

Sivut 16-17

- Suomi vallankumouksellisten tapahtumien polttopisteessä
- Venäjä-pakotteet jatkuvat aina
- 25 vuotta ilman Neuvostoliittoa

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- CETA, TTIP - eliitin terrorismia
- Työläisen käsikirja on välttämätön
- Takapajuinen Venäjä
- Uutisia Donbassin kansantasavalloista

Markkinaehtoinen uusliberalismi tulee kaataa

On vain yksi vaihtoehto. Poliitiikan suunta tulee muuttua.

Kuva: Heikki Männikkö

Kansanvastainen markkinatalous lyö läpi kaikkialla. Ammattiliittojen johto vastustaa eläkeläisten vaatimusta taitetun indeksin korjauksesta. Työnantajien toimet muuttuvat röyhkeämmiksi. Jopa ansiopäivärahan kestoajaa on lyhennetty. Kuntavaalit ovat ovelia. Kansan äänen järjestöt esiintyvät liittolaistensa kanssa eri puolueiden listoilla (katso sivu 11). Ta-
voitteena on kansan yhteisrintama, joka rakentaa vaihtoehtoa nykyiselle uusliberalismille ja sitoutuu työhön sen puolesta.

Sivut: 3, 4, 6 ja 9

Suhteemme itänaapuriin tulee luoda uudelleen

Täältä ei Suomen vihollista löydy, ellei sitä itse tehdä.

Kuva: DONI News Agency

Ei kulu päivääkään, etteikö mediassa kerrota jotain kielteistä Venäjästä. Sen sanotaan olevan arvaamaton ja luovan epävarmuutta Eurooppaan. Kuitenkaan ei kerrota, miten Venäjä on arvaamaton ja luo epävarmuutta. Sitä vastoin Nato:n joukot ovat työntyneet Venäjän naapureissa kiinni Venäjän rajoihin ja operoivat mm. Itämerellä ja Suomessa. Länsi hakee nyt vihollista sieltä, jossa sitä ei ole. On oikeellista, että näin tapahtui myös 1930-luvulla, jolloin Neuvostoliitosta tehtiin vihollinen.

Sivut: 12, 13, 17 ja 20

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 7.3.2017

Kuntavaaleissa rakennetaan rintamaa uusliberalismia vastaan

SOS-hallituksen ajama sote-uudistus heittää synkän varjon keväällä käytävien kuntavaalien ylle. Uudistus veisi toteutuessaan kunnilta yli puolet nykyisistä tehtävistä, kun sosiaali- ja terveyspalveluita ollaan siirtämässä uudelle maakuntahallinnolle. Perinteistä pohjoismaista kunnallisen itsehallinnon ja kuntademokratian mallia ollaan tylysti romuttamassa hallituksen toimesta.

Sote-uudistus avaa toteutuessaan valtavia bisnesmahdollisuuksia yksityisille terveysalan suuryhtiöille. Nämä yhtiöt ovat odottaneet uudistusta rahan kiilto silmissään jo pitkään. Suuret terveysalan firmat junailevat rahavirtojaan veroparatiisien kautta, joten Suomen valtio on häviävä uudistuksessa. Virallisesti hallitus on veroparatiiseja vastaan, mutta käytännössä se on monin tavoin edistänyt harmaata taloutta ja veronkiertoa veroparatiisien kautta jopa oman hallituksen ministereitä myöten.

Hallitus perustelee sote-uudistusta muun muassa valinnanvapaudella. Jatkossa potilas voisi valita, hakeutuuko yksityiselle vai julkiselle puolelle hoitoon. Mutta kuka kaipaakaan sairastuttuaan tällaista näennäistä valinnanvapautta? Ihmiset tarvitsevat toimivaa terveydenhoitojärjestelmää, joka mielellään on perusosaltaan maksutonta ja kokonaisuudessaan kohtuuhintaista myös vähävaraisille. Palveluiden tuottaminen yksityisten yhtiöiden toimesta nostaa vääjäämättä hintoja, sillä yhtiöiden tulee tuottaa voittoa omistajilleen. Käytännössä pienillä toimijoilla ei ole mahdollisuuksia pärjätä kilpailussa, joten suuret monikansalliset terveysjätit tulisivat entistä voimallisemmin hallitsemaan sote-markkinoita.

Suomen työväenpuolue vaatii sote-uudistuksen peruuttamista ja kunnallisen itsemääräämisoikeuden säilyttämistä. Terveydenhoitojärjestelmää ei saa alistaa yksityisen voitontavoittelun pelinappulaksi, vaan sitä on kehitettävä kaikkien saatavilla olevana julkisena palveluna. Nykyisen järjestelmän toimivimpia osia ei tule myllätä uuteen uskoon. Suomalainen erikoissairaanhoito on maailman huippuluokkaa, eikä sitä pidä vaarantaa huonosti harkituilla uudistuksilla.

Ministeri Anne Bernerin esitys tieverkon yksityistämiseksi kaatui yleisen mielipiteen vastustukseen. Kaatunut hanke antoi hälyttävän kuvan Juha Sipilän hallituksen rajusta yksityistämislinjausta. Yhteiskunnan perusinfrastruktuuri on ehdottomasti pidettävä omassa käsissä ja julkisessa omistuksessa. Yksityistämispoliittikka on lopetettava ja palautettava energia-alan kaltaiset ydintoiminnot yhteiskunnalliseen omistukseen. Roimat hinnankorotukset sähkönsiirron myynnin seurauksena ovat varoittava esimerkki siitä, mitä yksityistämisestä voi seurata tavallisen kansalaisen kannalta.

Suomen työväenpuolue lähtee kevään kuntavaaleihin vaatimaan nykyisen kovan uusliberalistisen yhteiskuntapolitiikan kumoamista. Nykyisen politiikan kumoaminen on mahdollista vain kansalaisten ja järjestöjen muodostaman laajan yhteisrintaman voimin. STP:n ehdokaiden osallistuminen vaaleihin ystäväpuolueiden listoilla edistää omalta osaltaan tällaisen rintaman rakentamista. Kuntavaaleissa jokaisella on mahdollisuus ottaa kantaa kunnallisen itsemääräämisoikeuden, julkisten hyvinvointipalvelujen sekä kansanvallan puolesta, uusliberalistista yksityistämispoliittikkaa ja demokratian kaventamista vastaan.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Marxia ei voi korvata oikeistopopulismilla

Neuvostoliiton hajottua on vasemmisto ollut enemmän tai vähemmän kriisissä kaikkialla Euroopassa ja muualla maailmassa, eräitä poikkeuksia lukuunottamatta. Tarve nykyisen kovan, uusliberalistisen kapitalismin kumoamiselle ja korvaamiselle vaihtoehtoisella politiikalla ei kuitenkaan ole kadonnut mihinkään - pikemminkin tarve on vain kasvanut pääomapiirin kiristäessä otettaan entisestään.

Kuva:Workers World

Trumpin vaalivoittoa protestoitin voimakkain mielenosoituksin samoin kuin hänen virkaanastujaisiakin. Rajuja olivat mielenosoitukset silloin, kun Trump määräsi seitsemän islamilaisen maan kansalaisille maahantulokiellon. Tässä maahantulokieltoa vastaan protestoidaan Baltimoren lentokentällä. Nähtäväksi jää mitä tapahtuu sitten, kun maasta aletaan karkoittaa 11 miljoonaa siirtolaista.

Kiristynyt tilanne yhdessä vasemmiston ja reaaliosialismin kriisin kanssa on aiheuttanut erilaisten itseään vaihtoehtoksi kutsuvien poliittisten liikkeiden nousun. Erilaiset oikeistopopulistiset liikkeet ovat olleet monissa maissa huomattavassa kasvussa. Nämä ovat kenneet hyödyntämään ihmisten pelkoa ja epävarmuutta nykyisessä maailmantilanteessa. Ne ovat härskisti ratsastaneet ihmisten ennakkoluuloilla ja tietämättömyydellä.

Hitler löysi tarvittavan syyllisen talouselämässä merkittävillä paikoilla olleista juutalaisista. Oikeistopopulismin taktiikkaan kuuluu, että syyllinen vaikeuksiin löydetään jostain konkreettisesta tekijästä, kuten "väävät" poliitikot tai virkamiehet, joita vaihtamalla muutos toteutuu. Syyttävää sormea ei vahingossakaan osoiteta kohti todellista syytötehdasta eli vallitsevaa kapitalismia - tähän ei oikeistopopulistien tietämys eikä tahto riitä.

Maahanmuuttajista tehtiin syntipukkeja

Parisen vuotta sitten Euroopassa löydettiin syyllinen maanosamme ongelmiin imperialistisia sotia pakenevista pakolaisista. Absurdeimmassa salaliittoteorioissa esitettiin pakolaiskriisin olevan jonkinlainen globalistien salajuoni, jonka avulla terroristeja solutetaan Euroopan pääkaupunkeihin. Suomessa oikeistopopulistista vaihtoehtoa edustaa puolueista perussuomalaiset, joilla on monia kytköksiä äärioikeistolaisiin ja -nationalistisiin ja jopa uusnatsistisiin järjestöihin. Monissa Euroopan maissa on nähtävissä samanlaista kehitystä; esimerkiksi Englannin UKIP, Ranskan Le Pen ja Ruotsin Ruotsidemokraatit edustavat samantyyppistä poliittista näkemystä.

Myös Yhdysvalloissa sama suuntaus vahvistui, kun presidentiksi nousi vastoin ennakkoodotuksia Donald Trump. Maan edistyksellinen vasemmisto, monet kansalaisjärjestöt sekä etniset vähemmistöt kauhistuivat vaalin tulosta, vaikka eivät tukeneet myöskään Clintonia; olihan Trump ratsas-

tanut vaalivoittoon avoimella rasismilla, siirtolaisvastaisuudella ja kansallismielisellä uholla. Erityisen räikeää oli Trumpin meksikolaissiirtolaisten vastainen loanheitto; Trump leimasi meksikolaiset ryöstelijöiksi ja raiskaajiksi. Trump esitti vaalikampanjansa aikana joitakin myönteisiä lausuntoja Venäjästä ja presidentti Vladimir Putinista. Tämä näytti aiheuttavan hämmennystä jopa joidenkin kommunistien keskuudessa: Trumpia alettiin pitää "hyvänä tyyppinä" ja jopa "meidän miehenämme".

On kuitenkin vaikea nähdä, että Trump ryhtyisi pyyteettömästi kaveeraamaan kilpailevan suurvallan kanssa; kyseessä on taktinen veto omien imperialististen päämäärien pönkittämiseksi. Trump on ollut erittäin hyökkäävä Kiinan suuntaan ja hän näkee yhteistyössä Venäjän kanssa mahdollisuuden vastustaa nousussa olevaa Kiinaa. Korvaukseksi Venäjälle saatetaan sallia lisää vaikutusvaltaa omilla lähialueillaan. On myös syytä muistaa, että Putin edustaa oligarkkeja, jotka junailivat Neuvostoliiton hajottamisen ja rikastuttivat itsensä yhteisen omaisuuden uusjaolla. Putinin hallinto on rahoittanut Le Penin puoluetta Ranskassa ja se on solminut yhteistyösopimuksen Itävalan Vapauspuolueen kanssa.

Meksikossa laajoja mielenosoituksia

Trumpia puolustelevalle selitelleet, että hänen vaalikampanjan aikaiset rasistiset ja muut räikeät puheensa olivat vain vaalitaktiikkaa äänten kalastelemiseksi. Tämä on perin outo väite. Jos Trump todella kalasteli sameissa vesissä vain ääniä saadakseen, on se hyvin vastenmielistä. Jos taas Trump yhä seisoo sanojensa takana, on se vielä vastenmielisempää.

Tällä hetkellä näyttää siltä, että Trump todella tarkoitti mitä kampanjassaan sanoi. Hän ajaa jäärpäisesti Meksikon rajalle rakennettavaa massiivista muuria ja vaatii Meksikoa vastaamaan kuluista. Trump on väläytellyt 20 prosentin tuontitullia meksikolaistuotteille,

jolla katettaisiin muurin kustannuksia. Tällöin maksumiehiksi joutuisivat tavalliset amerikkalaiset. Trump on myös esitellyt uusia säädöksiä, joiden perusteella siirtolaisten välitön maasta karkottaminen käy jatkossa hyvin helposti, pienimminkin rikkeen seurauksena ja ilman oikeudenkäyntiä. Trump on linjauksillaan raivostuttanut meksikolaiset, jotka ovat järjestäneet suurmielensoitteuksia omassa maassaan.

Trump ei ole myöskään lupunut muslimia syyllistävästä aikeistaan asettaa maahantulokielto seitsemän islamilaisen maan kansalaisille. Monet näistä maista ovat nimittäin USA:n sotapolitiikan uhreja. Trumpin pääneuvonantajan ja -ideologin Steve Bannonin mukaan USA:n pääuhkia ovat Kiinan nousu ja ääri-islamismi. Bannon on todennut, että sota Kiinan kanssa Etelä-Kiinan meren saarista käydessä seuraavan kymmenen vuoden aikana "ilman epäilyksen häivää". Sodan laajentaminen Lähi-Idässä on niin ikään ääri-islamismia uhkaa korostavan Bannonin visioissa. Trump ja Bannon vaikenivat siitä tosiasista, että islamilainen terrorismi on suoraa seurausta USA:n omasta sotapolitiikasta alueella.

Trumpin hallinto on käytännössä hylännyt ajatuksen ilmastomuutoksesta olemassaolevana faktana. Heti uuden presidentin aloitettua poistettiin Luonnonsuojeluviraston (EPA) nettisivuilta viittaukset ilmastomuutokseen. EPA:n johtoon nimettiin tunnettu ilmastomuutoskehtikko Scott Pruitt. Trump itse on antanut ymmärtää, ettei hän usko ilmastomuutokseen ilmiönä. Hän on väittänyt, että ilmastomuutoksen keksivät kiinalaiset heikentääkseen USA:n teollisuuden kilpailukykyä.

Oikeistopopulistit eivät tuo todellista muutosta

Pintapuolisesti saattaa näyttää, että oikeistopopulistit ajavat joitakin yhteisiä teemoja vasemmiston kanssa. Trump julisti virkaanastujaispuheessaan, kuinka hän "palauttaa vallan takaisin kansalle". Julistus jäi pelkän retorikan tasolle, eikä siitä ole sen koommin kuuluttu. Sen sijaan tiedossa on, kuinka Trump kaavaillee veronkevennyksiä suuryrityksille sekä lainsäädännön höllentämistä pankkisektorille, jota alettiin suitia tiukemmin vuoden 2008 romahduksen jälkeen.

Oikeistopopulistien eliitin vastainen retorikka, Euroopassa erityisesti EU-vastaisuus, vetoaa joihinkin edistyksellisiin vasemmistolaisiin. Minkäänlaisia illuusioita ei kuitenkaan ole syytä elätellä sen suhteen, että nykyinen uusliberalistinen kapitalismi voitaisiin kumota oikeistopopulistien toimesta; nämä eivät koskaan tule käymään kapitalismin kimppuun. Tämä pätee niin Trumpin, Le Penin, persujen kuin kaikkien muidenkin samankaltaisten suhteen.

Edistyksellisten ei pidä tukea sen enempää läntisen hallitsevan luokan sotasaa Venäjän vastaista kampanjaa kuin oikeistopopulistien agenda. Vain työväenluokan ja kommunistien joukkotyöllä sekä marxilaisen analyysin avulla voidaan kumota vallitseva politiikka ja löytää tie ulos nykyisestä kriisistä.

KÄ/toimitus

Paikka paikan päälle

”Mutta aineellisten elämänehtojen muutoksella tämä sosialismi ei suinkaan ymmärrä porvarillisten tuotantosuhteiden poistamista, mikä on mahdollista vain vallankumoustietä, vaan hallinnollisia parannuksia, jotka tapahtuvat näiden tuotantosuhteiden pohjalla eivätkä siis tuottaan muutosta pääoman ja palkkatyön suhteisiin, vaan parhaassa tapauksessa vähentävät porvaristolta sen vallanpidosta johtuvia kustannuksia ja yksinkertaistavat sen valtiontaloutta”. (Marx, Engels)

Manifestin julkaisemisesta on kulut 169 vuotta, mutta suomalainen vasemmisto askartelee yhä porvariston apuna hallinnollisten parannusten kimpussa. Vallankumous on meidän marxilaisillemme liian vaikea edes pohdittavaksi.

Hyvinvointivaltio korvasi sosialismin

12.2.2017 Iisalmen työväentalossa Kunnan palvelut kuntoon -seminaarissa Vasemmistoliiton nuori puheenjohtaja Li Andersson kertoi, mitä kuntapolitiikassa on korjattava ja kommunistit latoivat siihen omat paikkalappunsa. Tämä demarien työväentalo on todellinen Paikkarin torppa.

Kun 1970-luvulla keskusteltiin vielä sosialismista, niin Mauno Henrik Koivisto toi tilalle hyvinvointivaltion. Kommunistitkin ovat olleet innolla rakentamassa tätä ikiliikkujaa. Pääministerinä uurananut Kalevi Sorsa totesi puolestaan sosialismista: ”Ei se tämän kummempaa ole”. Lieneekö sitten 2000-luvun sosialismi muuttunut Juha Sipilän ja Donald Trumpin myötä kummemmaksi.

Kuntavaaleihin on syytä osallistua. Vaalitoreilla ihmiset tulevat keskustelemaan. Siellä ei ole mitään syytä lupailta olemattomia

Kuntavaalit lähestyvät. Se näkyy toinen toistaan vasemmistolaisempien puolueiden vaaliohjelmien ot-sikoissa: ”Terveys ei ole kaupan!”, ”Kunta ei ole myytävänä!”. Ohjelmien laatijat ovat marxilaisia. Luetun ymmärtämisessä näyttää kuitenkin olevan vaikeuksia, mikäli ovat Marxinsa lukeneet. Marx ja Engels kirjoittivat vuonna 1848 julkaistussa Kommunistisen puolueen manifestissa, että valtaan päässyt porvaristo on tehnyt kaikesta kauppatavaraa. ”Se on muuttanut persoonallisen arvon vaihtoarvoksi ja asettanut lukemattomien kirjallisesti vahvistettujen ja ansaittujen vapauksien tilalle yhden, tunnottoman kauppa-vapauden”.

Tätä tunnusta olemme näyttäneet isoissa tapahtumissa nyt pari vuotta. Vasta sosialismin kautta löytyy ratkaisu nykyisiin yhteiskunnan perusongelmiin. Uskottava vaihtoehto päiväkohtaisissa kamppailuissa löytyy, kun lopullinen tavoite koordinoidaan yhteen päivittäisen työn kanssa. Myös kuntavaaleissa näin tulee tehdä.

vaan kertoa, että kapitalistien asia-miehet, porvarilliset poliitikot varas-tavat valtion ja kunnan omaisuudet ja lahjoittavat ne keinottelijoille. Si-ten niistä tulee kauppatavaraa, por-variston omien lakien mukaan lail-lisesti.

Kommunistien tavoite on so-sialismi ja kommunismi, luokatun yhteiskunta. Kommunistisen puo-lueen tehtävä on tuoda vallanku-mouksellista tietoisuutta työväen-luokkaan. Tätä tietoisuutta ei edistä vähän vähää tarinat siitä, että nykyi-ässä kapitalistisessa yhteiskunnas-sa jokin ei ole myytävänä.

J. V. Stalin kirjoitti vuonna 1917 ennen sosialistista vallanku-

mousta: ”Päätehtävänä on propa-goida nykyisen vallan kukistami-sen välttämättömyyttä. Me emme ole vielä riittävän valmistautunei-ta siihen. Mutta on valmistaudutta-va”. ”Venäjän proletariaatti, joka toi-mii eräässä Euroopan takapajuisim-massa maassa pientalonpoikaiston väestöjoukkojen keskuudessa, ei voi asettaa tehtäväkseen sosialististen uudistusten viipymätöntä toteutta-mista. Mutta olisi mitä suurin virhe ja käytännössä jopa täydellistä siir-tymistä porvariston puolelle tehdä sellainen johtopäätös, että työväen-luokan on kannatettava porvaristoa tai rajoitettava toimintansa sellaisiin puitteisiin, jotka pikkuporvaristo voi

hyväksyä tai kieltäytyttävä proleta-riaatin johtotehtävästä sen selittä-misessä kansalle, että monet käy-tännöllisesti kypsyneet askeleet so-sialismia kohti eivät siedä lykkäystä”. J.V.S. s. 204

Talonpoikaisköyhälistö proletariaatin tukena

”Ei ole poissa mahdollisuus, et-tä juuri Venäjä on se maa, joka rai-vaat tien sosialismiin. Tähän men-nessä ei ainoakaan maa ole nautti-nut sodan oloissa sellaista vapaut-ta kuin Venäjä eikä ole yrittänyt to-teuttaa työväenvalvontaa tuotan-nossa. Sitä paitsi meidän vallanku-mouksemme perusta on laajempi

kuin Länsi-Euroopassa, jossa prole-tariaatti on aivan yksin vastakkain porvariston kanssa. Meillä taas työ-läisiä tukevat talonpoikaiston köy-himmät kerrokset. Vihdoin Saksas-sa valtiovalan koneisto toimii ver-rattomasti paremmin kuin meidän porvaristomme puutteellinen ko-neisto, porvaristomme, joka itsekin on Euroopan pääoman veronmak-saja. On hylättävä aikansa elänyt kä-sitys, että vain Eurooppa voi näyttää meille tien. On olemassa dogmaat-tista marxilaisuutta ja luovaa marx-i-laisuutta. Minä olen viimeksin mainitun kannalla”. J. V. Stalin osa 3 s. 206

”Kapitalistit eivät ole tyhjän-päiväisiä jaarittelijoita. He ovat toiminnan miehiä. He tietävät, että vallankumouksen ja vastavallanku-mouksen peruskysymys on valtak-y-symys”. s. 208

Myöhempien aikojen ”todelli-set marxilaiset” julistivat, että oli väärin aloittaa vallankumous taka-pajuisella Venäjällä eikä edistyskel-lisessä Saksassa. Stalin mainitsee Saksan valtiovalan paremmin toimi-van koneiston. ”Todellisilla” marxilai-silla on syytä masennukseen nykyi-sen porvarillisten valtioiden valvonta- ja mielipidemuokkauksineiston vuoksi. Nykyiset vallankumouksel-liset seikkailevat ”Veispuukissa” de-mokraattisten tiedustelupalvelujen siipien suojassa.

Demokratioissa valtiollista poliisia komentaa vapaissa por-varillisissa vaaleissa valittu pre-sidentti. Mauno Koivisto käski Suo-poa lopettamaan SKP:n seurannan. Tämä oli kaunis kiitos meidän kom-munistien ponnisteluille yhteiskun-nan muuttamiseksi. Nyt voimme määritellä tavoitteemme pikkupor-variston tajunnan tasolle, ettei vain ketään pelottaisi.

Viljo Heikkinen Lapinlahti

TYÖTTÖMYYSPOMMI TIKITTÄÄ

Vuosi on alkanut valtamediassa pu-humalla valeuuti-sista, joita kaikki muut tuottavat. Se on itse ja yksin syn-nitön, rehellinen. Se toistaa itseään, kun se uskoo keksineensä puhtail-le valheille uuden ilmaisen, valeuu-tiset, joita tuottaa ennen muuta Ve-näjä, pienet muka totuuden torvet. Porvarillinen, kapitalistien omista-ma rikas valtamedia tuottaa valhei-ta. Se on tuottanut niitä aina ja ian-kaikkisesti.

Nyt sikäli kuin on vuoden mittaiselta Clinton-Trump vaa-lipropagandalta ehtinyt, se on jauhanut hyvin antaumuksellises-ti, kuinka talous taas kasvaa, pahin on ohi! Kansalle syötetään rauhoit-tavia valeuutisia, joista on maalat-tu kuva, että taas elämä hymyilee. Kapitalisteja hyödyttävä valtame-dia on valeuutisten tuottamisen mestari, pääpukari. Se on kuin en-tinen varas, joka huutaa; ottakaa varas kiinni!

Viimeksi OKO julkisti en-nusteensa, jossa kasvu on en-tistä räväkämpää. Sen mukaan (HS 23.1) tänä vuonna talous kasvaa 1,8 prosenttia, ensi vuonna hie-man enemmän. Voi varsin helposti osoittaa, että tähän sisältyy ainek-set valeuutiseen. Oli miten tahansa,

kasvu on parhaassakin tapauksessa mitätöntä, täysin riittämätön.

Pääministeri Juha Sipilä on touhunnut hiki hatussa työn tuot-tavuuden parantamiseksi. 80-lu-vulla se oli keskimäärin 4,2 ja 90-lu-vulla 5,2 prosenttia, mutta seuraa-valla vuosikymmenellä tuli romah-dus 2,2 prosenttiin. Sen syynä on vapaakaupasta seurannut tuotan-torakenteen muutos. Lopputuo-teiden tuonti on lähes kaksinker-taistunut. Se on ollut mahdollis-ta, kun vapaakaupan seurauksena kotimainen tuotanto romahti. Muu-tos on tehnyt Suomesta pysyvästi matalan tuotannon ja kehnon työn-tuottavuuden, kehnon työllisyyden maan.

Tänä vuonna työn tuotta-vuus saattaa nousta 2,0 prosent-tiin tai yli. Se saavutetaan helpos-ti, kun hankitaan muutama uusi en-tistä parempi vempain ja pannaan porukkaan lisää vauhtia. Sillä lailla säästetään 7,5 miljoonaa työtuntia, 4 500 työvuotta. Niistä jää työanta-jille 225 miljoonaa euroa puhtaana käteen, mutta leipäjonot ja julkisen talouden alijäämät kasvavat.

Kapitalistien haaveet voitoi-ta ovat pohjattomat. Kaikki ja kaikkien hallitusten toimet perus-tuvat siihen, että jokaisen kapita-listin pitäisi saada tuloja ainakin sam-ven verran kuin Björn Wahlroos. Vii-

me vuonna hän sai pelkkiä osinko-ja miljoona euroa kuukaudessa. Ja vain piru tietää, paljonko hän sai lisäksi palkkoja, palkkioita ja karta-nonsa viljelmille maataloustukea.

ooo

Protektionismi on kirosana kuten presidentti Sauli Niinistö selitti val-tiopäivien avajaisissa. Protektionis-min kirousta on ryyditetty populis-milla, jota pidetään paskapuheena typerälle kansalle. Näinhän nämä menevät, vaikka molemmat ovat-kin totuuden vääristelyä.

Kapitalistinen maailma on elänyt ja kasvanut protektionis-min suojissa. Se on aina aikojen alusta lähtien raivostuttanut suury-tyksiä, suurkapitalisteja. Protek-tionismi on ollut käytössä sen vuoksi, että tulleilla valtiot ovat voineet tasata erilaisista olosuhteista johtu-via vienti- ja tuontitavaroiden hinto-ja. Ne ovat suojanneet pk-yrityksiä.

Viimein vuonna 1947 pe-rustettiin tulleja ja kaupankäyn-tiä koskeva yleissopimus GATT. Määräajoin tehtiin niin sanotu GATT-kierros, jossa tarkistettiin aiemmin sovittu ja päätettiin jatkos-ta. Näin kotimarkkinatuotannolla oli rajasuoja ylivoimaisia ulkomai-sia suuryrityksiä vastaan. Rajasuo-jan turvissa valtiot voivat huolehtia mahdollisimman hyvästä omavarai-suudesta, osaamisesta, taloudelli-

sesta riippumattomuudestaan ja it-senäisyydestään. GATTin rajasuo-jan turvissa oli mahdollista pitää työttömyys jonkinlaisessa kurissa ja luoda hyvinvointivaltio, jota nyt va-paakauppa pakottaa ajamaan alas.

Päätös suunnan muutoksesta tehtiin presidentti Mauno Koivis-ton aikana. Hänen päätöksillään aloitettiin valmistelut liittymisestä Euroopan sisämarkkinoihin. Sen ja EU:n ennakkoehtoihin kuului pääo-mien, tavaroiden ja ihmisten vapaa liikkuminen. Ensimmäinen järjesty-tävä seuraus oli 1990-luvun alun pankkikriisi. Samaan aikaan, kun Suomi liittyi Euroopan unioniin, lakkautettiin GATT ja perustettiin ylikansallisten jättiyritysten Maail-man vapaakauppajärjestö WTO.

Uusi maailmanjärjestys oli luotu ja suurtyöttömyys tuo-tu. Suomi monien muiden kanssa on ajettu pysyvän matalan tuotan-non maaksi. Tilastokeskuksen mu-kaan vuonna 2050 meillä on työvoi-maa noin 5 007 miljoonaa tuntia. Kun reaalitytölessä kasvaa kaudella 2015-50 keskimäärin 1,4 % ja työn tuottavuus 1,7 % vuodessa, niin 218,1 miljardin euron bkt:n tuotan-toon käytetään vain 2 679,2 miljoonaa tuntia, 53,5 %. Käyttämättä jää 46,5 %, joka on vaarallinen työttö-myyspommi.

ooo

Tilastokeskus kertoo, että (2015)

meillä oli noin 3,5 miljoonasta työikäi-sistä työvoimaa 75,5 %, ja työllisyys-aste oli 68,7 % ja työttömyysaste 9,0 %. Tosiasiaa meillä on työvoimaa 81 % (sama kuin Tanskassa), siis 2,8 miljoonaa henkeä. Kun työvoima-tutkimuksen 3 925,5 miljoonasta työtunnista poistetaan tekemättö-mät 226 miljoonaa (5,8 %) työtun-tia, saadaan tehtyjen täysien työ-vuosien määräksi 2,1 miljoonaa. Erotus on 709 tuhatta työvuotta ja työttömyysaste 25,3 %. Vapaa-kauppa on virittänyt työttömyys-pommin, josta ei uskalleta kertoa, ettei se räjähdä ennen aikaansa.

Yleismaailmallisesti kapita-lismi on ajautumassa täydelli-seen umpikujaan. Siksi kuten voi kuvitella Yhdysvalloissa kytee kap-inahenki. Välttyäkseen umpiku-jalta meidän uusi presidenttimme Donald Trump saattaa ajatella, että kun protektionismi parantaa maan työllisyyttä, se poistaa kapinahen-gen ja pelastaa kapitalismin – aina-kin toistaiseksi. Olisiko näin, ehkä, mene ja tiedä.

Meillä ei haluta nähdä tu-levaa umpikujaa. Sitä, että tun-nelin päässä ei ole valoa. Pahin on edessä ja se tekee vauhdilla tu-loaan. Siksi valtamediassa eletään valeuutisilla, valheilla.

Kai Kontturi

KIKY JA MUUT ”Kusetukset” JATKUVAT

Työttömien kyykytys jatkuu ja suoranainen nöyryyttäminen pahe-nee vuosi vuodelta. SOS-hallitus on noudattanut Elinkeinoelämän keskusliiton (EK) ja Suomen yrittäjien toivelistaa lähes sellaisenaan. Työntekijöiden edustajien toiveita ei ole huomioitu mitenkään. Jotta työttömien - ja myös työpaikkansa vielä säilyttäneiden - nöyryyttäminen olisi vielä täydellisempää, on hallituksen toimesta heikennetty useita duunareita suojelevia lakeja.

Muutamia esimerkkejä

Määräaikainen työsopimus on tähän mennessä voitu työnantajan aloitteesta solmia määräaikaiseksi vain perustellusta syystä ja silloinkin se on oikeuskäytännössä katsottu toistaiseksi voimassa olevaksi, jos työsuhde on kestänyt yli kahdeksan kuukautta. Uuden säädöksen mukaan määräaikainen työsopimus voidaan tehdä vuoden pituiseksi ilman perusteltua syytä, mikäli työnhakija on ollut ilman työtä edellisen 12 kuukauden ajan.

Koeaika työsuhteen alussa on voitu ennen vuodenvaihdetta sopia enintään neljän kuukauden mittaiseksi. Nyt se voidaan sopia aina jopa kuuden kuukauden mittaiseksi. On todella ällistyttävää, että neljä kuukautta ei työnantajille riitä selvittämään, onko työntekijä sopiva tehtävään, johon hänet on palkattu. Mutta siitä ei ole kyse, vaan siitä, että duunari pysyisi nöyränä entistä pidempään.

Työnantajan irtisanoessa työntekijän taloudellisista ja tuotannollisista syistä on ns. takaisinottovelvoite ollut yhdeksän kuukautta. Nyt hallitus päätti työntekijien vaatimuksesta lyhentää velvoitteen 4 kuukauteen ja työsuhteissa, jotka ovat kestäneet yli 12 vuotta, 6 kuukauteen. Vau! Kyllä nyt työllisyys lisääntyy!

Työsopimuslakiin hallitus lisäsi säännöksen, jonka mukaan yli 30 henkeä työllistävän yrityksen on tarjottava taloudellisista ja tuotannollisista syistä irtisanotuille mahdollisuutta osallistua työllistymistä edistävään valmennukseen tai koulutukseen edellyttäen, että työsuhde on kestänyt yhtäjaksoisesti yli

Vuosi 2017 on tuonut tullessaan hallituksen toteuttamat työttömyysturvan heikennykset ja muut työtätekevien asemaa huonontavat lakimuutokset. Työttömyysturvan omavastuu-aika pitenee viidestä päivästä seitsemään ja ansiopäivärahan enimmäiskesto puolestaan lyhenee 400 päivään. Enimmäiskesto 58 vuotta täyttäneillä säilyy 500 päivässä. Jos työttömällä on enintään kolmen vuoden työhistoria, on ansiopäivärahan enimmäiskesto vain 300 päivää.

Tämä mies tiesi jo 3.9.2016, mitä tulee tapahtumaan. Tuskin Eloranta kunniallisesti tästä tilanteesta selviää pelkästään vetoamalla työnantajan hyväntahtoisuuteen. Järeämpiä keinoja tarvitaan.

viisi vuotta. - Valistunut arvaus on, että tuolla lisäyksellä ei ole mitään konkreettista vaikutusta mihinkään. Mitä ihmettä voi olla irtisanovan yrityksen tarjoama valmennus tai koulutus? Mitä se voi olla muuta kuin mahdollisuutta pakkotyöhön?

Palkkaturvalain säännökset muuttuivat siten, etteivät ne ole esteenä KIKY-sopimuksen selviytymislausekkeen mukaisille sopimuksille. Nyt siis voidaan tehdä työpaikoilla sopimuksia, joilla palkka- ja muita etuja heikennetään yrityksen kilpailukyvyyn nimissä. Palkkaturvalaki ei enää ole esteenä. Lisäksi työntekijöiden palkkaa alennettiin nostamalla työntekijän sosiaaliturvamaksua. Työnantajan maksua vastaavasti pienennettiin.

Ansiosidonnaista päivärahaa saava voi saada liikkuvuusavustusta n. 700 euroa kuukaudessa, jos hän solmii vähintään kaksi kuukautta kestävä työsopimuksen ja työmatka kestää yli kolme tuntia tai osa-aikatyössä yli kaksi tuntia. Kysymys kuuluu, että mistä löytyy työntekijä, joka palkkaa työntekijän,

jonka työmatkoihin menee yli kolme tuntia päivässä?

Jotain hyvääkin sentään: ansiotulojen verotus kevenee. Samalla kevenee valtion kassa, koska osinko- ja optioverotus ei vastaavasti nouse. Leikkaukset siis jatkuvat.

KIKY, kaikkien kusetusten äiti

Edellä luetellut heikennykset työttömyysturvaan ja työelämää sääteleviin lakeihin ovat hallituksen toteuttamia. Niitä ei sovittu KIKY-sopimuksessa, vaikka niin kuulee väitettävän. KIKY-sopimus kyllä myytiin liittojen hallinnolle ja jäsenille perustellen sen hyväksymistä sillä, että hallitus toteuttaa pakkolait, jos sitä ei hyväksytä. Nyt nähdään, että työntekijää suojaavia lakeja heikennettiin kuitenkin.

Liittojen demarijohto veto- si hallinnon edustajien solidaarisuuteen erityisesti työttömiä kohtaan. Väittivät, ettei työttömyysturvaa heikennetä, jos KIKY hyväksytään. Valitettavasti liittohallintojen

edustajista suurin osa tämän väitteen sellaisenaan nieli.

Eniten huomiota on saanut KIKY:ssä hyväksytty 24 tunnin vuotuinen työajan pidennys. Eri lähteistä saatujen tietojen mukaan työajan pidennysten toteutukset ovat kovin erilaisia eri työpaikoilla. Jossain sitä ei ole toteutettu lainkaan, jossain on pyyhkäisty pois kolme pekkaspäivää, jossain tehdään kolme lauantaita ja jossain on työpäivää pidennetty kuudella minuutilla ynnä kaikkea mahdollista. Suurin työajan lisäyksen vaikutus taitaa olla ilmapiirin kiristyminen työpaikoilla. Yhtään uutta työpaikkaa ei ole syntynyt, eikä synny.

Osa ammattiliitoista jäi KIKY-sopimuksen ulkopuolelle. Elintarvikeliitto ja AKT mm. pystyivät sopimaan työehdoista ilman mitään heikennyksiä. Tämä näytti ärsyttävän metallin ja TEAM:n puheenjohtajia, jotka Hesarin mielipidesivulla kertoivat, että lähtivät mukaan KIKY-sopimukseen vastentahtoisesti – ja syyttivät ulkopuolelle jääneitä liittoja siitä, että ne jättivät kilpailukyky sopimuksen mukanaan tuomat heikennykset toisten hoidettaviksi. Tuota tuota, öö, siis mitä? Syyttivät siis ulkopuolelle jääneitä liittoja solidaarisuuden puutteesta. – Eikö paremminkin rakennus-, elintarvike- ja kuljetusalojen liitoilla ole aihetta syyttää kaikkia muita solidaarisuuden ja tuen puutteesta, kun ne taistelivat heikennykset omilla aloillaan nurin?

Työnteettäjien luokkataistelu muuttuu päivä päivältä röyhkeämmäksi

EK irtisanoi vuosikymmeniä voimassa olleet keskusjärjestösopimukset. Niissä on sovittu mm. lomapalkka-, koulutus-, irtisanomissuoja-, luotamusmiessopimuksia ja työnantajan AY-jäsenmaksuperintää koskeva sopimus. Ne eivät heti lakkaa olemasta, vaan jatkuvat niin kauan kuin nykyiset työehtosopimukset ovat voimassa eli ensi syksyyn. Jos nuo ”sopparit” lakkaavat olemasta, koko suomalainen työelämä lakkaa olemasta sellaisena kuin me sen olem-

me viimeiset 40 – 50 vuotta oppineet tuntemaan. Miettikääpä, mitä tapahtuu, jos työnantaja ei enää perikään AY-jäsenmaksua suoraan palkasta tai, jos työnantaja ei tunnusta työntekijöiden valitsemaa luottamusmiestä.

EK:n ilmoitus nostikin ansaitusti vastareaktion. Metallin liittotohallitus esim. päätti, ettei se neuvottele mistään uusista työehtosopimuksista ennen kuin keskusjärjestösopimukset on sellaisenaan kirjattu metallin solmimiin sopimuksiin. Suomessa on käyty jo vuoden ajan keskusteluja ns. vientivetoisen työmarkkinamallin aikaansaamiseksi. Se tarkoittaisi, että vientialat määrittäisivät palkankorotusten tason. – Metsäteollisuus ilmoitti viikolla 6 irtautuvansa mallin valmistelusta. Metalliliiton hallitus puolestaan päätti, ettei metalliliitolla ole minikäänlaisia edellytyksiä jatkaa yhteisen vientivetoisen mallin valmistelua. Muut liitot tekivät saman sisältöisiä päätöksiä.

EK:n nokkamies Jyri Häkämies tuli julkisuuteen rauhoittelemaan liittojen reaktioita. Hän väitti, ettei mikään muutu. Se on rohkea väite. Kuten edellä todettiin, keskusjärjestösopimukset ovat voimassa nykyisten TES:n päättymiseen ensi lokakuun loppuun asti. Kusetus ja sen yritys siis jatkuu. Työnteettäjien ja heidän etujärjestöjensä käymä luokkataistelu kiihtyy ja sieltä tulee yhä röyhkeämpiä esityksiä ja vaatimuksia. He ovat selvästi päätelleet, että nyt on otollinen hetki hakea selkävoitto AY-liikkeestä – ja ovat hyvin lähellä tavoitettaan.

AY-liikkeellä alkaa olla käsillä viimeiset hetket ryhtiliikkeen seen. Pelkkä toiveiden esittäminen ei riitä. On esitettävä selkeät vaatimukset työehtojen ja työttömyysturvan parantamiseksi ja seisottava niiden takana. Työväenluokan suhteellinen osuus kansasta on suurempi kuin koskaan ennen. Neuvotteluvoimaa siis kyllä löytyy ja sitä on syytä alkaa käyttää.

**Markku Nieminen
pääluottamusmies**

Tulevien sukupolvien laskut

Muoti-ilmio vai vanha poliittinen kikka vedota, kuinka emme voi jättää laskua tuleville jälkipolville? Kun pienillä tuloilla ki- tuuttavat eläkeläiset esittävät toimeentulonsa kohentamista, syyllistetään heitä tulevaisuuden kuormasta syömisestä.

Julkista sektoria ajetaan kiivaasti alas, palveluja karsitaan ja selitys on, kuinkas muuten, emme voi jättää laskua lapsiemme maksettaviksi. Hassua miten tässä ja nyt elävät jätetään vaille huolenpitoa ja hoivaa, mutta tulevaisuuden ihmistä kannetaan hellyttävästi nykyisten päättäjien toimesta huolta ja turvaa.

Suomalaista sotateollisuutta varustetaan miljardeilla. Sodan uhkaa lietsotaan ja sillä pelotellaan. Sodan varalta järjestetään Naton kera yhteisiä sotaharjoituksia. Euroja palaa miljoonia. Valtion velasta ei ole huolen häivää, ei laskun vastuuton- ta siirtämistä jälkikasvuillemme,

levat sukupolvet, vai ketkä?

Se joka kannattaa miljardien asehankintoja, asevarustelua ja määrärahojen kasvattamista, alkoon tulko minulle sanomaan, että hädässä olevia ei voida auttaa tai meillä ei yksinkertaisesti ole varaa nykyiseen palveluiden tasoon. Elämä on valintoja. Minun valintani on rauhanomainen rinnakkainelo naapurien kanssa ja voimavarojen suuntaaminen ihmisten inhimillisestä elämästä huolehtimiseen ja tulevat sukupolvet kiittävät.

Hannu Tiainen

Väärä diagnoosi

Tiedonantajassakin on usein esiintynyt väite, jonka mukaan työväestön tilanteen heikkene- minen johtuu ja on johtunut ns. savupiipputeollisuuden kaatamisen mukanaan tuoman ras- kaan ruumiillisen työn vähen- tymisestä. Senkö takia myös SKP:n tunnuksesta piti piiput kaataa?

On kuitenkin käynyt niin, että työn rasittavuus on kasvanut siinä määrin, että yhä suureneva osa työväestöstä vammautuu joko ruumiillisesti tai henkisesti - jopa molempia - ennen aikojaan, yhä nuorempina ja nuorempina. Näin tapahtuu erilaisten tuotannon tehostamistoimenpiteitten seurauksena.

Mielestäni työväenluokan heikkous Suomessa johtuu siitä, kun annettiin sen porukan, joka nykyään on järjestäytynyt Vasemmistolitoksi (vieläpä joidenkin kommunistien tuella) nitistää työväenkulttuurin aktiiviset toimijat. He ovat käyneet menestyksekkäästi niin pio-

neerijärjestön, nuorisoliiton, opiskelijaliikkeen ja Työväen urheiluliiton kimppuun kuin laululiikkeenkin unohtamatta nais- ja eläkeläisjärjestöjä, eläkeläisten näytelmäkerhoja... Kun työväenliikkeellä oli vahva osa myös kulttuurissa, oli poliittisen oikeiston huomioitava vasemmiston ääni nykyisin vain unelmoitavissa olevin määrin. Radion ja television ohjelmista saattoi moni kuulija oivaltaa ohjelman olleen tarkoitetun juuri hänen kuultavakseen... ”Kuka tarvitsee työttömyyttä? En ainakaan minä – eikä Nieminen...”

Väite: ”Palatsivallankumouksen mahdollisuus perustuu siihen, että meillä on korkeasti koulutettua väkeä enemmän kuin koskaan”, on ikävä kyllä pelkkä houre! Kyllähän he toki sosialistisenkin yhteiskunnan rakenteissa ovat tuki tärkeitä, mutta casinon omista kyllä huolehtii ruletin pyörittäjiään ja turvamiehistöään. He taas turvaavat osaltaan sen, että omistajalla on kaikkea enemmän kuin ihmisen tarvitsee. Vallankumouksen tekevät edelleen joukot, eivät etuo-

keutetut.

Mitä tarkoittaa ”paluuta entiseen ei ole”? Aikoinaan SAK:n entinen lautapoikapuheenjohtaja sanoi, ettei ole mitään saavutettuja etuja, on vain kynnyskysymyksiä. Niinpä ay-liikkeen, ehkä erityisesti SAK:n, perääntyminen on jatkunut jo niin monen taisteluhaudan ja poteron taakse, että niiden yli harppoessa on pöksyistä takasauma revennyt ja hameestakin helma ottaa kohta kiinni. Lenin totesi jo kauan sitten, että joskus on otettava askel taaksepäin, jottei menetetä enempiä saavutuksia, mutta samalla valmistauduttava ottamaan kaksi askelta eteenpäin.

Tietääkseni meillä Suomessa ei viime vuosikymmeninä ole ollut todellista tarvetta ottaa edes sitä ensimmäistä taka-askelta. Kapitalistien tiedotusaparaatti jauhoi aikansa - ja kas, pikkunen pelottelu pehmitti päät...

**Pauli Eskelinen
16.1.2017**

Sote pysäytettävä! Sammon ryöstö estettävä!

Suomen terveydenhoitoa ihaillaan maailmalla

Terveydenhoitomme on korkeatasoinen, toimiva ja kustannustehokas. Viime vuosien ongelmat johtuvat hallitusten rajuista valtionapujen leikkauksista. Hallitus selittää, että nykyinen toiminta olisi huonoa ja tehotonta. Health Consumer Powerhousen vertailussa Suomen terveydenhuolto pärjää hyvin sekä hoitotuloksissa että tehokkuudessa.

Suomi kuuluu niiden 4 maan joukkoon, jotka "ovat inspiraation lähde muillekin" (HS 31.1.). Suomi on Euroopan 8. paras maa vain pienellä erolla parhaisiin. Suomen terveysmenot asukasta kohden ovat alle 4000 dollaria (n. 3 800 €). Ruotsissa ne ovat yli 5000 \$. Muissa kärkipäähän sijoittuvissa maissa menot ovat paljon suuremmat, 6000–7000 \$. Suomessa 20 000 – 40 000 asukkaan kunnat tuottavat palvelut tehokkaimmin. Ruotsissa luku on 30 000 – 50 000. Terveydenhuollon käyttömenot ovat suhteutetut kansantuotteeseen OECD maiden alapuolella. Jos terveystoimi olisi käyttänyt vuonna 2013 saman verran kuin muut Pohjoismaat, käyttömenomme olisivat olleet verrattuna Ruotsiin 4,8 ja Tanskaan 3,6 mrd € toteutunutta suuremmat.

Vertailu haastaa SOS-soten

Sote-uudistuksen tavoite oli leikata sote-sektorin kustannuskehitystä 3 mrd € vuoteen 2029 mennessä, tehostaa toimintaa ja turvata palvelujen saatavuus. Yksityistäminen hyödyttää suuryhtiöitä. Monikansalliset yhtiöt tulouttavat usein voittonsa ulkomaille, jopa aggressiivisen verosuunnittelun ja veronkierron avulla. Jos terveydenhuollon pirstomissuunnitelma toteutuisi, joutuisimme tulevaisuudessa rakentamaan nykyisenlaisen julkisen terveydenhuollon uudelleen.

“Sote-palveluissa alkaisi ryöstökapitalismin aika“

Sosiaalipolitiikan professori **Heikki Hiilamo** toteaa: Teorian mukaan 'raha seuraa potilasta' -mallissa kilpailu kiinteillä hinnoilla nostaa laa-

Sipilän hallituksen sote-paperi syntyi pitkän kiistelyn jälkeen marraskuussa 2015. Juha Sipilä uhkasi hallituskriisillä ja sai ukaasinsa lävitse. Esitys oli yhtä pimeä kuin yö ulkona. Rättiväsyneet ministerit päättivät ottaa kunnilta pois sote-toimen. Keskusta sai “maakuntahallinnon” ja kokoomus “valinnanvapauden”. Runsat vuosi on pätkäilyä, mistä sovittiin. Sipilä ennustaa lakiesityksen valmistuvan keväällä. SOS-sote syntyi kriisistä ja päättyy katastrofiin, kuten monet lääke-, sosiaali- ja taloustieteen tutkijat arvioivat. Sote-soppa kiehui hellalle edellisten hallitusten aikana. Nyt SOS-hallitus pyrkii keittämään sopan nopeasti painekattilassa. Pian kattila räjähtää ja keitos lentää kattoon ja seinille – sotku on kaamea.

SOS-hallituksen teot terveystoimen yksityistämiseksi ovat toimivan yhteiskuntapalvelun pakkoryöstö. Kapitalisteille tavoite on ideologinen ja taloudellinen. Tämä on rajuin kansan vastainen toimi yli puoleen vuosisataan. Sipin on erottava, että ehdimme torjua “Sammon ryöstön”.

tua. Tällöin potilailla tulisi kuitenkin olla tietoa laadusta ja valintojen pitäisi perustua siihen. Julkisissa sote-palveluissa on tärkeää – erityisesti silloin, kun kustannuksia yritetään säästää – että laatu liittyy palvelujen tuottamaan terveyshyötyyn. Terveyshyödyn mittaaminen on kuitenkin vaikeaa jopa ammattilaisille saati usein hädänalaisessa asemassa oleville maallikoille. Kilpailu voi johtaa (on jo johtanut Ruotsissa) alueellisten erojen kasvuun. Äkillinen valinnanvapauden toteuttaminen romuttaisi sote-uudistuksen alkuperäiset tavoitteet eli yhdenvertaisten palvelujen tuottamisen, terveyserojen kaventamisen ja perustason palvelujen vahvistamisen. Se tuhoaisi myös integraation eli sote-uudistuksen tärkeimmän keinon saada vähemmällä rahalla parempia palveluja.

“Valinnanvapaus lisäisi väistämättä kustannuksia“

Hiilamo jatkaa: Se, että valinnanvapaudella halutaan parantaa lääke- ja palvelujen saatavuutta, on kan-

natettava tavoite. Kuitenkin malli, jossa ihminen voi valita joko julkisen, yksityisen tai järjestön omistaman yhtiön palveluksia, pirstaloi niitä. Sote-uudistuksen pitäisi samaan aikaan lunastaa lupaus kustannussäästöistä ja palvelujen paranemisesta. Jos jommasta kummasta joudutaan luopumaan, hyvät palvelut on tärkeämpi tavoite.

Sosiaalipolitiikan emeritusprofessori Anneli Anttosen mukaan yhtiöittäminen on yksityisten tuottajien, ei käyttäjien, etu. Hallituksen linjaukset tarkoittavat valtaavaa julkisen sote-tuotannon ulosmyyntiä suurille yksityisille yhtiöille. Sen seuraukset ovat jo nähtävissä. Valinnanvapaus on muuttumassa julkisten palvelujen hallitsematomaksi yksityistämiprojektiksi. Siinä pääosaa näyttelevät suuria markkinoita ja voittoja havittelevat suuret sote-yhtiöt.

”Hyvästi palveluyhteisunta”

Taloustieteen professori **Markus Jäntti** kysyy: “Onko julkiset sote-palvelut syytä yhtiöittää?” Julkisen ta-

kää kansalta, kyllä kansa tietää. Köyhän kansan käydessä kaupassa, apteekissa tai muita maksuja maksavat, huomaavat, että viety on, meinaan ostovoimaa. Sitä sanotaan hienosti tulonsiirroksi, kun viedään köyhän kansanosan taskuista niille, joilla jo yltäkylläisesti on.

Euro sieltä, toinen täältä, vienti vetää, ettei tyhmempi heti huomaa vasta kuin jonossa, johon kaverit käskivät mennä rahojen lopputtua. Hyvinvointivaltion leipäjonoksi kutsutaan. Jonotus myös maksulliseksi, saadaan elvytettyä vientiä, jolla turvataan hyvinvointivaltion leipäjonot, kätevää, toden totta. Köyhä, ole onnellinen, et palele suotta leipäjonossa, olet tärkeä ratas viennin edistämässä. Palkintona saat yhä uudestaan ja uudestaan käydä antamassa oman panoksesi viennin hyväksi. Jonottakaamme Suomen vientiä ja Suomi nousuun.

Punainen leka

louden kannalta keskeistä olisi nostaa sote-palvelujen tehokkuutta, koska väestö ikääntyy ja työikäisten väestöosuus laskee. Valinnanvapaudella ajetaan yksityisten palvelutuottajien etua. Sote-palveluissa on pitkään toiminut yksityisiä ja julkisia tuottajia. Nyt ollaan tuomassa uutta ehtoa, nimittäin että kaikkien palveluntuottajien tulee olla yhtiömuotoisia.

Liiketaloustieteen professori Pekka Pihlanto toteaa: On jo jonkin aikaa näyttänyt siltä, että olemme koko ajan menossa entisestä palveluyhteiskunnasta suuntaan, jota voisi luonnehtia palvelujen karsinta- ja rahastusyhteiskunnaksi... Koko ajan karsitaan julkisia palveluja ja muutetaan niitä maksullisiksi. Tiedetään, ilmaisia lounaita ei ole, mutta ennen yhteiskunnalle oli asetettu velvollisuus tarjota tiettyjä avainpalveluja maksutta. Nyt halutaan yhtiöittää ja lopulta yksityistää, mikä merkitsee, että jotkut tienaaavat palvelujen tuottamisesta oman siivunsa - joka yleensä pyrkii aina vain kasvamaan.

Takapuoli edellä puuhun

Muulla sote-yksiköitä ollaan pienentämässä. Sosiaalityön professori **Aila-Leena Matthies** toteaa: “Eurooppalaiset kokemukset opettavat, että isojen sote-yksiköiden markkinointaminen ja isot organisaatiot eivät ole toimineet, eivätkä ne ole tuoneet kustannustehokkuutta.” Herää kysymys, pyrkiikö SOS-hallitus rikkomään toimivan soten.

Sote-hankkeelle stoppi

Jättisuurten palvelualueiden malli rikkoo vuoden 1972 kansanterveyslakia, joka edellyttää edulliset terveyspalvelut kaikille. Julkisessa ja yksityisessä terveydenhuollossa on perustavanlaatuisen ero. Julkinen terveystoimi edistää kansanterveyttä, yksityinen yritys tuottaa

voittoa. Kaikki verot tulee käyttää hyvinvointiin. Hallituksen ideologinen malli on kokoomuksen toiveiden mukainen. Ruotsissa käydään keskustelua, pitäisikö voittoa tavoittelevien yhtiöiden lainkaan toimia terveydenhuoltoalalla ja millä ehdoilla. Koko sote-huollon rakenteet tulee säilyttää julkisella sektorilla. SOS-hanke ei voi onnistua, sillä se on törmännyt perustulollisiin ongelmiin. Puhe maakuntaitsehallinnosta on huijausta, koska sehan tarkoittaa valtion päätösvallan hajauttamista maakuntiin, mutta SOS-haikailu tarkoittaa päätösvallan keskittämistä eli alueellisen itsehallinnon loppua. Jossain vaiheessa keskustankin päättäjät tajuavat tämän.

Eroa Sipilä!

Sanoit kesällä 2015: “Sadassa päivässä hallituksen täytyy saada askelmerkit valmiiksi isoille asioille koko hallituskaudeksi... Jos tuloksia ei synny, ukko vaihtoon... Tulos tai ulos!”. Tarkoitit työllisyyttä, talouden kilpailukykyä ja uudistuksia kuten sotea. Pian on kulunut jo 600 päivää.

Horisontissa kaaosta

Sote-asiantuntijaryhmän jäsenet professorit **Heikki Hiilamo, Jussi Huttunen, Martti Kekomäki, Anneli Pohjola** ja edellisen hallituksen sote-ohjausryhmän jäsen professori **Mauno Vanhala** näkevät kaaosta, eriarvoisuutta ja kasvavia kustannuksia. Kaikkien yliopistollisten sairaanhoitopiirien johtajat varoittavat, että lakiluonnos asiakkaan valinnanvapaudesta on keskeneräinen ja tuloksin varainen. Kritiikkiä ei tule nälvä: ensin pyydettiin kiirehtimään – nyt hidastamaan. Hommat eivät hoidu ilmoittamalla päätösten aika-aulun. Se on helppoa kuin heinänteke, ellei pohdi päätösten sisältöä ja toteutusta.

Juhani Tanski

Kiitoksia Trumpille

Suuremmin ei maailmalta ole Trumpille kehuja esitetty. Aihetta kylä olisi, onhan Trump on toimillaan saanut ihmisjoukot maailmalla ymmärtämään, kuinka pahasti heitä on viilattu linssiin jenkkinemidian valeinformaation avulla. Yhdysvalloissa on kuulemma ollut maailman kaunein kakku, kuorutettuna demokratialla, ihmisoikeuksilla ja tasa-arvoisella ihmisten kohtelulla. Trump on nyt rikkonut tuon kakun kuoren ja mitä onkaan sisältä paljastunut silkkakaa sontaa - rasismia, terroria, ihmisten vainoa, sortoa ja uskonnollista diskriminointia.

Trump on ilmoittanut Yhdysvaltoihin tuloluvan saavan vain maata rakastavien ihmisten. Eipä taida turistitiluvaa olevan odotettavissa. Baltian maita lukuun ottamatta päättäjät ovat EU:n piirissä tuominneet Trumpin demokratian vastaiset toimet. Presidentti Niinistö on iltpäivälehdessä mukaan ”jyrähtänyt” Trumpille. Suomen hallituksen Pyhäät Miehet – Juha Sipilä ja Timo Soini - ovat olleet hiljaa tai puhuneet normaaleja käsittämättömiä höpinöitä.

Pitääkin olla suu supussa, jos aikoo päästä seuraavalle rukousamiaiselle. Minun puolestani Soini voisi käydä kerran viikossa rukousamiaisella, mutta omalla kustannuksellaan. Nyt hän matkustelee veronmaksajien piikkiin maailmalla kuin Lentävä Hollantilainen konsanaan. Jos matkoista olisi jotain

hyötyä Suomelle, asia olisi toinen. Olen aina luullut, että suomalaisen ministerin ja kansanedustajan ainoa päämäärä on vain Suomen hyväksi toimiminen. Tällä hetkellä tuntuu erälle olevan Yhdysvaltain etu tärkeämpi.

Olen aina ollut sitä mieltä, että jokainen tulkoon uskollaan autuaaksi. Timolla on omat uskonsa, minä taas uskon syntävän kirppuja, jos sahanpuruihin virtsaa. Uskomme on samanarvoinen, jos Suomi on tasa-arvoinen ja demokraattinen maa.

Vielä lopuksi lisäkehu Trumpille. Medialla riittää työtä. Jonkun verran kylmävääkin ovat Trumpin touhut. Uhkailut Kiinaa ja Irania vastaan ovat verenkaivamista nenästä. Ovatko Vietnamin sodan opetukset jo unohduneet?

Reino Welling Jämsänkoski

Viennin varjolle niskalaukaus köyhille

Totesin jo nuorena, että toisilla on ja toisilla ei, meinaan vientiä, ja minulla sitä ei ollut. Ei ainakaan merkittävässä määrin, jotta olisin voinut sillä ylpeillä saati mainita. Hallituksemme näyttää tuskaillevan saman ongelman parissa – vientiä ei ole ja jos on, se on kovin kehnoa. Hallitukselle täytyy antaa tunnustus, vaikka se kipeältä tuntuu. Saamme elää aikakautta, jossa meillä on historian taitavin ja mestarillisin hallitus. Ihan on pakko ihailla kovaa kolmikkoo Sipilä, Soini ja Orpo, niin, vaikka pumpusta ottaa.

Hallitus on nimittäin kääntänyt kehnon viennin vetonaulakseen ja salaiseksi aseekseen. Kaiken lisäksi hallitus on myös kasvattanut vientiä. Jaa mitä vientiä, ihmettellette, kerron kohta. Kuka olisi vielä vähän aikaa sitten uskonut, kuinka kaikki se raju muutos, mitä yhteiskunnassamme tapahtuu, tehdään vientiin vedoten.

Ei kuulkaa, rakennemuutokseen vetoaminen on tyystin poissa kuvioista, ei pure sillä ratsastaminen, suorastaan vanhanai-kaista. Mutta vienti ja sen ongelmat, siihen tarttuen voidaan tehdä ihan mitä tahansa. Kuinka arvokas onkaan pieni taapero, josta vanhemmat joutuvat maksamaan kalliimpaa päivähoitomaksua. Tai

vastaavasti vanhus, joka jättää lääkepurkin ostamatta. Uhrautuvat viennin tähden, kuinka uljaita he ovat – viennin sankarimitalin ansaitsevat.

Yksityistämiset, yhtiöittämiset, valtion teiden, metsien, pohjavesien ja maa-alueiden myymiset, työläisten myymiset, ihan kaikki mitä keksitään, tehdään vain ja ainoastaan vientiä silmällä pitäen. Vienti on se toteemipaalu, jonka juurella hiljennytään ja jolle uh-rataan. Ja se, joka uskaltaa tai kehtaa epäillä saati nousta vastaan ikuisen kadotukseen tuomittakoon tai helvetin tulesta palakoot.

Niin se viennin kasvattaminen, jonka hallitus on muka aikaan saanut, mitä oikein höpäjän? Kysy

Eläkeläisten on noustava puolustamaan etujaan, osa 2

Seppo Ruotsalainen:
SKP:n KK:n jäsen,
Vtt, erikoistutkija

Kuka huijaa?

Puheenjohtaja Palolan mukaan ”väitteet siitä, että indeksiä muuttamalla vaikutettaisiin heikoimmassa asemassa olevien eläkeläisten toimeentuloon, ovat huijausta”. Tuohon voidaan nykyeläkeläisten kokemuksen pohjalta sanoa, että taitettu indeksi on ollut eläkeläisten huijaamista alusta alkaen eli vuodesta 1996 lähtien. Tuolloin eläkkeelle jääneen henkilön eläkkeen ostovoimaa on heikennetty viidellätoista prosentilla luvatusista lähtötasosta.

Ehkä vakavin väite nyt puheena olevassa STTK:n hallituksen lausunnossa on, että ”eläkerahastot eivät ole eläkeläisten rahoja, vaikka indeksialoitteen kannattajat näin väittävät”. Väite on ammattiyhdistysliikkeen suunnalta todella hämmästyttävä. STTK:n hallitus perustelee näkemystään lausunnossaan sillä, että ”Eläkkeellä olevat ovat maksaneet omista eläkkeistään huomattavasti pienempiä eläkemaksuja kuin, mitä heidän perässään tulevat, työelämässä olevat sukupolvet”.

Viimeksi mainittu väite on itsessään kiistanalainen (kuka mittaa työvoiman todellisen arvon kuskakin historiallisessa vaiheessa?), mutta olennaista on, että eihän tuollaisella ”heitolla” voida kiistää eläkeläisten ja palkansaajien omistusoikeutta suorittamiinsa työeläkemaksuihin. Ammattiyhdistysliikkeen viesti, jonka mukaan työeläkerahat eivät kuulu eläkeläisille, otetaan varmasti auliisti vastaan eläkeyhtiöiden hallituksissa, joissa ei ole yhtään eläkeläisjärjestöjen edustajaa ja joissa jo nykyisellään toimitaan pitkälle niin kuin eläkevarat olisivat eläkeyhtiöiden omaisuutta. Jopa eläkeyhtiöiden ”suuriin tai poikkeuksellisten liiketoimien” ylimalkaisesta valvonnasta kritiikkiä osakseen saanut Finanssivalvonnan (Fivan) johtaja **Anneli Tuominen** nyökkäsi myöntävästi pariinkin kertaan Tv-juontajan painokkaasti korostaessa, että eläkeyhtiöiden eläkevarat ovat meidän (veronmaksajien) omaisuutta (Tv 1, A-studio 15.11.).

Tukea perustuslaista

Edellä mainittu STTK:n väite avaa pitkälle vietyä tietä jopa sellaiselle tulkinnalle, että palkansaajilla ei oikeastaan ole oikeutta työeläkkeeseen, sillä tuon oikeuden eräänä keskeisenä pilarina ovat juuri työeläkemaksut. Asiasta huolestuneiden eläkeläisaktiivien taholta on jo muistutettu puheenjohtaja Palolaa siitä, että oikeuskansleri **Paavo Nikulan** taannoisen päätöksen 535/1/01/8.7.2004 mukaan eläkkeen koskemattomuus on perustuslain 15 §:ssä kaikille perusoikeutena turvattu omaisuuden suojan piirissä.

Voidaan kysyä, joudutaanko eläkekysymyksessä etsimään porvarillisen valtion perustuslaista tukea ammattiyhdistysliikkeen outoja tulkintoja vastaan. Ammattiyhdistysjohtajien rooli työväestön etujen puolustamisessa on sekoittumassa pääoman etujen kanssa. Puheenjohtaja Palola istuu eläkeyhtiö Varman hallituksessa, jossa eläkeläisten edut näyttävät joutuvat väistymään pääoman etujen tieltä.

Palola väittää kansalaisaloite

Entisen kansanedustajan Kimmo Kiljusen alulle panema kansalaisaloite, jossa esitetään työeläkeindeksin palauttamista palkkatasoindeksiksi, luovutettiin 8.12.2016 eduskunnan puhemiehelle. Tämä ns. ”taitettu indeksi” merkitsee, että eläkkeitä tarkistetaan kerran vuodessa työeläkeindeksillä, jota laskettaessa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,2 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,8. Tämän seurauksena on työeläke laskenut siten, että se on enää 45 % palkasta, kun se vuonna 1995 oli 60 % palkasta. Eläkeläiset köyhtyvät hyvää vauhtia. Nyt luovutettu kansalaisaloite pyrkii korjaamaan tämän Lipposen hallituksen (siis Lipposen) v. 1995 tekemän vääryyden. Sanotaan, että indeksin korjaamiseen ei ole varaa. Se ei ole totta siksiäkään, että eläkerahastot ovat tällä hetkellä n. 180 miljardia euroa. Jos vieläkin epäilet, ettei eläkeindeksiä voitaisi korjata, lue oheinen artikkeli kaikessa rauhassa ja ajatuksella. Sen jälkeen kannattaa lähettää viesti kansanedustajalle asiasta, ennenkuin eduskunta käsittelee kansalaisaloitteen.

tetta ”huijaukseksi” sillä perusteella, että ”Aloite ei koske kansaneläkettä eikä takuueläkettä” ja että ”Muutos parantaisi eniten jo nyt erittäin hyvää eläkettä saavien tilannetta”. Väite sisältää sen palkkaindeksin vastustajien viittauksen, että kansalaisaloitteesta ei ole juuri mitään hyötyä pienituloisille eläkeläisille. Ay-liikkeen piiristä myös Rakenusliiton johdon suunnalta on viestitetty, että palkkaindeksiä vaativassa kansalaisaloitteessa on kyse ”Kiljusen herrasväen” hankkeesta.

Millaisesta ”herrasväestä” on kysymys ?

Ylen Mot-ohjelma ”Unohdetun kansan kuritus” 7.11.2016 kertoi ETK:n tilastoihin nojaten, että lähes kolmasosa maamme 1.5 miljoonasta eläkeläisestä eli yhteensä 430 000 ihmistä elää EU:n virallisesti määrittämän köyhyysrajan alapuolella. Suomessa tuo köyhyysraja on yksineläjillä 1 190 euroa ja kahden aikuisen taloudessa 1 785 euroa kuukaudessa.

Kansaneläkettä saa vajaa puolet Suomen 1,5 miljoonasta eläkkeensaajasta. Sen suuruus on enimmillään yksin asuvalla 634 euroa kuussa. Tämän lisäksi kansaneläkettä saava voi saada takuueläkettä, joka nostaa eläketulon 767 euroon kuukaudessa. Tuosta summasta on satojen eurojen matka EU:n määrittämälle köyhyysrajalle, joten vain selkeät ja tuntuvat tasokorotukset voivat kuroa tuota väliä umpeen. Noin neljännes Suomen eläkeläisistä eli 350 000 henkilöä saa eläkettä alle 1 000 euroa kuussa. Heidän asemaansa ei ole odotettavissa parannusta, sillä Juha Sipilän (kesk) hallitus ei aio perääntynyt sosiaaliturvaan kohdistuvista leikkauksista.

Työeläkkeensaajistakin huomattava osa köyhyysrajan alapuolella

Työeläkkeensaajista 30 prosenttia saa eläkettä alle 1500 euroa kuukaudessa ja 60 prosenttia alle 2 500 euroa /kk. Hyvätulaisia eläkeläisiä on 10 prosenttia. Työeläkkeiden keskieläke oli 1613 euroa kuukaudessa vuonna 2015. Eläketurvakeskuksen (ETK) tilastoihin nojaten **Kimmo Kiljunen** toteaa suurituloisia eläkeläisiä olevan vähän, ”vaikka joillakin harvoilla on tosi hulppeat eläkkeet”. Yli 5000 euroa kuukaudessa ansaitsevia eläkkeensaajia on 0.8 prosenttia kaikista. Yli 10 000 euroa kuussa saa 222 miestä ja 3 naista (Kiljunen, Eläkekatekismus. Into Kustannus Oy, s.29). Eläkettä yli 45 000 euroa vuodessa ansaitsevia sakotetaan pysyvällä kuuden prosentin raippaverolla mainitun rajan yli menevästä osasta.

Suomen työeläkejärjestelmää tulee kuitenkin arvioida nimenomaisesti eläkeläisten suurta enemmistöä ja sen asemaa kos-

kevan tilanteen pohjalta. Eläkeläisköyhyydessä Suomi on EU:n kärkimaita, todetaan Senioriliikkeen kansalaisaloitteen perusteluissa.

Äskettäin tehdyssä eurooppalaisessa eläkejärjestelmien vertailussa parhaimmiksi todettiin Hollannin ja Tanskan järjestelmät, joissa molemmissa on käytössä palkkaindeksi. Suomen järjestelmä todettiin neljänneksi parhaaksi. Palkkaindeksi on käytössä myös Luxemburgissa, Sloveniassa, Irlannissa, Norjassa sekä 8 muussa Euroopan maassa.

Eikö palkkaindeksin palauttaminen hyödytä kansaneläkkeen saajia?

Eräs palkkaindeksin vastustajien argumentti on, että kansalaisaloitteen vaatimus ei koske kansaneläkettä eikä takuueläkettä ja että siitä näin ollen ei ole apua niille, jotka tukea eniten tarvitsisivat. Tämän ”huolen” ovat esittäneet (kuten edellä on havaittu) myös ammattiyhdistysjohtajat, jotka muuten eivät ole innokkaimmasta päästä kannattamassa ansioihin sitomattomien sosiaalietuuksien parannusvaatimuksia.

Palkkaindeksi lisää ostovoimaa (tai ei ainakaan heikennä sitä siinä määrin kuin taitettu tai pelkkä hintaindeksi) ja siten se lisää kulutuskysyntää. Lisäostovoima käytetään kulutukseen sitä varmemmin ja täydellisemmin mitä pienemmistä eläkkeistä on kysymys. Suomen talouden keskeinen ongelma on vinnin heikkous, joten talouden rattaiden pyöriminen on ratkaisevasti kiinni kulutuksesta. Kulutuksen kasvu auttaa luomaan uusia työpaikkoja ja kohottaa sitä kautta palkkoja ja verotuloja.

Palkkaindeksi vähentää sosiaaliturvien tarvetta

Työllisyyden lisääntymisen myötä entistä useamman on mahdollista päästä osalliseksi ansiosidonnaisesta sosiaaliturvasta, jolloin sosiaaliturvien tarve vähenee. Sen sijaan kun Sipilän hallitus kurittaa eniten kaiken pienituloisimpia se samalla aiheuttaa yhä suuremman sosiaaliturvien tarpeen. Työeläkejärjestelmä kustantaa tavallaan itse itsensä palkansaajien ja työnantajien työeläkemaksuilla, jolloin siihen ei tarvita verotuloja.

Maan hallitus sen sijaan joutuu kustantamaan kasvavaa sosiaaliturvien määrää (jota se omalla politiikallaan lisää) uudella velanotolla. Velan kasvu on itse asiassa pahin tekijä, joka uhkaa nuorempien ikäluokkien tulevaisuutta. Hallitus syyttää nykyeläkeläisiä nuorempien ikäluokkien ”pöydistä syömisestä”, vaikka se itse ”syö kuormasta” eli ottaa velkaa itse aiheuttamiensa kustannusten peittämiseksi ja siirtää velan tulevien sukupolvien kannettavaksi.

Vielä eräs näkökohta sen väit-

teen torjumiseksi, ettei palkkaindeksistä muka olisi mitään hyötyä kansaneläkkeen tai takuueläkkeen saajille. Esimerkiksi kahden hengen talouksissa toinen voi saada kansaneläkettä ja toinen työeläkettä. Jos työeläkkeen ostovoimaa lisätään palkkaindeksin käyttöön otolla, niin eikö tämä koidu koko yhteistalouden hyväksi?

Sukupolvien välistä ristiriitaa lietsotaan

Palkkaindeksiä koskevassa keskustelussa ollaan hyvin kyseenalaisella tavalla nostamassa esiin sukupolvien välinen vastakkainasettelu. Palkkaindeksin vastustajat ovat nosta neet esiin pelottelun kortin torjuakseen asiaa koskevan kansalaisaloitteen toteutumisen. Palkkaindeksin vastustajien aikomus on ilmeisesti käyttää pelottelua lyhytaikaisena torjuntakeinona, mutta siitä on vaarassa tulla jatkossa entistä pysyvämpi menettelytapa. Aletaan pitää faktana, että kulloinkin eläkkeellä olevien ikäluokkien vaatimukset eläketasonsa ylläpitämiseksi merkitsevät samalla lähes automaattisesti nuorempien ikäluokkien eläkkeiden ja heidän tulevaisuutensa vaarantumista. Tällä tavoin eläkeläisiä ja heidän eläkkeitään aletaan pitää ikään kuin pysyväisluonteisena taakkana nuorempien ikäluokkien ja koko yhteiskunnan harteilla.

Eivätkö eläkeläiset saa osallistua asemansa parantamiseen tähtääviin toimiin?

Edellä mainitun ajattelutavan (jossa eläkeläiset koetaan taakaksi) yleistäminen merkitsee eläkeläisille eräänlaista porttikieltoa osallistua omia eläkkeitensä koskevien parannusesitysten tekemiseen. Eläkeläisten vaatimuksia oikeudenmukaisiksi komiensa parannusten toteuttami-

seksi aletaan pitää moraalisesti arveluttavina. Helsingin Sanomat kysyy palkkaindeksin vaatijoilta ”mitä moraalia edustaisi sellainen ajattelu, että lapsille ja lapsenlapsille voi siirtää julkisen talouden kasvavat velat ja huoltosuhteen lisääntyvän painon?” (HS pääkirjoitus 19.10.)

Me eläkeläiset ja ikäihmiset alamme tuntea, että meidät ollaan asettamassa viime aikoina uhkaavasti käyttäytyneiden pelujen ja klovnen asemaan. Me muka uhkaamme tulevia sukupolvia eli nykylapsia ja nuoria vaatimuksillamme. Uhuu! Tällä mörkö, tässä teille pesäpallomailasta! Pelosta kärsivät - pelottelemattakin tarpeeksi - eläkeläiset ja vanhukset kysyvät, riittävätkö nykyiset eläkkeet monien kohdalla edes vaatimattomaan toimeentulotasoon ja hoitoon. Nyt pitäisi keskustelijoiden kesken päästä sellaiseen sopimukseen, että kansalaisaloitteen kohtaloa ratkaistaessa pidättäydyttäisiin sukupolvien välisestä pelottelusta ja sukupolvisodan lietsonnasta. Tuollaisella pelottelulla voi olla arvaamattoman pitkälle ulottuvat kielteiset vaikutukset.

Kohti tarveharkintaa

Seuraava askel kielteisen ajattelun suuntaan on, että eläkkeiden ”taakasta” pyritään jotenkin eroon tai sitä pyritään ainakin keventämään. Eräs keino taakan keventämisessä on työeläkkeiden ansioperusteisuudesta tinkiminen, josta juuri ”taitettu indeksi” on esimerkki. Parin viime vuoden aikana on indeksin jäädytyksellä tingitty vielä 20-80-periaatteestakin.

Eivätkä tuohonkaan kaikki ole tyytyneet. Työeläkeyhtiö Eteran toimitusjohtaja Stefan Björkman ilmoitti Helsingin Sanomien haastattelussa 28.6.2016 olevansa ”valmis

Jatkuu sivulla 7

Suomen eläkkeensaajat Länsi-Euroopan köyhimpiä

Eläketurvakeskus ETK julkaisi 16.1.2017 tutkimuksen, jonka mukaan eläkeläisten toimeentulo olisi parantunut. Tutkimus vaikuttaa tilaustyöltä. Todetaan, että kokonaiseläke on 1995-2015 noussut 36 %. Kuitenkin palkat ovat kasvaneet samana aikana 88 %, mutta kansanedustajien 138 %.

Eläke 1995 oli 60 % palkasta ja nyt 40-45 %. Keskieläke 31.12.2015 oli 1613 €/kk. Työeläkkeen saajista 56 % sai bruttona alle 1500 €/kk eli noin 800 000 eläkeläistä. Enintään 2500 €/kk sai 88 % 1,4 miljoonasta. Eläkeläisistä 12 % sai yli 2500 €/kk. Suomen eläkkeensaajat ovat Länsi-Euroopan köyhimpiä.

Koska 1500 €/kk on lähellä köyhyysrajaa, voidaan sanoa, että 800 000 eläkeläistä elää köyhyysrajalla tai sen alapuolella. Sinkun köyhyysraja on 1190 €/kk ja aikuisparin 1785 €/kk. Takuueläkettä 767 €/kk saa noin 100 000 eläkeläistä. Noin 330 000 eläkeläistä saa alle 1000 €/kk.

ETK-tutkimuksen keskieläke 2300 €/kk on keinoteltu siten, että on laskettu mukaan eläkeläisten kiinteistöjä ja osakehuoneistoja sekä niiden tuottamia tuloja. Ei ole

Kokonaiseläkejakauma 31.12.2015.

Työeläke, ei osa-aikaeläkettä

Eläke €/kk	Saajia	%
0-499	12826	0,9
500-749	124494	8,7
0-749	137320	9,6
750-999	189803	13,3
1000-1249	263396	18,5
1250-1499	208122	14,6
750-1499	661321	46,4
0-1499	798641	56
1500-1749	165955	11,6
1750-1999	131507	9,2
2000-2499	160469	11,3
1500-2499	457931	32,1
2500-2999	78731	5,5
3000-3499	38609	2,7
2500-3499	117340	8,2
3500-3999	20277	1,4
4000-4499	11725	0,8
4500-4999	6889	0,5
3500-4999	38891	2,7
5000-	13957	1
Yhteensä	1426760	100

Lähde: Eläketurvakeskus ETK

huomioitu, että suurella osalla eläkeläisiä ei ole lainkaan varallisuutta tai sitä on vähän.

Hannu Kautto

Julkisen sektorin alasajo pysäytettävä

Suomessa on menossa raju yksityistämisaalto. Jopa valtion teitä ollaan yksityistämässä. Käytetyllä autolla vähän ajavalle laitettaisiin suuri maksu, että olisi ostettava kallis uusi auto. Tiet maksatettaisiin auton iän perusteella vähän autoa käyttävillä tai sitten niillä, jotka harvaan asutussa Suomessa joutuvat ajamaan paljon julkisten yhteyksien puuttuessa. Toinen suuri yksityistäminen tehtäisiin siirtämällä sote-uudistuksella julkiset palvelut suuressa määrin yksityisen voimavarojen piiriin. Maakuntatsehtallinto on hyvä asia, mutta tämä uhkaa pilata hyvän asian. Nämä yksityistämiset ovat jatkoa 1990-luvun useiden valtion yhtiöiden myynnille. Seuraavassa käsitelen tätä aihetta julkisen sektorin henkilöstökehityksen kannalta.

Tiainen Pekka
20.1.2017

Valtion henkilöstön väheneminen kolmannekseen

Valtion budjettitalouden henkilöstö on vähentynyt vuosina 1989-2016 vuoden 1988 215 000:sta 143 000 henkilöllä kolmannekseen eli 72 000:een (arvio) vuonna 2016 ja on vähenemässä edelleen. Valtion henkilöstön osuus oli työllisistä 1980-luvulla noin 9 % ja on nykyisellään noin 3 %.

Liikelaitostamisen yhteydessä vuosina 1990-2000 henkilöstö väheni 60 000:lla osaksi siten, että vähennykset tehtiin perustetuissa liikelaitoksissa, ja osaksi suoraan valtion budjettitaloudessa. Vähäisiä muutoksia tapahtui vuosina 2000-2008, jolloin pohjustettiin taulukkopalkkauksesta luopumisella lisävähennykset siten, että säästöstä osa on palkankorotuksia sen hyväksymiseksi, että vastaavasti vähennetään henkilöstöä. 2009-2018 ja edelleen on tapahtunut henkilöstön siirtäminen valtion budjettitalouden ulkopuolelle sekä budjettitalouden henkilöstön vähentäminen. Vuodesta 2019 alkaen maakuntatsehtallintouudistuksessa henkilöstöä on valtion budjettitalouden piiristä siirtymässä itsehallintoalueiden piiriin samaan aikaan kun henkilöstön vähentämistä ollaan jatkamassa.

Työvoima 2025 -raportissa helmikuussa 2007 esitettiin tulos, että valtion vuoden 2005 hie-man yli 120 000:sta budjettitalouden henkilöstöstä on 20 vuotta myöhemmin vuonna 2025 jäljellä noin 20 000, koska 100 000 poistuu pääasiassa eläkkeelle ja vähäisem-

mässä määrin vaihtuvuuden takia. **Valtion palkkauskustannukset henkilöllä kohden ovat 60 000 euroa** työantajan sosiaaliturvamaksu mukaan lukien. Veroja ja työnantajan ja palkansaajan sosiaaliturvamaksuja tästä on 45 %. Siten henkilön vähentäminen säästää 60 000 euron sijasta 33 000 euroa. Jos henkilö jää työttömäksi tai vähennyksen takia siirtyy aiemmin eläkkeelle, sosiaaliturva maksaa ja säästö jää 25 %:iin 60 000 eurosta eli noin 15 000 euroon. Henkilöstön vähentäminen ei tuo tavoiteltuja säästöjä kuin osittain.

Samaan aikaan totetuu neljä trendiä: 1) Valtio kuten myös kuntasektori ovat vähentäneet tukityöllistämisen vähäiseen osaan siitä, mitä se on ollut. 2) Työttömyysturvassa alemmaa turvaa (työmarkkinatukea ja peruspäivärahaa) saavien määrä työttömistä mukaanlukien aiemmat työttömyyseläkeläiset on kasvanut 2008-2016 40 %:sta 60 %:iin. 3) Opiskelijoiden määrää on tarkoitus vähentää samaan aikaan kun on suurtyöttömyys. 4) Köyhyys on lisääntynyt, mikä näkyy ulosotossa olevien määrän paisumisena.

Kunta- ja valtion sektori uhkaavat supistua alle puoleen

Ennen 1990-luvun lamaa kunnissa oli liki puoli miljoonaa henkilöä töissä ja valtion sektorilla yli 200 000, yhteensä yli 700 000. Nyt on kuntasektorilla noin 420 000 henkilöä ja valtion budjetin kautta 70 000 henkilöä eli yhteensä 490 000 henkilöä. Jos valtiolla luku vähenee noin 60 000:een ja kuntapalveluista siirtyy yksityiselle puolelle ajan myötä 150 000 henkilöä, jäljellä julkisessa sektorissa on runsaat 300 000

eli roimasti alle puolet siitä mitä ennen 1990-luvun lamaa. Valtion henkilöstön pääosan muodostaisivat armeija, poliisi ja oikeuslaitos kuten maissa, joita ei kutsuta hyvinvointivaltioiksi.

Oikeuslaitoksessa pääroolissa on jo nyt velkojen perintä ulosotoilla. Ulosottojärjestelmän kautta pumpataan varoja ihmisiltä perintäyhtiöille, pankkeille sekä veroihin ja julkisiin maksuihin. Pahimmillaan on julkisessa sektorissa ajautunut erittäin suuriin palkkausvääristymiin, jossa suuri epäkohta on korruptoitunut ulosotto- ja perintäjärjestelmä. Se on nyky muodossaan korppikotkabisnestä, joka saalistaa heikommassa asemassa olevien kustannuksella.

Se on pankkitukea ja perintäyhtiöiden saalistusta sekä ihmisten ja yritysten vahingoittamisen avustamista ja vastakkaisista solidaarisuudelle. Pakkorealisoineja on jo yhtä paljon kuin 1930-luvulla. Ulosottomiesten ja voutien palkkaus on räikeä epäkohta ja osa korruptiota. He saavat palkasta 30

Edellisissä vuoden 2012 kunnallisvaaleissa kamppailimme myös kunnallisten palveluiden puolesta yksityistämistä vastaan. Nykyinen usliberalismi haluaa puhtaan kapitalismin, jossa kaikki on yksityistetty: juomavesi, liikenneväylät ja hengitysilmä. Tämä tulee kyetä estämään. Sitä varten tarvitsemme laajan kansanrintaman.

% ulosotettujen kustannuksella ja pakkorealisoineiden perusteella. Ulosottomies voi saada 5000-7000 euroa palkan päälle 0-38 % suoritusosaa ulosottojen perusteella ja vielä 5-15 % kokemuslisää.

Se johtaa velallisten tai väärän velkomisen kohteena olevien huonoon kohteluun ja oikeusturvaloukkauksiin, koska mitä enemmän otetaan, sitä enemmän liksaa. Ay-liikkeen tulee irtisanoutua tällaisesta. Tämä järjestelmä tulee kumota ja korvata peruspalkkauksella, joka turvaa puolueettomuutta

ja oikeusturvaa uhreille. 425 000:lla luottohäiriömerkinnät ovat pääasiassa ulosoton tehtailemia. 540 000 henkilöä vuoden mittaan ja 4 miljardia ulosotossa ovat samoin suurelta osin ulosottojärjestelmän aikaansaannosta. Vika ei ole ihmisten.

Epäsolidaarisen palkkapolitiikan uhka – käänne tarvitaan

Tärkeä osa SAK:laisen ammattiyhdistysliikkeen nousua valtion ja kuntien hallinnossa oli ajatus solidaarisesta palkkapolitiikasta, jonka avulla nostetaan pienimpiä palkkoja ja edistetään palkkatasa-arvoisuutta ja samalla turvataan reaaliasiot. Sitä tulee jatkaa 2000-luvulla. Tulee samalla edistää yhteiskunnan uudistamista ja täystyöllisyyden tavoitetta, jossa työttömyys pidetään alhaisena ja lyhytkestoisena.

Samalla edistetään huolenpitoa kaikista ja vähennetään eriarvoisuutta yhteiskunnassa muutoinkin ja hoidetaan ympäristöasiat ja edistetään kestävä rauhaa ja ulkopoliitikassa hyviä naapuri- ja kansainvälisiä suhteita. SAK:laisen ammattiyhdistysliikkeen tulee merkittävänä kansalaisjärjestönä käyttää asemaansa näiden tavoitteiden edistämiseen yhdessä muun ammattiyhdistysliikkeen ja kansalaisjärjestöjen kanssa. Julkisen sektorin alasajo tulee pysäyttää.

Pekka Tiainen

EI OLE ULOSPÄÄSYÄ

Suomen Pankki ja Tilastokeskus julistivat joulun alla, että lama on ohi ja talous taas kasvaa – ensi vuonna 1,3 % ja seuraavana 1,2 %. Samalla työttömyyskin vähenee. Tämän toittottamisella valtamedia on heittänyt kansan silmille unihiekkaa. Niinpä väestö on vaipunut autuaan uneliaaksi. Tehtyjen galluppien mukaan kansan luottamus talouteen on parantunut merkittävästi.

Jos tuotannon kasvuennusteet pitävät paikkansa, työ vähenee edelleen. Sillä kun hieman parannetaan työkaluja ja pannaan lisää vipinää duunareihin niin, että työtunnin tuottavuus paranee 1,5 %. Siten ensi vuonna tarvitaan 7,3 miljoonaa työtuntia edellisvuotta vähemmän ja 4 600 kokopäivitystä

olevista menettää työnsä. Työvoimakustannukset supistuvat 210 miljoonaa euroa. Se on mukava lisä yritysten voittoihin.

Kaikki tavarat tehdään varastoihin, joista ne myydään. Nykyään kansantalouden varastot vaihtuvat lähes kaksi kertaa vuodessa. Tavaratuotanto ja palvelut yhdessä muo-

dostavat kokonaistuotannon. Mikäli ennusteet pitävät paikkansa, niin ensi vuonna tuotanto on 3,9 % pienempi ja työn tuottavuus 4,7 % parempi kuin vuonna 2007, ja työtunteja tehdään 8,2 % vähemmän.

Ellei tapahdu elämää suurempia ihmeitä, niin kokonaistuotanto saavuttaa vuoden 2007 tason vasta 2019–20. Sen sijaan vaatimatonkin työn tuottavuuden kasvu pitää huolen siitä, että työtuntien määrä kokoajan supistuu, työ vähenee ja työttömyys lisääntyy. Vapaakaupan ja kapitalismin oloissa tästä kiertteestä ei ole ulospääsyä.

Kai Kontturi

Eläkeläisten on noustava puolustamaan etujaan, osa 2 ...

Jatkoa sivulta 6

tinkimään periaatteesta, että työeläke maksetaan luvutun suuruiseen. Björkman ehdottaa osittaista luopumista etuusperusteisuudesta eli eläkkeiden ansiosidonnaisuudesta. Hän haluaisi nähdä edunsaajat rahamarkkinoilla sijoittajina, jotka voisivat "ohjata sijoituksia omien arvojensa tai oman näkemyksensä mukaan" (HS-mielipide 1.7.-16). Suomennettuna tuo tarkoittaa sitä, että edunsaajat luopuisivat yhä enemmän eläkkeiden ansiosidonnaisuudesta ja täyttäisivät näin eläkkeeseensä jäävän "loven" toimimalla "sijoittajina" omalla riskillään (ja siis omalla eläkkeellään) vapailla rahamarkkinoilla.

Työeläkkeistä tarveharkintaisia?

Ansiooperusteisuudesta asteittain luopumisen tuloksena saattaa olla, että työeläkkeet on kokonaan riisuttu ansiokehityksestä (nykyinen jäädytyksellä toteutettu nolla-linjahan on jo sitä) ja seurauksena on kan-

Kuva: Heikki Mämmikkö

STTK:n väki ehti saada kylläkseen Mäenpäästä. Palolasta toivottiin parempaa. Sitä ennakoivat se, että PARDIAN edustajakokouksen yhteydessä 21.10 2009 hän organisoi valtion väen protestin palkankorotusten puolesta tuottavuussopimusta vastaan. Toisin kävi. Eläkeläisten asiassa Palola asettui eläkeläisiä vastaan koko STTK:n voimalla. KIKY:ä hän ajoi kuin "käärmettä pyssyyn." Ay-keskusjärjestöjen mielenosoituksessa 18.9.2015 hän piti "proletaarisen palopuheen" sanomatta mitään. Nyt hän käyttää kaiken tarmonsa vastustukseen eläkeindeksin muuttamista ansioindeksiksi. Kaikki on ollut petosta ja teatteria.

saneläkkeiden hintaindeksi-käytännöä vastaava käytäntö. Onko kielteisen kehityksen jatkona se, että (Suomen talouden ehkä liukuessa Kreikan tielle) työeläkkeet muuttuvat

tarveharkintaisiksi, toisin sanoen niitä maksetaan vain niille, joiden katsotaan olevan niiden tarpeessa (kyse olisi siis vastaavasta asiasta kuin keskustelussa siitä, onko lapsi-

lisiä maksettava kaikille niitä nykyisin saaville.).

Eläkepolitiikankin kohdalla joudutaan kysymään, onko nykypoliitiikan tavoitteena hyvinvointivaltion alasajo. Eläkeläisten etujen kannalta keskeisen tärkeä asia on pysähdyttävä eläkkeiden ostovoiman hivuttava heikentäminen. Työeläkkeiden taitetun indeksin vaihtaminen palkkaindeksiksi on välttämätön toimenpide negatiivisen kehityksen torjumiseksi.

Todellinen voima on 1.5 miljoonassa eläkeläisessä

Taitetun indeksin korvaamista ansiotasoindeksillä vaativan kansalaisaloitteen ratkaisunhetket ovat käsillä silloin (ehkä tulevan vuodenvaihteen tienoilla), kun kansanedustajat äänestävät asiasta. Todellinen taustalla vaikuttava voima olemme me 1.5 miljoonaa eläkeläistä – jos niin haluamme. Edessä olevan ratkaisun avainhenkilöt eli kansanedustajat eivät voi olla ottamatta huomioon meidän vaaleissa edustamaamme äänivaltaa. Kansanedustajien on

mietittävä, onko heillä varaa suututtaa eläkeläiset huhtikuun kuntavaalien alla. Vaalit ajoittuvat äänestäjien poliittisen muistivyyhykkeen sisäpuolelle. Eläkeläisten on hyvä muistaa, ettei ole järkeä äänestää eläkeläisiin nuivasti suhtautuvia edustajia kuntienkaan päättäviin elimiin.

Eläkkeensaajien kannalta on tärkeintä muistaa, että me emme voi hyväksyä eläkkeidemme ostovoiman jatkuvaa heikentämistä "taitetun indeksin" kaltaisella keinotekoisella menetelmällä. Myöskään vuonna 2017 koskevassa budjettiesityksessä luvattu palkansaajia ja eläkeläisiä koskeva veronalennus ei millään tavoin lievennä eikä poista "taitetun indeksin" aiheuttamaa perusepäkohtaa, joka on eläkkeiden ostovoiman jatkuva heikentyminen palkkakehitykseen verrattuna. Maan hallitus ja muut nykytilan säilyttämistä kannattavat tahot tulevat ilmeisesti yhtenä perusteluna väittämään, että budjetissa luvattu veroale on jo ratkaissut "taitetun" ongelman, mutta todellisuudessa näin ei ole.

Poimintoja mediasta

Martti Häikiö: Miksi punaiset kapinoivat kansanvaltaa vastaan? [Häikiön tietämättömyyttä voi vain ihmetellä.] [Kokoomuslaisen] Professori Martti Häikiön mielestä vastaamaton kysymys koskee sitä, miksi Suomen Sosialidemokraattinen Puolue päätyi laittoman valankumouksen tielle 1917-18 saatuaan jo kertaalleen enemmistön eduskuntaan (1916-17) sekä keskeiset vaatimuksensa läpi lainsäädännöksi asti. Silti punakaarti miehitti Helsingin ja senaatin puheenjohtaja eli pääministeri P. E. Svinhufvud joutui piilottelemaan kaupungissa henkensä kaupalla, kunnes pääsi pakoon. Häikiö pitää sisällissotaa Suomen historian hirtävimpänä tragediana, jonka rakenteellisista taustasyistä ja uhrien kokemuksista on kirjoitettu paljon.

”Mutta kapinan syyt ja siihen ajautuminen puuttuvat uudemasta tutkimuksesta. Se on ole-maton suhteessa kevään 1918 tragedian kirjamäärään”, hän sanoo. **TE 31.12.2016**

Snowdenin NSA-tietovuodosta pintautuu edelleen huippusalaisiksi luokiteltuja tiedostoja. Uusin näistä vihjaa, miksi NSA uskoo Venäjän olevan USA:n Demokraattipuolueen hakkeroinnin takana.

The Interceptin mukaan hakkeroinnissa oli samat digitaaliset sormenjäljet kuin niissä välineissä ja haittaohjelmissä, millä Venäjä vakoiili Putinia kritisoivaa toimittajaa **Anna Politkovskajaa** vuonna 2005.

NSA tiesi Venäjän tarkkailevan Politkovskajaa, koska NSA vakoiili Venäjää. NSA ei luonnollisesti-kaan paljasta, miksi ja mistä se tietää vuorenvarmasti, että juuri Venäjä hakkeroi Politkovskajan sähköpostitilin.

Koska Demokraattipuolueeseen iskettiin samankaltaisilla keinoilla ja välineillä, NSA kykeni sen sekä muun raskauttavan todistusaineiston pohjalta päättämään, että Venäjä todella iski USA:n Demokraattipuoluetta vastaan. [Tämä päätelmä vaikuttaa erittäin hepoiselta.] **Mikrobitti 2.1.2017**

Suomen 154 ammatillisessa museossa käytiin 2016 yhteensä 6,6 miljoonaa kertaa: kasvua edellisvuoteen oli yli miljoona! Museo-korttia käytettiin peräti 622 629 kertaa. Kortti julkistettiin 2015 touko-

kuussa. Helsingin museoiden kävijämääriä: Ateneum 397 198, Kiasma 319 945, Helsingin kaupungin taidemuseo HAM 253 522 ja Suomen kansallismuseo 177 916. Näyttää siltä, että Guggenheimin museolle ei ole mitään tarvetta Helsingissä tai muualla Suomessa. **HS metro**

Liikenneministeri Anne Bernerin (kesk) 23.1 kaatuneeseen selvitykseen osallistuneille konsulteille ja asiantuntijoille maksettiin yhteensä 331 000 euroa palkioita, kertoo Ilta-Sanomat. Suurimmat konsulttipalkkiot maksettiin asianajotoimisto Bird & Birdille, Demokselle, Gaia Consultingille, Straficalle, NAG Oy:lle ja Vision Alliance Partnersille. Professoreille Olli Mäenpää, Tuomas Ojanen ja Kaarlo Tuori ministeriö maksoi noin 40 000 euroa. Berner julkisti esityksen tiestön yhtiöittämisestä sekä autoilun verotuksen uudistamisesta 19.1. **TE 25.1.2017**

Suomen Tieteentekijöiden liitto valitsi maahanmuuton ja Venäjän tutkijan, tohtori **Olga Davydova-Minguet'n** (OD-M) Vuoden tieteentekijäksi 2016 (Ilta Kettunen, Vuoden tieteentekijä ja media, Venäjän Aika 1/2017). Hän työskentelee Itä-Suomen yliopiston Karjalan tutkimuslaitoksella. OD-M kiinnostui mediasta, kun Viron Pronsisoturi-patsaan siirtäminen oli Suomessa tärkeä uutinen, mutta Venäjällä kauan päämediatapahtuma. Kumpaakin mediaa seuraava jäi ristiriitaiseen tilaan. Suomessa asuvat venäläiset seuraavat enemmän Venäjän mediaa, koska sen käyttö on helppoa. Suomalaisesta katsotaan viihdettä ja kaupallisia kanavia.

OD-M ei käytä informaatio-sota-käsitettä, koska länsimaat ovat aloittaneet informaatio-sodan Venäjää vastaan. Näin asiantilaita on. Hän muutti 1991 Petroskoista Suomeen ja väitteli tohtoriksi 2009. Hän sai 2010 Suomen leijonan ritarikunnan kunniamerkin toimiessaan Itä-Suomen etnistien suhteiden neuvottelukunnan varapuheenjohtajana. OD-M on huolissaan pakolaiskeskustelun nostattamasta ilmapiiristä Suomessa. Pakolaiskriisin sijaan tutkija puhuu solidaarisuuskriisistä. **Venäjän Aika 1/2017**

Hannu Kautto

Kunnan tärkein tehtävä on edistää asukkaidensa – ei liike-elämän – hyvinvointia

Kuntalain 1 §:n mukaan lain tarkoituksena on luoda edellytykset kunnan asukkaiden itsehallinnon sekä osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien toteutumiselle kunnan toiminnassa.

Kuva: Heikki Männikkö

Kunnallisia palveluita kilpailutetaan ja niitä yksityistetään yhä ronskimmin. Nämä palvelut suoritetaan yhä vähemmällä työvoimalla. Terveystä tulee yhä selkeämmin kauppatavaraa. Tämän vuoksi esimerkiksi hoiva- ja terveysalan suuryhtiöt hallitsevat jo nyt Suomen terveyspalveluiden markkinoita. Niiden liikevaihto on kasvanut v. 2010–2014 jo 796 miljoonasta eurosta 5,4 miljardiin euroon. Terveys- ja hoivabusiness eivät ole hyväntekeväisyyttä. Yksityisten yritysten tärkein tehtävä on tuottaa omistajilleen voittoa. Arvokkaasta vanhuudesta tulee liian arvokas pienituloiselle ihmiselle.

Olen hyvin skeptinen maamme väestön hyvinvoinnin kohentumisesta SOTE-uudistuksen myötä etenkin, jos sosiaali- ja terveysalan budjetoidut varat supistuvat vuodesta toiseen, jos toimeentulotuen määrä pysyy alle puolet köyhyysrajasta, jos sosiaali- ja terveyssektori yksityistetään ja jos SOTE-toiminta keskitetään alueellisiin jättikeskuksiin. Eriarvoisuus ja syrjäytyminen eivät

vähene syventämällä suomalaisen yhteiskunnan luokkajakoa. Kuinka mahtaa käydä niille miljoonalle ihmiselle Suomessa, jotka elävät nykyisin köyhyysrajan alla tai sen liepeillä, kun heistä tulee vanhuksia?

Yhteiskunnan tarjoamia kunnallisia sosiaali- ja terveyspalveluja on lakkauttamisen sijasta vahvistettava ja kehitettävä. Verovaroi- ta on suunnattava enemmän varoja vanhusten- ja vammaishuollon sekä mielenterveystyön henkilökunnan palkkaamiseen ja niiden toimintaympäristöjen kehittämiseen.

Kuntien tuottamien terveys- ja sosiaalipalveluiden kilpailuttaminen on peruttava. Niiden yksityistäminen ajaa vain bisnesmiesten asiaa. Kuntien tuottamat julkiset palvelut on säilytettävä. Julkisen vallan on turvattava jokaiselle riittävät sosiaali- ja terveyspalvelut ja edistettävä väestön terveyttä. Julkisen palvelusektorin tuhoava SOTE-uudistus on pysäytettävä. Mielestäni kunnan tärkein tehtävä on edistää asukkaidensa – ei liike-elämän

– hyvinvointia. Jokaisella tulisi olla oikeus ihmisarvoisen elämän edellyttämään turvaan, kohtuulliseen toimeentuloon ja huolenpitoon. Kuntien itsehallinnon kaventaminen vähentämällä kuntien määrää johtaa vallan keskittymiseen yhä harvempien käsiin. Kuntakonsernimiehet ja -naiset eivät vaivaudu välittämään vähävaraisista.

Minusta liike-elämästä tuodut kuntien hallinto- ja talousmallit edustavat verenpainetta nostavaa makkaratehdasdemokratiaa. Ne on korvattava asukkaiden osallisuutta taloudessa ja päätöksenteossa edistävillä malleilla. Konsernimalli puolustaa huonosti kaikkien pienituloisten perheiden, vammaisten ja vanhusten perusturvaa. Kuntien markkinaehtoisuus on korvattava ihmisehtoisuudella.

Minä haluan elää ja asua kunnassa, jossa mikään inhimillinen ei ole tuotteistettu markkinatalouden hengessä, ja jossa jo toimivia julkisia palveluita ei kilpailuteta eikä myöskään yksityistetä. Minua kiinnostaa löysän koiran paskan verran liiketoimintamallin tuominen kuntatalouteen. Suomeen pitäisi perustaa ihmistensuojelualueita, joihin markkinauskovaisille ja yksityistäjille pitäisi langettaa lähestymis- ja toimenpidekielto. Ihmiselämä on yksinkertaisesti liian arvokas uhrottavaksi konsernikuntamiesten ja -naisten mielivallan alaiseksi.

Jokainen ihminen on eettisesti vastuussa tekemistään valinnoista – joukkovoimalla SOTE-uudistusta vastaan.

Matti Laitinen
30.1.2017

Tarja Männikkö 70 vuotta

Tarja Männikkö syntyi Kauhajoella 2.3.1947. Vanhemmat toimivat aktiivisesti työväenliikkeessä. Lapsuudenkodista työväenlaute Tarjaan syvään juurtuihin. Hän onkin toiminut pioneereissa, nuorisolaissa, kommunistisissa puolueissa sekä muissa yhdistyksissä. Lapsuuden muistoista Tarjalle on jäänyt mieleen yleislakko v. 1956. Silloin isän kanssa menttiin Kaskisten torille soppatykille, jossa lakkolaisille jaettiin perunasoppaa ja ”ai miten hyvää tuo soppa olikaan”.

Kirjanpitotaitoisena Tarja on hoitanut monien järjestöjen taloutta 15 vuotiaasta saakka. Lukemattomien rahankeräysten, arpajaisten, myyjäisten, ruokailujen ja kahvinkeitojen organisointi on tapahtunut Tarjan toimesta. Siivoustalkoitaakin on tullut järjestettyä. Myyjäisillä ja kirpputoreilla on rahoitettu toimintaa, erityisesti vaalityötä. Tarjan mielestä on turha puhua suunnitelmista suulla suuremmalla, ellei myös puhuta, miten suunnitelmat rahoitetaan. Rahan hankintaa järjestöille Tarja on organisoinut koko järjestöelämänsä ajan.

Järjestöelämä on aina pyörinyt työväenlehden ympärillä. Ensimmäinen kosketus työväenlehden Tarjalla oli, kun kotiin Kaskisissa tuli Työkansan Sanomat, jota Tarja luki (vaikkei vielä osannut lukeakaan) potalla istuessaan. Lehti oli aina oikein päin hänellä, vaikka isä sen antoiikin väärinpäin. Vähän vanhempana luettiin Kansan Uutista ja Vaasan piirin lehti Kansan ääntä. Järjestöriitojen seurauksena Tiedonantajan hyväksi tehtiin pitkään työtä. Kolmaslinjalaisuuden myötä tuli kuvioihin uudelleen Työkansan

Sanomat, jonka puolesta Tarja työskenteli vuosikaudet. Kun sitten jälleen esiin nousivat erimielisyydet yhteisrintamapolitiikan kehittämiseksi, jouduttiin perustamaan Kansan ääni lehti, jonka puolesta nyt tehdään työtä ja Tarja hoitaa tietenkin lehden taloutta.

Tarjan panos käytännön järjestötyössä on mittava. Demokraattisissa naisissa Hermannin Naisten puheenjohtajana hän on toiminut yli 40 vuotta. Hermannin Naiset on olemassa vieläkin, vaikka Suomen Naisten Demokraattinen Liitto lopetettiin. Puoluejärjestöissä Tarja on toiminut koko ajan, ensin SKP:ssa Tiedonantajaliikkeen piirissä, sitten Kommunistisessa Työväenpuolueessa ja nyt Kommunistien Liitossa. Puoluejärjestöissä hän on toiminut taloudenhoitajana, mutta myös muissa tehtävissä sekä ollut esim. monissa nimienkeräyksissä puolueen hyväksi aina ensimmäisten joukossa. Demokraattisissa naisissa rauhantyö on ollut hänelle aina tärkeää ja niinpä -70 ja -80 luvuilla Tarja järjesti monia solidaarisuuskeräyksiä kadulla monien maiden hyväksi. Hermannin Naisil-

la oli kummina Chilessä kadonneen vangin omainen, jota tuettiin monta vuotta taloudellisesti. Myös Kyläsaaren jätteenpolttolaitoksen

kaatamisessa Tarja oli aktiivisesti mukana keräten siihenkin merkittävän määrän nimiä. Vallilan terveysasemahankkeessa Hermannin Naiset yhdessä Vallilan Naisten kanssa ensimmäisinä esittivät terveysaseman rakentamista alueelle ja järjestivät kamppailua sen puolesta ja lopulta saivatkin terveysaseman.

Tarja on tehnyt leipätyönsä ns. uusien työväenammattien piirissä eläke- ja vakuutusosalalla. Useita vuosia hän toimi työpaikkansa luottamusmiehenä sekä toimi yhtenä moottorina yhden merkittävän ammattiosaston perustamisessa.

Järjestötyössä muut harrastukset jäävät usein vähemmälle. Tarjan mieliharrastuksia ovat sienestäminen, lukeminen ja mökkeily. Tänä päivänä Tarjan toiminta keskittyy Kansan äänen ja sitä tukevien järjestöjen ympärille.

Kansan äänen järjestöt ja järjestöväki toivottaa Tarjalle hyvää syntymäpäivää.

Haastattelu:
KÄ:n toimitus

Naisen asema Euroopassa tänään? KANSAINVÄLISEN NAISTENPÄIVÄN TILAISUUS Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 keskiviikkona 8.3.2017 alk. klo 18.00.

Ohjelmassa:

Puheenvuorot: Raija Tammi ja Matti Laitinen

Inessa Watson: Esittää venäläisiä romansseja ja kansanlauluja

Lisäksi: Järjestöväen musiikkiohjelmaa, Naistenpäivän kakukukahvit ja naisten kuitus. Tervehdys ja juonto Timo Kangasmaa

Inessa Watson

Matti Laitinen

Raija Tammi

**Järi. Hermannin Naiset ja Kansan äänen Järjestöt
Tervetuloa kaikki paikalle**

Saiko Holmström Nobelsa osaamisesta vai asenteesta?

Suomi on iloinnut juuri taloustieteen Nobel-palkinnosta, kun suomalainen MIT -yliopistossa työskentelevä talousprofessori Bengt Holmström pokkasi palkinnon yhdessä Oliver Hartin kanssa. Suomalaisten henskeleiden paukuttelu on ollut melkein yhtä kovaa kuin suomalaisen laulaja Saara Aallon toinen sija X Factor laulukisassa. Vaikka Holmström on suurimman osan työelämästään viettänyt Yhdysvalloissa, on hän kuitenkin osallistunut Suomen talouskeskusteluun ja suomalaisten yritysten toimintaan mm. Evan ja Nokian hallituksissa. Erityisesti on jäänyt mieleen ennen ITC-kuplan puhkeamista hänen kommenttinsa Hesarissa. Hän ei suinkaan varoitellut syksyllä tapahtuvasta ITC -alan romahduksesta, vaan päinvastoin lisäsi alan hypeä ja sai alan pörssikurssit taivasiin.

Riittääkö sijoittajien näkemys oikeasti?

Holmström väitti (HS 21.2. 2000), että Suomi ja Eurooppa tarvitsevat johtajaoptioita talouden rakenne muutoksen vauhdittamiseksi. Hän peräsi osakkeenomistajan oikeuksien ylivaltaa yritysjohtoon ja työn tekijöihin nähden. Yhteiskunnan ja demokratian oikeuksista hän ei puhunut mitään. Sijoittajien näkemys ja viisaus kuulemma siirtää resursit parhaiten kasvaville uusille internet- ja tietotekniikka-aloille. Edes yritysjohto eikä varsinkaan poliittiset päättäjät kykene siihen. Holmström totesi: ”Markkinan arvo korostuu, kun muutos on suuri. Tulevaisuuden arvioiminen tulee tärkeämmäksi kuin koskaan. Uusien ideoiden arvo ei löydy mistään las kentatoimen tuottamista luvuista vaan osakekurseista. Markkinoilla ihmiset panevat rahaa likoon. Olivat ne väärässä tai oikeassa, ainakin ne sillä hetkellä siihen oikeasti uskoivat. Tämä integriteetti on uskomatoman arvokasta. Markkinoilla ei sahata silmään”.

Holmströmin opeilla osakekurssit putosivat

Tohdin arvostella häntä näistä näkemyksistä kirjoittamalla Yliopisto lehteen (nro 5) ja Kansan Uutisiin (14.3. 2000) kritisoivan kirjoituksen otsikolla: ”Suuri osa tietotekniikkayrityksistä on täysiä kuplia”. Lähe tin sen sähköpostitse myös hänelle Yhdysvaltoihin. Hämmästykseni hän vastasi siihen – vieläpä kohteli ain sanakääntein – että meillä kummallakin on oikeus erilaisiin mielipiteisiin. Tällaista kohteliaisuutta en ole tottunut saamaan taloustieteilijöiden suunnalta. Nyt myöhemmin Holmström palkittiin Nobelilla pe liteorian ja sopimusteorian kehittä misen parissa tehdystä työstä. Siellä erityisesti palkitsemiseen liittyvistä asioista. Nokia kutsui hänet hallituk seen (vv. 1999-2012), koska silloinen johto halusi ikään kuin taloustieteel lisen siunauksen uusliberalistisille, ylimitoitetuille palkkioilleen, bonuk silleen, optioilleen ja muillekin kan nustusjärjestelmilleen.

Ja Holmströmin hallitustyöskentelyn opeilla jälkeä syntyi. Suomi sai heti 11 000 miljonääriä (elettiin markka-aikaa). Palkitsemisjärjestelmillä olisi pitänyt syntyä myös taloudellista tulosta. Holmströmin hallitustyöskentelyn alussa vuonna 2000 Nokian osakkeen arvo oli 63,5 euroa, hallituskauden lopussa enää 3,9 euroa. Pörssinoteerauksen mukaan Nokian kurssi oli vain 6,1 prosenttia vuonna 2000 val linneesta huipputasosta.

Työskentelyä johdon palkkiotilien puolesta

Holmströmin palkitsemisteoriat eivät sitouttaneet ja piiskanneet Nokian johtoa innovoimaan ja seulo maan parhaita ideoita kannusta vasta palkkiojärjestelmästä huoli matta. Nokialle kävi sitten niin kuin kävi. Nobelpalkintotilaisuuden yhteydessä Holmström haukkui ta kautuvasti Nokian palkkiojärjestel

mät kelvottomiksi ja laittoi sen muiden Nokialla juosseiden konsulttien nimiin. Ollessaan luomassa Nokian ylimitoitettuja palkkiojärjestelmiä, hän ei kuitenkaan lähtenyt ulos Nokian hallituksesta, vaikka oli jälkikäteen jälkiviisaasti eri mieltä.

Holmströmin hallituskauden aikana Nokiassa tehtiin muitakin ”kannustavia” taloudellisia ratkaisuja. Toimittaja Pekka Seppänen ja professori Markku Kuisma kirjoit tivat kirjan Suomen kaikkien aikojen bisnesmokista, ”kamalista virheistä, joissa on palanut miljardeja”. Kolmanneksi pahimmaksi mokaksi Suo men taloushistorian ranking-listalla Kuisma ja Seppänen nostivat No kian omien osakkeiden oston. Suu ruutensa aikoina 2000-luvun tait teessa Nokia osti omia osakkeitaan noin 19 miljardilla eurolla ja mitätöi ne välittömästi. Tämä vain siksi, että Nokian pörssikurssi nousi ja johto saisi vielä muhkeammat palkkiot. Se oli johdon ”innovointia” ja puhelin ten ”tuotekehitystä”.

”Vain kilpailukyvyllä on merkitystä”

Nyt Nobel-palkinnon juhlahumus sa valtamediat ovat tyystin uno haneet, mitä Holmström tuli sano neeksi Suomen liittymisestä EU:n ra haunioniin: ”Euro tukee Suomen ta loutta samalla tavalla kuin köysi hir tettyä”. Nyt on suitsutettu Holmströ min täysin evalaisia näkemyksiä (on han hän tämän propagandalingon hallituksen jäsen). Hän ei näe Suo melle ulospääsyä talousahdingos ta, ellei se laita kilpailukykyään py syvästi kuntoon. Nopeimmin suun nan parempaan avaisi joustava ja toimintaan kannustava työmarkki naratkaisu.

Holmströmin mielestä tärkeintä Suomelle olisi vihdoin saada kilpailukykyä kohentava työmarkkinarakkaisu. Hän on häm mästynyt siitä, miten vaikeaa kilpai lukyksopimuksen valmistelu on ol lut. Työmarkkinoiden joustavuuden ja paikallisen sopimisen lisäämisellä käännettäisiin Suomen suunta. Näi tä Holmströmin, EK:n ja Evan suun taisia uusliberalistisia näkemyksiä ei tarvitse ihmetellä, sillä amerikkalai set yliopistot ovat suurelta osin yri tysten rahoittamia. Yhdysvalloissa on perinteisesti suhtauduttu varsin varautuneesti siihen, että valtio ra hoittaisi yliopistoja, kuten Suomes sa on tapana.

Taloustieteen Nobel- Ruotsin keskuspankin keksintö

Kummallisinta tässä taloustieteen alassa on, että arvostettuja Nobe lin palkintoja annetaan taloustietei lijöille, jotka ovat ”tutkimuksissaan” päätyneet aivan päinvastaisiin joh topäätöksiin. Talousprofessorit Ro bert Lucas ja James Tobin saivat No bel-palkinnot vaikka olivat eri miel tä pääomamarkkinoiden vapaudesta. Lucas oli Chicago yliopiston (vrt. ”Chicagon pojat”) professori ja oli täysin vapaitten markkinoitten kan nattaja. Tobin puolestaan piti mark kinoiden sääntelyä tarpeellisenä (Tobinin vero). Taloustieteen Nobe lin jakaa Ruotsin Pankkiyhdistys, ei

Nobel-komitea. Palkinnon luoja Al fred Nobel kääntyisi haudassaan, jos tietäisi, että hänen nimissään an ne taan palkinto.

Nobel ei varmaankaan halunut edistää noituutta. Ruotsin Kes kuspankki perusti tämän palkinnon Nobelin taloustieteen palkinnok si nostaakseen taloustieteen sta tusta tieteenalan arvostuksen nos tamiseksi. Nobelin jälkeläiset ovat kritisoineet palkintoa julkisesti. Hä nen pojanpoikansa Peter Nobel on verrannut Ruotsin keskuspankkia käkeen, joka munii munansa tois ten lintujen pesiin. Pankin uskotta vuutta on koeteltu monesti palkin toa jaettaessa.

Nobeleita huiskitaan tilanteen mukaan

Vuonna 2004 Nobel-palkinto myön nettiin Finn Kydlandille ja Edward Prescottille heidän luotuaan mate maattisen mallin, ”joka todisti”, et tei poliitikkojen pidä missään olo suhteissa puuttua rahapolitiikan harjoittamiseen. Sama palkinto oli myönnetty jo aiemmin John May nard Keynesille, joka oli aivan päin vastaista mieltä. Valtion tuli ottaa voimakkaampi ote talouselämästä, järjestää työtä ja tulonsiirtoja köy hille. Näitä uusliberalistisia taloustie teilijöitä on pilvin pimein. Kirjon toi sessa päässä on Nobelin palkinnon vuonna 1971 saanut Simon Kuznets, joka todisteli epätasa-arvoisuuden kuilun väistämättä kapenevan sitä mukaa kuin taloudet kehittyvät ja tulevat monimutkaisemmiksi.

”Myös taloustieteilijät ovat täysin pihalla”

Vaikka Holmström on tehnyt talou dellisia virhearvioita on hän kuiten kin ainoa rehellinen talousprofesso ri Suomessa. Hän on myöntänyt lä hes vuosi sitten, että poliitikot ovat talouden parannuskeinojen kanssa hukassa, koska myös taloustietei lijät ovat täysin taloudesta ”pihalla”. Tämän hän tunnusti Talouselämä lehden haastattelussa (13/2016), et tä maailmantaloudessa on piirteitä, joita eivät ymmärrä edes taloustie teilijät tai keskuspankkiirit.

Hänen mukaansa keskuspankit etenevät nollakoroilla kartoittaen todellista maastoon. Keskus pankit pumpppaavat rahoitusjärjes

telmään lisää rahaa ja korot laske taan aina vain syvemmälle miinuk sen puolelle, jotta talous lähtisi kas vuun eikä deflaatio tekisi pesää. Tä tä yritetään erityisesti Euroopassa ja Japanissa.

Tulokset ovat kuitenkin käy tännössä ihan toiset kuin teorias sa. Raha ei kierrä, talous ei kasva, in vestointeja ei tule eikä inflaatio kiih dy. ”Koko rahan kiertämisen meka nismi on rikki”, Holmström totesi. ”Ainahan taloustiede on ollut epä varma selittäessään maailmanta louden syy-suhteita. Nyt hämmen nys on poikkeuksellisen suurta”, Holmström tunnustaa.

Ei tiedetä mitä rahoitusjärjestelmälle tapahtuu

Holmström on ymmällään nollakor kojen maailmassa. ”Elämme aivan poikkeuksellista aikaa, joka pitää ta loustieteilijätkin hämmentyneinä.” Yhdysvalloissa, Euroopassa ja Japa nissa keskuspankit yrittävät epätoi voisesti kiihdyttää talouskasvua ja torjua deflaatiota. Aseina ovat kor ko ja lainapapereiden valtavat osto ohjelmat. Ohjauskorot ovat nyt suu rin piirtein nollassa ja monet muut korot miinuksella. Holmströmistä on hemmetin epämiellyttävää, et teivät edes maailman johtavat kes kuspankkiirit tiedä, mitä rahoitus järj estelmälle on tapahtumassa. ”Ei vät edes Janet Yellen ja Mario Draghi tiedä, mitä näistä kokeiluista seuraa.”

Keskuspankkiirien syvä epä tietoisuus varmistui Holmströ mille San Franciscossa pidetyssä amerikkalaisekonomistien vuo sikokouksessa, johon osallistui 15 000 taloustieteilijää. Pankkiirien ja taloustieteilijöiden puheita kuun nellessä hänestä tuntui kuin ajaisi autolla, josta vaihteet yhtäkkiä ka toavat. ”Auton pyörät liikkuvat, mut ta et tiedä, mikä on vikana ja milloin jotain ikävää tapahtuu. Keskuspan kit ovat tällaisessa kyydissä, kun ne painavat rahaa. Kukaan ei tiedä, mi tä tien päässä on ja löytyykö rauhal linen tapa tulla takaisin pätielle.”

Korot nollassa ja yritykset eivät investoi?

Ongelma on, ettei raha kierrä. Si joittajien ja säästäjien rahat mene vät pankkiin, joka tallettaa ne edel leen keskuspankkiin. Sinne ne jää vät. ”Yhdysvalloissa Federal Reser ven rooli on muuttunut. Fedistä it sestään alkaa tulla pankkiiri, kun yhä useammat markkinaosapuolet voi vat tallettaa rahojaan suoraan sin ne. Fed ei kuitenkaan halua olla sii nä roolissa, koska se ei tiedä, kenen viime kädessä pitäisi saada ne rahat. Koko rahan kierrättämisen mekanis mi on rikki”, Holmström ihmettelee.

Hän pitää suurena mysteerinä, että korot ovat nollassa, ei

vätkä yritykset silti investoi. ”Ti lanne on outo. On mahdollista, et tä korkojen kuuluisi olla miinus kak si tai miinus kolme tai ehkä miinus neljä prosenttia. En ole kuitenkaan varma, että miinus neljäkään vetäisi investointeja vauhtiin. Oppineisuu destaan huolimatta Holmströmil le ei ole vielä valjennut, että yrityk set eivät investoi, jos eivät näe tuot teilleen ja palveluille ostajia eli ku lutuskysyntää. Perusongelma on, et tä keskuspankkien pitäisi saada ih misten inflaatio-odotukset muuttu maan, mutta nykyinen rahapolitiika saattaa vain ruokkia deflaatio odotuksia”, Holmström jatkaa.

Olemme ”jokapaikanhöyliä ja moniosaajia”

Holmström palaa jälleen nykyiseen epävarmuuteen ja hämmennyk seen selittäessään, mikseivät van hat lainalaisuudet enää päde. Kyse on myös teknologian murroksesta ja siitä, että digitaalinen vallankumous pakottaa yhden ammatin spesialistit ryhtymään moniosaajiksi. Päätyön sä ohessa ihmiset ovat alkaneet teh dä kaikenlaista itsepalvelubisnestä. Meistä kaikista on tullut jokapai kanhöyliä. Holmström kiteyttää hy vin nykyisen ”palveluyhteiskunnan”. Hän arvioi käyttävänsä jo neljäs osan valvellaoloajastaan hoitamala omia ja lähipiirinsä asioita. ”Ka saan Ikean huonekaluja ja odotan puhelimessa pääsyä erilaisiin palve luihin. Ennen pankkivirkailija hoiti raha-asiani. Nyt hoidan itse omat ja äitini pankkiasiat. Teen tätä kaikkea enemmän kuin haluaisin”.

Ennustaako investointila ma suurta kriisiä?

Yhteiskunnallisten murrosten kes kellä on myös vaikea tietää, mitä ta pahtuu perinteisille ammateille. Arvailujen varaan jää sekin, mikä erilaisista teknologioista syrjäyttää mi nut, visioi Holmström. ”Kun ei tiede tä, mikä hevonen tulee voittamaan, ei panna rahoja minnekään. Tämä on yksi selitys investointien heik koudelle. Tai sitten nykyinen inves tointilama ennustaa, että tulossa on todella suuren luokan kriisi”, pelote lee Holmström. Negatiiviset korot ovat suuri ongelma kaikille ja eri tyisesti eläkesäästäjille. Holmströ min mukaan rahoitusjärjestelmän vakaus saattaa horjua, kun eläkesi joittajat etsivät korkeampaa tuot toa. Syntyy kuplia, jotka lopulta ai na puhkeavat. Holmströmin silmis sä kupla on luonnollinen sijoitus kohde, koska kukaan ei tiedä toista paremmin, milloin se puhkeaa.

Ari Ojapello, tietokirjailija

”Kasvun loppu – ilman ostovoimaa ei ole kasvua” –kirjan tekijä.

Valittaminen vakuutusoi keuteen on nyt maksullista

Kehotan kaikkia vakuutusoi keuteen valitusta tekeviä tu tustumaan vakuutusoi keuden käyntikulut vakuutusoi keudes sa, ennen valituksen tekemistä. Hallitus on keksinyt taas kieron tavan kyniä kansalaisia. Köyhien oikeusturva joutuu tässä samalla taas koetukselle, kun joutuu harkitsemaan, kannattaako vallittaa.

Oikeudenkäynti vakuutusoi keudessa on maksutonta kai kissa ennen 1.1.2016 vireille tul leissa asioissa. Vuoden 2016 alussa voimaan tulleen tuo mioistuinmaksulain mukaises ti osassa 1.1.2016 alkaen vi reille tulleista asioista peritään

vakuutusoi keudessa oikeudenkäyntimaksu asian käsittelystä ja suoritei sta toimenpiteistä. Maksuvelvol linen on tällöin asian vireille panija.

Yksityishenkilöiltä perittävä oikeudenkäyntimaksu valitus asiassa on 250 euroa. Yksityis henkilön vireille panemat valitus asiat käsitellään kuitenkin maksut ta, jos asia koskee oikeutta etuu teen, etuuden suuruutta tai etuuden takaisinperintää. Hallituk sen esityksen mukaan yksityishen kilölle maksullisia olisivat asiat, jois sa ei ole kysymyksessä heidän välitömästä etuudesta. Sellaisia olisivat esimerkiksi vakuuttamisvelvolisuutta, vakuutusmaksun perustei

ta, vakuutusmaksun suuruutta tai sen maksuunpanoa koskevat asiat. Kun yksityishenkilö valittaa työnantajan, yrittäjän tai ammatin taikka elinkeinoharjoittajan ominaisuudes sa, ei kyse ole välittömästä etuudes ta, joten tällöin peritään oikeuden käyntimaksu.

Päätöksen poistamista koske vissa yksityishenkilön vireille pane missa asioissa peritään oikeuden käyntimaksu 250 euroa. Oikeuden käyntimaksu peritään jälkikäteen. Maksu peritään, vaikka valitus tai poistohakemus peruutettaisiin.

Vakuutusoi keuteen valittanut: Riitta Vainionpää

Kuntavaalit 2017: Suunta uusliberalismin vastaiseen kansanrintamaan

Eroon EU:sta ja EU:n uusliberalismista

Avain yhteiskunnan uudistamiseen sekä kunnallisella että valtiollisella tasolla on luopuminen uusliberalistisesta sosiaali- ja talouspolitiikasta. Tämä tarkoittaa tulonjaon muutosta pääomatulojen ja suurituloisten kustannuksella työtulojen ja perusturvan hyväksi. Siksi pääomien viennin ja globaalin keinottelun sijaan yritysten voittoja tulee ohjata kansallisiin investointeihin. Leikkausten ja yksityistämisen sijaan tulee luoda työpaikkoja kehittämällä julkisen alan palveluja. On irtauduttava EU:n yhteiskuntapolitiikasta ja korvattava se koordinoitulla taloudella ylisuurten voittojen ja tulojen sekä pääomien viennin ja keinottelun säätelemiseksi. Ylikansallisen lainsäädännön sijaan tarvitaan demokraattisen yhteistyön Eurooppaa ja Suomen kansallinen valuutta on palautettava.

Rauhan puolesta – Nato on torjuttava ja suhteet Venäjään normalisoitava

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tulee perustua puolueettomuuteen ja liittoutumattomuuteen. Tämä tarkoittaa pysyttäytymistä kaikkien sotilasliittojen ulkopuolelle, Nato-jäsenyyden torjumista sekä irtisanoutumista kaikesta Nato-yhteistyöstä. USA:n ja EU:n politiikan tuloksena maailmanrauha on vakavasti uhattuna. Tiedotusvälineiden luomasta Venäjän viholliskuvasta on irtisanouduttava. Maamme on neuvoteltava itse poliittiset, kaupalliset ja taloudelliset suhteensa muiden valtioiden kanssa. Suomella on oltava oma itsenäinen ulkopoliittika ja vapaus hyödyntää yhteistyötä naapurimme Venäjän kanssa, josta EU-jäsenyyden myötä on luovuttu.

Valta kuuluu kansalle

Eduskunta on luopunut keskeisimmästä perustehtävästään – lainsäädännöstä. Suurin osa siitä tulee meille EU:n sanelemana. Vallan keskittyminen ja demokratian kaventaminen ovat johtaneet yhä suppeampaan päätöksien valmisteluun. Vaadimme Suomen valtiollisen itsenäisyyden ja kansanvallan palauttamista ja tähän rakentuvaa itsenäistä kansainvälistä yhteistyötä.

Hyvinvointivaltion puolesta politiikan suunta käännettävä

Euroopan Unioni on ”kovan” markkinatalouden toteuttamisen väline – uusliberalistisen politiikan synonyymi. Sen toteuttajaksi ovat alistuneet kaikki eduskuntapuolueet, myös ”perinteiset työväenpuolueet”. Ne hyväksyvät ilman vaihtoehtoa toimintansa lähtökohdaksi EU-raamit ja näin lunastavat eliitiltä paikansa ”yhteiskunnan toimijoina”. Ihmisten perusturvan ja hyvinvoinnin leikkaamisesta on tullut pääomapiireille voittoja lisäävä tekijä. Siksi vaadimme politiikan muutosta.

EU:n ja USA:n vapaa-kauppasopimus (TTIP) on torjuttava

EU:n ja USA:n vapaakauppa- ja investointisopimukseen ei tule liittyä. Vapaakauppa sopimuksella ei saa rajoittaa kauppaa länsiblokkien ulkopuolella oleviin maihin. Sijoitussuojasta estäisi ympäristön ja ihmisten hyvinvoinnin turvaamisen. Se tarjoai-

STP:n osallistuminen v. 2017 kuntavaaliin tarjoaa äänestäjille mahdollisuuden vaatia kansan etuja puolustavaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa. Esitämme tuhoisalle, uusliberalistiselle EU-suuntaukselle vaihtoehdon, jossa ihmisen ja luonnon hyvinvointi sekä kansojen tasavertainen yhteistyö asetetaan etusijalle suhteessa liikevoittoihin ja pörssikursseihin. Me olemme vaihtoehto kaikkien eduskuntapuolueiden edustamalle uusliberalistiselle EU-komennolle.

si investoijille sen sijaan laajan suojan. Sopimukseen perustuen ympäristöä ja terveyttä vahingoittavat yritykset voisivat haastaa valtiot oikeuteen. Kansainvälinen yritys voisi halutessaan vaatia korvauksia, jos se katsoo lainsäädännön ”haittaavan” omia liiketoimiaan. Se voisi estää ja jarruttaa esimerkiksi kansallisen työympäristö- ja työsuojelulainsäädännön sekä näihin liittyvien määräysten kehittämistä.

Oikeus toimeentulon turvaavaan työhön on kansalaisen perusoikeus

Oikeus työhön koskee kaikkia suomalaisia ja myös Suomessa asuvia ulkomaalaisia. Yhteiskunnan on otettava jälleen vastuu työllistämisestä, koska yhteiskunta on hylännyt sen ja sälyttänyt sen työnhakijoiden vastuulle, vaikka työpaikkoja ei ole heille riittävästi tarjolla. Työttömyysturvan heikentäminen työn haun aktivoinnin lisäämiseksi edustaa vain valtaapitävien raakaa ja ylimielistä asennetta. Työttömyysturva tulee palauttaa v. 2016 tasolle.

Työttömyyden pitkittymisen katkaiseminen ja nuorisotyöttömyyden supistaminen ovat kiireisimmät tehtävät. Nuorten työttömyyden kesto on rajoitettava kolmeen kuukauteen. Pitkäaikaistyöttömyys on poistettava kokonaan. Lisäksi on rakennettava 1,5 miljardin euron työllisyysohjelma. Vähintään 750 miljoonaa euroa siitä tulee kohdistaa pitkäaikais- ja nuorisotyöttömien palkkatukiin. Palkkatukityöllistäminen toteutetaan julkisen ja kolmannen sektorin palveluksessa.

Palkkojen ja eläkkeiden korotuksilla tulee turvata palkansaajien ostovoima

Hyvinvointi luodaan työllä. Korkea työllisyys ja alhainen työttömyys ovat olennaisia perustoja hyvinvoinnille. Kunnallisten sosiaali- ja terveyspalveluiden turvaaminen ovat keskeinen osa korkeaa työllisyyttä. Yhteiskunnan korkea työllisyysaste turvaa myös rahoituspuolelta kunnallisille palveluille ja sosiaaliturvalle. Esitämme minimipalkan kaksiksi 12 euroa ja vähimmäispalkaksi 1800 euroa kuukaudessa. Tämä realisoituu työpaikkoja lisäämällä sekä koulutusta ja osaamista kehittämällä yhteiskunnan rakennemuutosta vastaavaksi.

Euroopan pankkiunioni on torjuttava

Euroopan pankkiunioni – euroalueen maiden yhteinen pankkivalvonta ja pankkien yhteisvastuu on askel kohti liittovaltiota. Eurokriisi osoitti yhteisvastuun aiheuttavan holtittomuutta ja estävän talouskuplien ja kriisien havaitsemisen ajoissa. EU:n pyrkimys saada kuristusotteeseen jäsenmaidensa talous ottamalla valvontaansa niiden budjetit ja pankkisektorin on ehdottomasti torjuttava.

Elintarviketuotannon oma-varaisuus ja paikallinen tuotanto on turvattava

Ruokaomavaraisuus on itsenäisen kansakunnan keskeinen ominais-

piirre. EU:ssa Suomi on muuttumassa puuraaka-aineen tuotantoalueeksi. Maataloustuotantoa keskitetään ”suotuisimmille alueille” Keski- ja Etelä-Eurooppaan. Tämä merkitsee oman tuotantomme korvaamista suurten maatalousmaiden ja ylikansallisten yhtiöiden ylivallassa ja tuonnilla. Maataloustuotannon hiipuminen ja ruokaomavaraisuuden katoaminen merkitsevät sitä, että Suomen on yhä vaikeampaa kivuta takaisin itsenäisten kansakuntien joukkoon. Maatalouden tuotajahinnat tulee pitää sellaisena, että ne elättävät maataloustuottajan. Meidän tulee vahvistaa omaa maatalouspolitiikkaamme ja taata oma ruokaomavaraisuutemme. Elintarvikkeet eivät riitä maailmassa kaikille, jos tuotantoa harjoitetaan vain kannattavimmilla maatalousalueilla. Kansallinen maatalouden tuki on säilytettävä. Koko Suomi on pidettävä asuttuna ja kaikille on taattava kelvolliset elämisen olosuhteet ja toimeentulo.

EU:n kilpailudirektiivi tulee purkaa

Kuntatalouden ja ympäristön kannalta on välttämätöntä, että kuntien ja muiden julkisyhteisöjen toiminoissa suositaan paikallisia ja yhteiskunnan tuottamia palveluita. EU:n kilpailutusvaatimus ei kuitenkaan tue tätä, vaan se suosii yksityissektorin tuottamia palveluita. Vuonna 2013 voimaanastuneen kunta- ja kilpailulakimuutoksen perusteluna oli Euroopan komission EU-valtiontukisäännöksen vastaisiksi katsomien tukien poistaminen. Jos kunnan tai kuntayhtymän harjoittama taloudellinen toiminta tai sen rakenne vääristää tai estää terveen ja toimivan kilpailun edellytyksiä ja syntymistä markkinoilla tai on ristiinriidassa kuntalaissa säädetyn markkinaperusteisen hinnoittelun vaatimuksen kanssa, Kilpailu- ja kuluttajaviraston pitää puuttua asiaan. Uusliberalistien mukaan kilpailutilanetta vääristävät julkisen sektorin elinkeinotoiminta, julkisen rahoitus tai tuki yrityksille sekä kunnallisten liikelaitosten höllempi verokohdetu. Kunnalla tulee olla oikeus valita sellainen vaihtoehto, joka on sille konkreettisuuden kannalta edullisin. Siksi EU:n kilpailutusdirektiivi tulee purkaa.

Kunnallisen itsemääräämisoikeuden ja julkisten sosiaali- ja terveyspalveluiden puolesta

Kuntalain 1 §:n mukaan lain tarkoituksena on luoda edellytykset kunnan asukkaiden itsehallinnon sekä osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien toteutumiselle kunnan toiminnassa.

Kunnallisia palveluita kilpailutetaan ja yksityistetään yhä ronskimmin. Terveysta tulee yhä selkeämmin kauppatavaraa. Näitä palveluita suoritetaan yhä vähemmällä työvoimalla. Tämän vuoksi esimerkiksi hoiva- ja terveysalan suuryhtiöt hallitsevat jo nyt Suomen terveyspalveluiden markkinoita. Niiden liikevaihto on kasvanut v. 2010–

2014 jo 796 miljoonasta eurosta 5,4 miljardiin euroon. Terveys- ja hoiva-bisnes eivät ole hyväntekeväisyyttä. Yksityisten yritysten tärkein tehtävä on tuottaa omistajilleen voittoa. Terveyspalveluista ja arvokkaasta vanhuudesta tulee liian kallis pienituloiselle ihmiselle.

On epätodennäköistä, että maamme väestön hyvinvointi kohtuisi SOTE-uudistuksen myötä. Noin käy, kun sosiaali- ja terveysalaan budjetoidut varat supistuvat vuodesta toiseen, sosiaali- ja terveyssektori yksityistetään ja SOTE-toiminta keskitetään alueellisiin jätikeskuksiin. Eriarvoisuus ja syrjäytyminen eivät vähene syventämällä suomalaisen yhteiskunnan luokajakoa. Kuinka mahtaa käydä niille miljoonalle ihmiselle Suomessa, jotka elävät nykyisin köyhyysrajan alla tai sen liepeillä, kun heistä tulee vanhukia? Yhteiskunnan tarjoamia kunnallisia sosiaali- ja terveyspalveluja on lakkauttamisen sijasta vahvistettava ja kehitettävä. Verovarista on suunnattava enemmän varoja vanhusten- ja vammaishuollon sekä mielensterveystyön kehittämiseen, lisähenkilökunnan palkkaamiseen sekä niiden toimintaympäristöjen kehittämiseen.

”Sote-uudistus” tulee peruuttaa

Oikeistohallituksen valmisteleva Sote- ja kuntauudistusesitys 18 Sote-alueen (maakunnan) muodostamiseksi, jonne siirrettäisiin kaikki terveys- ja sosiaalipalvelut, lopettaisi 60 % kuntien tehtävistä. Se mitätöisi kuntien vuosisataisen perinteen itsehallinnollisina alueina. Kuntien mielivaltaisille yhdistelemissä ja suuryritysten luomiselle ei myöskään ole taloudellisia eikä oikeudellisia perusteita. Tilastotietojen mukaan 170 pienen kunnan osuus kuntien kokonaismenoista on ainoastaan 3 %. Pienten kuntien yhdistämisellä ei siten ole mitään merkitystä, jos oikeasti haetaan säästöjä. Sote-suunnitelmalla pyritään terveyspalvelujen yksityistämiseen ja terveydenhoitoon suunnattujen varojen ohjaamiseen alan yksityisten kapitalistien taskuihin. Kuntalaiset menettävät mahdollisuuden valvoa terveydenhoidon laatua ja hinnoittelua. Siksi ”Sote-uudistus” tulee peruuttaa.

Julkisen sektorin yksityistäminen on pysäytettävä ja terveydenhuoltoa kehitettävä yhteiskunnallisena toimintona

Kansalaiset ovat olleet tyytyväisiä kuntien tuottamiin peruspalveluihin. Julkisten palveluiden yksityistäminen on raakaa kuntalaisten rahastamista, joka johtaa ihmisten eriarvoistamiseen.

Terveystuotannon johtaa automaattisiin hintojen korotuksiin, eikä kukaan pysty valvomaan palveluiden laatua. Terveystuotannon palvelu- ja on kehitettävä julkisina palveluina, jolloin ne maksetaan yhteiskunnan varannoista. Kapitalistien voitoja ja osinkoja tulee nykyistä laajemmin ohjata hyvinvointipalvelujen kehittämiseen, jolloin vastavasti tuotannosta häviävät työpaikat korvautuvat julkisen sektorin työpaikoilla. STP esittää, että maamme rakennetaan hyvin varustettu kunnallinen terveyskeskus keskimäärin jokaista 10 000 asukasta

kohti. Terveystuotanto tulee säilyttää julkisena palveluna demokraattisessa valvonnassa, joka takaa palveluiden laadun.

Asumiskustannukset alas

Asumiskustannuksia ovat vuosien mittaan nostaneet rakennusliikkeiden ja kiinteistövälittäjien voitot, asumisen verottamisen lisääminen ja lainanhoitokustannukset. Sotien jälkeisestä aravalainajärjestelmästä on luovuttu. Sen tilalle ovat tulleet lähes yksinomaan pankkilainat. Pankit kohtelivat työttömiä ja konkurssiin joutuneita asiakkaitaan 1990-luvun laman aikana törkeän kovakouraisesti myymällä asunnot alhaisiin hintoihin ja jättäen heille velat maksettaviksi.

Asumisen verotusta on lisätty nostamalla kiinteistöveroja, ulottamalla 23 %:n arvonnalisävero asumiskustannuksiin (lämpö, sähkö, vesi, huoltopalvelu), rajaamalla asuntolainojen korkojen verovähennys-oikeutta ja nostamalla energian valmisteveroja. Lisäksi käytäntö osoittaa asumistuen johtaneen vuokrien korottamiseen ja asumistukeen suunnattujen varojen siirtyvän suoraan vuokraajien taskuun. Asumiseen kohdistuvia veroja ja maksuja tavallisessa perusasumisessa tulee helpottaa ja kuntien tulee aloittaa uudelleen laajempi omien vuokra-asuntojen rakentaminen.

Maankäyttö ja asuminen

Kaupunkirakenne on suunniteltava siten, että liikenne julkisilla kulkuvälineillä onnistuu mahdollisimman helposti. Samoin työpaikkojen ja asuntojen tulee olla riittävän lähellä toisiaan. Kuntien määrän pienentäessä alueellinen itsehallinto supistuu. Yhä pienempi joukko ihmisiä Suomen kunnanvaltuustoissa päättää kuntansa maan- ja luonnonvarojen käytöstä. Maankäytön suunnittelussa on ensisijaisesti huomioitava palvelut, ympäristökysymykset ja alueiden viihtyisyys. Kuntalaiset tarvitsevat virkistysalueita, puistoja ja rantoja, sekä erilaisia harrastusmahdollisuuksia. Näistä asioista kunnissa käydään kärkeästä kamppailua. Esimerkiksi Helsingissä asukkaat puolustavat 100-vuotiaasta Keskuspuistoa ja Malmin lentokenttää tuhoamiselta. STP:n järjestöt toimivat asukkaiden puolesta. Kunnilla tulee säilyttää yksinoikeus kaavoitukseen, jolla pystytään alentamaan rakennus- ja maankäyttökustannuksia.

Ilmastonmuutoksen torjuminen suurimpia haasteitamme

Ihmiskunnan kehitys ja oleminen rakentuvat meitä ympäröivän biosfäärin ja ekosysteemin varaan. Tämä puolestaan luo eettisen perustan sille, että tehtävämme on turvata ympäröivän luonnon ja kaikkien eläinlajien säilyminen puhtaana ja toimivana kauas tulevaisuuteen.

Jatkaa sivulle 11

Sote peruutettava - Kuntien itsenäisyys turvattava - Kuntapalvelut säilytettävä

ESPOO

Hannu Kautto
Tekniikan lisensiaatti

SKP:n listat

HELSINKI

Matti Laitinen
Teknikko,
Runoilija
"SKP Helsinki" listat

HELSINKI

Heikki Männikkö
Laborantti,
Toimittaja
"SKP Helsinki" listat

HELSINKI

Janne Rahikainen
Rakennusmies
"SKP Helsinki" listat

HELSINKI

Ville Rahikainen
Leipomotyöntekijä,
Päälouottamusmies
"SKP Helsinki" listat

KIHNIÖ

Hannu Tiainen
Hitsaaja
"Kykystä ylös" - yh-
teislista

KUIPIO

Juhani Tanski
ATK-suunnittelija
IPU:n listat

LEMPÄÄLÄ

Markku Huhtala
Yrittäjä,
Eläkeläinen
Vasemmistoliiton lista

LOIMAA

Juha Kieksi
Ylitarkastaja,
Biologi
SKP:n listat

NOKIA

Henri Autero
Datanomi,
Blogisti
SKP:n listat

PORVOO

Kalevi Wahrman
Teleasentaja,
Härasdomare
SKP Porvoo lista

TAMPERE

Risto Koivula
Diplomi insinööri,
Tutkija
SKP:n listat

TURKU

Anne Luukkonen
Merkonomi
IPU:n listat

TURKU

Esko Luukkonen
Virastomestari
IPU:n listat

TURKU

Markus Uutela
Pikaruokatyöntekijä
IPU:n listat

TUUSULA

Esko Koivisto
Muurari
KTP:n listat

Kuntavaalit 2017: Suunta uusliberalismin vastaiseen kansanrintamaan

Jatkoa sivulta 10

Suurimpia yhteiskunnallisia haasteitamme on ilmastonmuutoksen torjuminen. Ilmaston lämpenemisen syynä ovat ilmakehässä lisääntyvä hiilidioksidi ja muut kasvihuonekaasut, joita sinne tuottavat kivihiilen ja öljyn polttaminen sekä metsien hävittäminen. STP katsoo, että kasvihuonekaasujen määrä ilmakehässä voidaan jo nyt kääntää laskuun, mutta se vaatii uusliberalismille vaikeaa yhteiskuntasuunnittelua.

**Ympäristökatastrofin torjumiseksi kasvihuonekaasujen päästöt tulee vuoden 1990 tasosta vuoteen 2050 mennessä alen-
taa 95 %.** Taloudellisesti ratkaisu on meille edullisin, jos välittömästi alamme sopeuttaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaamme näihin tavoitteisiin. Tämä tulee merkitsemään tutkimuksen, innovaatiokehittelyn ja ympäristötekniikan kilpailukyvyn osalta hyppäyksellistä edistystä.

Valtion ja kuntien tuotantolaitosten ja luonnonvarojen yksityistäminen ja ulkoistaminen on lopetettava. Kaivostoiminta on siirrettävä kotimaiseen yhteiskunnalliseen omistukseen ja annettava toimiluvat vain saasteettomalle kaivannaisteollisuudelle. Ympäristövalvonta tulee tehdä toimivaksi. Ympäristöministeriötä ei tule yhdistää maa- ja metsätalousministeriöön.

Jätehuolto ja kierrätys toteutettava ympäristölähtökohtaisesti

Jätteen määrän vähentäminen on jätehuollon keskeisin päämäärä. Lähtökohtana tulee olla, että teollisuus itse pyrkii tuottamaan jo tuotantoketjun alkupäässä mahdolli-

simman vähän luonnossa hajoamatonta pakkaus- ym. ympäristöjätettä. Kierrätyksellä säästetään rajallisia raaka-aineita ja vähennetään luonnon jätekuormitusta.

Turpeesta ja ydinvoimasta on luovuttava ja suunta otettava kohti uusiutuvia energiamuotoja. Keskeinen keino fossiilisista polttoaineista aiheutuvien haittojen vähentämiseksi on uusiutuvan energian käyttö. Riskialttiille ydinvoimalle ei tule myöntää uusia periaatte- eikä rakennuslupia, koska se on muuttunut tappiolliseksi. Suomi on energiavaroiltaan rikas maa ja luopumalla ydinvoimasta ja kivihiilen tuonnista Suomi saavuttaa varsin nopeasti energiantuotannon oma-
varaisuuden.

On säädettävä kuluttajille samansuuruiset sähkötariffit ja perustettava kansallinen sähköyhtiö

Ilman voitontavoittelua tuotetun kohtuuhintaisen energian tulee olla tasapuolisesti saatavissa ympäri maata. Energiayhtiöiden tulee olla yhteiskunnallisessa omistuksessa.

Energian tuotannon ja jakelun yksityistäminen on johtanut tilanteisiin, joissa harvaan asutuilla alueilla sähkön siirtohinnat ovat yleisesti suurempia kuin itse sähkön hinta. Tämä johtaa alueelliseen eriarvoisuuteen. Energia- ja sähkön siirtoyhtiöt hamuavat kansalaisten perusoikeuksien ja turvallisuuden kustannuksella suurvoittoja. Tämä tapahtuu maamme huoltovarmuuden – mihin kategoriaan kohtuuhintaisen sähkön saaminen myös kuuluu – kustannuksella. Siksi maassamme koko energia-ala ja siihen kuuluva infrastruktuuri on saatettava julkiseen omistukseen, joka hoitaa sa-

mansuurisilla tariffeilla sähkön siirron, -tuotannon ja -myynnin.

Laajakaista on kansalaisen perusoikeus

Yhteiskunnan monet palvelut ja toiminnot on siirretty kokonaan verkkoon. Selviytyäkseen arjessaan kansalainen tarvitsee enenevässä määrin tietokonetta ja verkkoyhteyttä. Maksuton laajakaistayhteys kuuluu ihmisen perusoikeuksiin. Tietoliikenneyhteys jokaisen kansalaisen oikeutena tulee varmistaa luomalla sitä varten yhteiskunnan omistama tietoliikenneverkko. Jokaiselle kansalaiselle on turvattava myös oikeus maksuttomaan tietotekniikan koulutukseen ja tukeen

On pidettävä huolta aluepolitiikasta ja koko maan tasa-arvoisesta kohtelusta

Väen pakkautuminen pääkaupunkiseudulle ja muutamaan kasvukeskukseen merkitsee vain sitä, että nykypolitiikassa aluepolitiikka on epäonnistunut. Se merkitsee maaseudun autoitumista. Suomi on pinta-alaltaan laaja maa. Lainsäädännöllisesti on turvattava, että koko maan alueella on kaikissa kunnissa mahdollisuus asua. Siksi on tuettava syrjäseutujen tuotantoa, säilytettävä maataloustuki ja pidettävä liikenneverkko yhteiskunnallisessa omistuksessa.

Palkkatulojen ja eläkkeiden riskitön talletus on saatava kansalaisten perusoikeudeksi

Nykypolitiikkaa mukautetaan kaikkien osalta kapitalistiselle riskinotolle. Pääomapiirit pyrkivät liittämään keinotellun piiriin myös palkansaajien ja eläkeläisten eläke- ja ansiotulot. Ihmisen perusoikeuksiin tulee kuulua mahdollisuus riskittö-

Helsingissä käymme loputonta taistelua Guggenheimia vastaan ja keskuspuiston puolesta. Uusliberalismin voittokulku rohkaisee gryndereitä ja oikeistopiirejä. Suunta tulee olla uusliberalismin vastainen kansanrintama. Kuva Keskuspuiston puolesta tapahtuma 7.6.2016

mästi säilyttää palkka- ja eläketulojaan. Siksi maamme tulee perustaa yksi valtion omistama kansallinen säästöpankki, jossa palkansaajat ja eläkeläiset voivat riskittömästi säilyttää palkka ja eläketulojaan sekä säästöjään. Samoin tulee siirtää kansaneläkelaitoksen piiriin kaikki työeläkkeet, jossa työeläkkeiden maksuun kerätyt varat talletetaan riskittömästi.

Tarvitaan oikeusreformi, velkojen ja ulosoton kohtuullistamiseksi

Kotitaloudet ovat velkaantuneempia kuin koskaan. Ulosotto- ja perintävelkomiset ovat paisuneet miljardeihin. Yksistään ulosotossa on neljä miljardia euroa. Käräjäoikeuksien velkomistuumiot ovat lisääntyneet viime vuosina moninkertaisiksi kattaen valtaosan käräjätuomioista. Järjestelmä vaarantaa oikeussuojan ja oikeusvaltion. Julkisten maksujen perintätoimet on otettava kuntien ja valtion haltuun pois niillä voitoja

tekeviltä yksityisiltä perintäyhtiöiltä.

Nykytilanne vaatii uusia ratkaisuja – kansanrintama tarvitaan muutoksen puolesta

Maksimivoittoja tavoitteleva uusliberalistinen harvainvalta on tuottanut ympäristöongelmien ja hyvinvoinnin alasajon lisäksi ennennäkemättömän yhteiskunta- ja talouskriisin, jolle ei näy loppua. Se johtaa kaikkialla inhimillisen hädän pahenemiseen entisestään. Tilalle tarvitaan uutta talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa, joka asettaa työn ja sen tekijät suurten pääomien etujen edelle. Pääomien rajaton toiminta tulee saattaa yhteiskunnallisen kontrollin piiriin. Uusliberalistinen yhteiskuntapolitiikka on hylättävä. STP haluaa rakentaa laajan kansalaisten ja järjestöjen yhteisen rintaman poliittisen vaihtoehdon luomiseksi nyky-
menolle. Ainoastaan näin voidaan luoda perusta suurten edessä olevien ongelmien ratkaisulle.

Paljon kärsinyt Abhasia kurottaa tulevaisuuteen

Vieraillessamme Sotšissa lokakuussa 2016 (KÄ 6/16), minulla oli pienen ryhmän kanssa mahdollisuus sieltä käsin käydä tutustumassa myös Venäjän naapurimaahan Abhasiaan. Oppaaksemme lähti isänsä puolelta abhasialainen Igor. Hänellä on kokemusta näiden matkojen järjestämisessä. Abhasiaan pääsi Venäjän viisumilla. Matkaan lähdimme Igorin kyydissä 19.10.2016 varhain aamulla.

Abhasian historia ulottuu kauas menneisyyteen. Noin v. 500 eaa kreikkalaiset perustivat tälle paikalle siirtokunnan. Tämä kirkko Gagraan perustettiin roomalaisten hallintoaikaan 500-luvulla jaa, eli pian sen jälkeen, kun kristinuskosta tuli Rooman valtionuskonto

Historia ulottuu kauas menneisyyteen

Abhasian raja sijaitsee Mustanmeren lähellä muutamia kilometrejä Adlerin lentokentän ja olympiapaiston jälkeen. Rajamuodollisuudet sujuivat helposti ja ajettuamme 35 km saavuimme Mustanmeren rannikolla sijaitsevaan vanhaan Gagraan kaupunkiin. Igor osin Abhasiassa asuneena kertoi sujuvasti tietoja alueen ja koko Abhasian menneisyydestä. Gagraan kaupunki perustettiin kreikkalaisten siirtokunnaksi paljon ennen ajanlaskumme alkua. Kaupungin miehittivät myöhemmin roomalaiset, jolta ajalta (n. 300 eaa) on säilynyt Abaatan linnoitus. Kristinuskosta Gagraan saapui heti sen jälkeen, kun siitä tuli Rooman valtionuskonto. Alueella toimii edelleen 500-luvulla rakennettu kirkko. Rooman hajotamisen jälkeen alue oli vuosisatojen ajan georgialaisten ruhtinaiden hallussa. Sen jälkeen turkkilaisperäiset osmanit hallitsivat seutua 1500-luvulta saakka. Alue liitettiin Venäjään erään Venäjän ja Turkin käymän sodan päätteeksi vuonna 1829.

Oldenburgin prinssin aika

Alueen liittyttyä Venäjään, sitä alettiin kehittää osmanien jäljiltä. Kaupunkiin perustettiin sotilassairaala, joka muodostui uuden asutuksen keskukseksi. Gagraan alueen ympäristö oli suota ja se kuivattiin Sotšin tapaan. Kaupunki vaurioitui jälleen Venäjän ja Turkin sodassa 1877–1878. Heti sodan jälkeen Venäjän hallitus lähetti alueelle tsaarin perheeseen kuuluneen Pietari-nimi-

sen Oldenburgin prinssin, joka oivalsi alueen poikkeukselliset mahdollisuudet. Prinssi rakensi alueelle lomakeskuksen, huviloita sekä itselleen palatsin ja puiston keräten sinne runsaasti trooppisia puita ja kasveja eri puolilta maailmaa.

Mustanmeren Riviera

Tutustuimme pikaisesti roomalaisten linnoitukseen, 500-luvulla rakennettuun kirkkoon, Gagraan kaariporttiin ja palmujen reunustamiin vanhoihin rantabulevardeihin. Abhasian alue kuuluu Mustanmeren rannikon subtrooppiseen vyöhykkeeseen. Vuoristo alkaa heti meren rannasta, joten subtrooppinen alue jatkuu paikoin rantaviivasta vain kilometrin verran. Vuoden keskilämpötila Suhumissa on noin 4 °C korkeampi kuin Sotšissa. Gagrasta ajoimme edelleen rannikkoa pitkin etelään. Tie irtaantui rannikosta hiekan sisämaahan ja etelässä näimme Pitsundan alueen. Neuvostoaikaan Pitsundan niemellä sijaitsi yksi Mustanmeren merkittävimmistä rantalomakohteista. Sitä sanottiinkin Mustanmeren Rivieraksi. Abhasian sodan vuoksi alue on nyt taantunut. Kehitystä jarruttaa se, että Venäjän ja Ossetian ohella Abhasian ovat tunnustaneet vain muutamat muut valtiot kuten Nicaragua, Venezuela, Nauru ja Vanuatu.

Tasa-arvoisena jäsenenä Neuvostoliitossa

Venäjän ensimmäisen porvarillis-demokraattisen vallankumouksen aikaan 1905 Gagrassa toimi jonkin aikaa vallankumouhallitus, jo-

Suhumiin johtavan tien varressa pysähdyimme paikallisella sodissa kaatuneiden vainajien muistomerkin luona. Se avautuu kolmeen suuntaan. Niihin on merkitty Neuvostoliiton perustamiseen liittyneen sodan 1918–1919 historia, isänmaallisen sodan 1941–1945 historia, Abhasian sodan 1992–1993 historia sekä Etelä-Ossetian sodan 2008 historia.

ka kuitenkin kukistettiin. Neuvostovalta Gagraan pystytettiin heti 1919. Tämän jälkeen kaupunkiin ruvettiin perustamaan lomakeskuksia työläisille. Toisen maailmansodan aikana fasistit eivät päässeet Gagraan eivätkä Sotšiin. Sodan aikana Gagrassa kuntoutettiin haavoittuneita. Neuvostoliiton aikana Abhasia oli Abhasian Sosialistinen Neuvostotasavalta vuodesta 1922 ja Abhasian Autonominen Sosialistinen Neuvostotasavalta vuodesta 1932.

Abhasian sota

Neuvostoliiton hajotessa 1992 Georgia halusi erota Neuvostoliitosta ja IVY:stä mutta havitteli Abhasiaa itselleen. Abhasia puolestaan halusi itsenäisenä kansana yhteistyötä Venäjän kanssa. Georgian ja Abhasian välillä piti asiasta aloittaa neuvottelut 14.8.1992. Kuitenkin saman päivän aamuna Georgian armeija tunkeutui Abhasiaan valloittaen Gagraa ja Suhumia. Onneksi Abhasia sai avukseen monikansallisia joukkoja Pohjois-Kaukasiasta ja Venäjän vapaaehtoisia ja pystyi näin puolustautumaan. Kahden kuukauden ajan taisteltiin kunnes Gagra vapautettiin. Vuoden kuluttua vapautettiin Suhumi. Sodan seurauksena paljon taloja ja omaisuutta vaurioitui ja tuhoutui. Sodan päättyes-

Neuvostosotilaiden muistomerkki Ritsajärvelle johtavan tien varressa. Pohjois-Kaukasiasta käsin Jupsarskijin kanjonin kautta mustalle Merelle yrittäneet SS-alppijätkänsä pysäytettiin tässä.

Kuvassa Gagraan kaariportti, jonka kautta monet ihmiset laskeutuivat hiekkarannalle

sä noin 230 000 georgialaista pakeni maasta, koska he olivat asettuneet sodan alussa hyökkääjän eli Georgian puolelle. Sodan jälkeen 10 vuoden ajan vallitsi hyvin jännittynyt tilanne, jopa niin, että asukkaat liikuivat koko ajan aseistettuina. Jännitys johtui ennen kaikkea siitä, että georgialaiset edelleen pitivät hallussaan Kodorin solaa Abhasiassa.

Georgia hyökkäsi jälleen Abhasiaan elokuussa 2008. Tällä kertaa alkoi muutaman viikon kestävä Etelä-Ossetian sota. Nyt Venäjän asevoimien avulla Abhasian sotilaat kykenivät ajamaan Saakašvilin (Georgian silloinen presidentti) joukot lopullisesti. Tämän episodin seurauksena Venäjä tunnusti Etelä-Ossetian ja Abhasian itsenäisiksi valtioiksi. Järjestys palautui, mutta edelleen ihmiset pitävät aseita kotonaan.

Jupsarskijin kanjoni

Pitsundan niemen ohitettuaamme käännyimme vasemmalle Ritsajärvelle johtavalle tielle. Tie seuraa Jupsarskijin kanjonia ja siellä virtaa Zbiz-jokea. Matkalla ohitimme kaukasialaista kulttuuriperintöä ja ruokaa esitteleviä levähdyspaikkoja. Mieleen jäi paikka, jossa savustettiin ja myytiin juustoa. Tämä tuote kehitettiin jo vanhalla ajalla, jolloin jääkaappeja ei ollut. Juustoa savustetaan viisi päivää. Tämän jälkeen se säilyy neljä kuukautta vaikkapa vuohipaimenen mukana vuoristoniityillä. Ennen syöntiä sitä pitää huuhdella vedessä 20 minuuttia suolan ja savunhajun vähentämiseksi. Kanjoni on itsessään näkemisen arvoinen paikka. Paikoin sen ylle kohoavat jopa kilometrin korkeudelle pystysuorat vuorten seinämät, jolloin auringon valokin lähes katoaa. Toisaalla monin paikoin avautuvat avarat näkymät komeaan Kaukasus-vuoristoon.

Ritsajärven kansallispuistossa

Tie, jota matkasimme Jupsarskijin kanjonissa, kuului nyt jo merkityk-

sensä menettäneelle vanhaan Pohjois-Kaukasiaan johtavaan kauppateiden. Sen muistona näimme vuorten rinteillä vanhoja 900-luvulta peräisin olevia linnoituksia. Tie Ritsajärvelle kulki paikoin hyvin kapeita kanjonin reunoja pitkin ja muun muassa vuonna 1947 valmistuneen tunnelin läpi. Ritsajärvi kuuluu osana suurempaan kansallispuistoon sijaiten noin 950 m merenpinnan yläpuolella. Järvi syntyi 1760-luvulla, kun kanjonin reuna sortui ja jokeen muodostui pato. Ritsajärven pinta-ala on 149 ha, keskisyvyys 63 m ja suurin syvyys on 116 m. Ritsa on tänään Abhasian merkittävimpiä turistikohteita. Ritsan länsikärjessä sijaitsee suosittu turisti- ja vapaa-ajan-keskus. Täältä löytyy aktiviteetteja, majoituspalveluja, matkamustomyymälöitä, ruokaa sekä paikallista viiniä, hunajaa ja pontikkaa. Joitakin näistä tuotteista siirtyi meidänkin laukkuihimme.

Stalinin datšalle

Jatkoimme matkaa Ritsajärven itäiseen kärkeen, jossa sijaitsee alueen ehkä merkittävin kohde eli Josef Stalinin kesäntietopaikka ”datša” vuodesta 1948. Sen kuten Ritsalle johtavan tienkin rakensivat heti sodan jälkeen saksalaiset sotavangit. Datšalle johtavaa tietä reunustivat sammaloituneet kiviaidat ja puiden rivistöt. Ympäristön perusteella ei voinut päätellä, että lähestyttiin historiallisesti merkittävää kohdetta. Silmiemme eteen avautui vaatimatoman tuntuinen osin kolmikerroksinen vihreä, valkoisin pylvinä koristeltu rakennus. Stalinin käytössä oli muutamia huoneita sekä iso kylpyhuone ja wc. Osa huoneista ja kalustosta oli uusittu 1970-luvulla, mutta jäljellä on myös joitain alkupe räisiä kalusteita. Keittiö on tarpeeksi iso, jotta ruokaa voitiin valmistaa isommallekin ryhmälle. Sitä tarvetta osoitti kookas ruokasali. Salia käytettiin ruokailun lisäksi myös ko-

Jatkuu sivulle 13

Näkymä Ritsajärven turisti- ja toimintakeskuksesta pohjoiseen, jossa järven takana siintävät yli kolmeen kilometriin kohoavat Kaukasuksen huiput. Etualalla näkyy Abhasian lippu. Sen tunnus - kämmen - tarkoittaa "tervetulua". Ympäillä seitsemän tähteä kuvaavat Abhasian seitsemää aluetta. Vihreä ja valkoinen kuvaavat kristinuskon ja islamin liittoa.

Stalinin (neuvostojohdon) huvila nykyisessä asussaan. Täältä käsin valtionjohtajat saattoivat tarvittaessa hoitaa työtehtäviään. Edustalla liehuvat Transdnestrian, Etelä-Ossetian, Venäjän ja Abhasian liput.

ETYJ likaa kätensä Donbassissa

Konflikti on jälleen leimahtanut Donbassissa. Jo 31.1.2017 DONi News Agency uutisoi, miten Kolmen päivän aikana Donbassin asukkaat ovat saaneet niskaansa ainakin 2000 kranaattia, Grad-ohjusta ja muuta räjähdettä. Myös suomalainen valtamedia on herännyt uutisoimaan siitä mm. kertomalla "separatistien aloittaneen hyökkäyksen Ukrainan armeijan kohteisiin" ja "kapinallisten hyökkäävän käytännössä koko rintamalinjan pituudelta". Näin todella maamme tiedotusvälineet ovat uutisoineet jo viikkoja ja kuukausia. Tiedot ovat Ukrainan armeijan antamia. Donbassin tasavaltojen lähteitä ei mainita kuin yksi ja senkin yhteydessä kerrotaan, ettei tietoja ole voitu varmistaa "puolueettomista lähteistä". Todellisuudessa Ukrainan armeija rikkoo koko ajan sumeilematta ns. "Minskin sopimusta". Tälle tosiasialle eivät ETYJ- tarkkailijat "kallista korvaansa".

Tarkkailijat eivät ole objektiivisia vaan peittelevät Kiovan rikoksia

Yli 1000 Donetskien kansantasaval-
lan (DPR) kansalaista kokoontui
15.2.2017 pääkaupunki Donetskien
keskustaan ETYJ:n päämajan eteen
osoittamaan mieltään ETYJ:n moni-
torointimission aikaansaamatonta
työskentelyä vastaan.

**Donbassin kansalaiset kerään-
tyivät osoittamaan mieltään tark-
kailijoiden, erityisesti Alexande
Hugin tehotonta työskentelyä vastaan.**
Osanottajat kantoivat plakaatteja
joissa luki "ETYJ, avaa silmäsi", "Hug
– Kiovan agentti", "Hug, kerro totu-
us." Jonkin ajan kuluttua, monito-

rintimission edustajat saapuivat
paikalle ja kertoivat osanottajille
luovuttavansa kaikki kansalaisten
toiveet johdolle.

**Mielenosoittajat olivat sitä
mieltä, etteivät ETYJ:n edustajat
kerro raporteissaan Ukrainan tur-
vallisuusviranomaisten suorittamia
ilmiä rikoksia ja jättävät tar-
koituksellisesti kertomatta mitä
tapahtuu, jotteivät he "mustaa Kio-
van hallinnon mainetta länsimaiden
silmissä." He olivat sitä mieltä, ettei
tällaisia tarkkailijoita tarvita Don-
bassissa ja heidän tulee välittömästi
poistua alueelta.**

**"Tämä mission on ollut tääl-
lä yli kaksi vuotta ja edelleen
konfliktin ratkaisu ei edisty. En**

**Samana päivänä, kun tämä mielenosoitus pidettiin (15.2.2017), DO-
Ni News Agency ilmoitti, että jo 277 000 Donetskien (DPR) ja Luganskin
(LPR) kansantasavaltojen kansalaista on allekirjoittanut vetoomuksen
Venäjän, Yhdysvaltojen ja Saksan johtajille, jotta he vaikuttaisivat Kio-
vaan ja lopettaisivat kansanmurhan Donbassissa.**

ymmärrä miksi he ovat täällä, jos he
jatkuvasti peittelevät Ukrainan vi-
ranomaisten kammottavia toimia ja
eivät kirjoita niistä, syyttävät meitä
itsemmä pommittamisesta. Kaikki
tämä on hyvin omituista ja tämän
puolueellisuuden takia tulini tänään
tänne, en voi enää sietää sitä, antaa
heidän olla tekemättä työtään," eräs
donetskilainen sanoi.

Tämän jälkeen mielenosoit-

**tajat suostuttelivat tarkkailijoi-
ta menemään Trudovskiye asuin-
alueelle Donetskien Petrovskyn
alueella, jossa tammikuun 25. ja 26.
välisenä yönä Ukrainan pommitus
oli vahingoittanut kahtakymmentä
taloa, tosiasia josta ei mainittu ETYJ
raportissa.**

KÄ toim./

DONi News Agency uutiset

Islamisti-palkka- sotilaita Kiovan joukoissa

**Ukrainan komento vahvistaa
joukkojen keskitystä kontak-
tilinjalte äärintenationalistisil-
la kansalliskaartin joukoilla ja
palkkasotilailla islamilaisista
maista. Näin raportoi tänään
Donetskin kansantasaval-
lan (DPR) armeijan operatiivi-
sen komennon varakomentaja
Eduard Basurin.**

"Tiedustelumme mukaan, 36.
merijalkaväen prikaatia on vah-
vistettu kahdella Ukrainan kan-
salliskaartin joukkueella ja arabi-
palkkasotilaiden läsnäolo havait-
tiin 14. prikaatissa." Varakomen-
taja lisäsi Ukrainan armeijan kär-
sivän henkilöstön puutteesta etu-
linjassa. Ongelmaa on korjattu
reserviläisillä.

"Tiedustelumme mukaan, 30.
prikaatin yksiköt, jotka ovat si-
joittuneena Volnovakha alueelle
koostuvat reserviläisistä, jotka
ovat yli 40 vuotiaita."

DONi News Agency

Paljon kärsinyt Abhasia kurottaa tulevaisuuteen...

Jatkoa sivulta 12

koustitilana ja konserttisalina. Puu-
lattiat olivat alkuperäiset. Datšalla
on kolme kukin eri puulajeilla sisus-
tettua makuuhuonetta. Varusteisiin
kuului myös Romanovien tsaariper-
heeltä peräisin oleva flyyngeli sekä ra-
dio 1950-luvulta. Arvovieraat nuk-
kuivat neuvostojohtajien tapaan
tilavissa makuuhuoneissa, mutta
alimmassa kerroksessa oli huoneita
myös muille vierasryhmille.

Neuvostojohtajien käytös- sä

Tätä Stalinin huvilaksi nimettyä ra-
kennusta käyttivät myöhemmin
neuvostojohtajista Nikita Hruštšov
ja Leonid Brezhnev. Sen takia si-
tä peruskorjattiin 1970-luvulla.
Hruštšov ei tunnetusti pitänyt Sta-
linista ja hän ei näin ollen viihtynyt
niissä tiloissa, jotka olivat olleet Sta-
linin käytössä. Hruštšov halusi ra-
kennuttaa datšan toiseen päähän
uuden lisärakennuksen, jonne tu-
li oleskelutilojen lisäksi makuuhuo-
ne, biljardisali, elokuvasali sekä toi-
letti. Täällä Ritsajärven maisemissa
Hruštšov otti vastaan muun muas-
sa Fidel Castron. Brezhnev askarte-
li ja viihtyi yhtäläisesti rakennuksen
kaikissa tiloissa kuten tekivät myös
hänen vieraansa. Paikkaa esittelevä
opas tiesi kertoa, että ainakin yhden
kerran datšalla vieraili seurueensa
kanssa myös Abhasian presidentti
vuonna 1997.

**Kiirehdimme paluumat-
kalle ehtiäksemme ruokail-**

**la ja vieraila valoisana aikana
vielä pääkaupungissa Suhumis-
sa.** Pysähdyimme jo tulomatkal-
la kanjonissa näkemämme sotilas-
haudan luona. Tämä kiinnitti huo-
miotamme, sillä eihän näillä seuduil-
la tietojemme mukaan käyty taiste-
luja. Igor selvitti, että fasistien edet-
tyä 1942 Pohjois-Kaukasiaan, he or-
ganisoivat siellä Edelweissiksi nime-
tyn alppijääkäriyhmän, jonka avul-
la yrittivät Kaukasus-vuoret ylittää
pohjoisesta käsin Jupsarskijin kanjo-
nin kautta päästä Mustalle Merelle.
Toive ei toteutunut, kun Puna-ar-
meija sen täällä lopullisesti pysäytti.

Päivällinen puksipuuleh- dossa

Paluumatkalla ruokailimme paikal-
lisessa vuoristoravintolassa. Oli al-
kusalaatti, keitto, pääruoka ja tietys-
ti pienet snapsit. Isännän kaunis kisa
liittyi seuraamme. Ruoka oli erin-
omaista. Päärucuan - paikallisen sas-
likin - isäntä valmisti itse pöytäme-
vieressä ulkokeittiössä. Merkittävää
oli, että ruokapaikkamme sijaitsi
puksipuulehdossa. Puksipuu on aina
vihanta puu tai pensas, jonka puuai-
nes on tiivistä ja kovaa. Puu on eri-
tyisen hidaskasvuinen kasvaen pak-
suutta vain 1 mm vuodessa. Siitä
valmistetaan muun muassa soit-
timia. Igor tiesi, että tällaiset puksileh-
dot ovat harvinaisia. Kaukasian alu-
eellakin niitä on vain kymmenkunta.
Surullinen tapaus on, kun yksi näis-
tä lehdoista kuoli äskettäin Sotšissa.
Vuoden 2014 olympialaisia varten
Sotšiin tuotiin suuret määrät kasva-

**Abhasiasta suuri osa on vuorten rinteillä kasvavaa metsää. Metsärajan
yläpuolella vuoristossa on "alppiniittyjä", joilla voi laiduntaa karjaa. Oli
se aika vuodesta, jolloin karja tuotiin alas vuoristoniityiltä suojaan tule-
valta talvelta. Vuohia saattoivat ratsupaimenet ja paimenkoirat.**

via palmuja ja palmunoksia Etelä-
Euroopasta. Kenenkään hälytyskel-
lo ei soinnut, että palmujen mukana
siirtyisi valtavat määrät niiden lehtiä
syövien perhosten munista kuoriut-
uvia toukkia. Pian toukat kuoriutuivat
ja kohta niistä kehittyi miljoonia
koin tapaisia perhosia. Kun sopivaa
palmumetsää ei perhosten ruoaksi
ja munintapaikoiksi lähettyvillä ol-
lut, ne valitsivat isäntäpuikseen pai-
kalliset puksipuut. Evoluutio ei ol-
lut kehittänyt Sotšin puksipuiden
suojaksi sen lehtiainekseen tämän
perhoslajin lisääntymistä estävää
tai edes jarruttavaa kemikaalia. Tä-
stä syystä tämän tulokaslajin toukat
pääsivät hävittämään yhden Sotšin
komeimman puksipuulehdon parin
viimeisimmän vuoden aikana. Nyt
paikalla taistellaan tämän perhosla-
jin tuhoamiseksi ja samalla odote-
taan, mahtaako puksipuulehto el-
pyä, jos perhonen häviää.

Elämän tärkeintä edelly- tystä – rauhaa – arvoste- taan Abhasiassa

Tällä hetkellä asukkaat kokevat, et-
tä ainoa tie tästä eteenpäin on yhti-
teistyö Venäjän kanssa. Tässä auttaa
se, että suuri osa väestöstä on var-
muuden vuoksi hankkinut Venäjän
passin. Täällä myös lähes kaikki pu-
huvat venäjää. Tällä hetkellä Suhu-
miin on rakenteilla Venäjän suurlä-
hetystö. Elinkeinoelämä on vasta nyt
sodan jälkeen pääsemässä vauhtiin.
Muistan omasta lapsuudestani mil-
lainen Suomi oli 1950-luvulla. Sik-

hyvä miehitys, kun reuna-alueilla oli
parempi elintaso kuin metropolissa.
Suhumia lähestymme länsipuolite
Gumista-joen ylittävään siltaan. Tä-
mä joki muodosti sodan aikana rin-
tamalinjan. Sillan toiseen päähän
kallioseinämään on kiinnitetty kau-
pungin puolustajien muistotauluja.
Suhumin ohella nämä kaupungin-
osat kärsivät eniten Georgian aloit-
tamien sotien tuhoista. Sodan jälkeä
on korjattu jo merkittävästi. Vaikut-
ti myös siltä, että laaja rakennustoi-
minta elpyy pian.

Abhasia toipuu

Aikamme ei riittänyt tutustua tar-
kemmin kaupungin lukuisiin nähtä-
vyyksiin. Igor kuitenkin esitteli meille
Suhumin iltavalaistuksessa muun
muassa apinatalon, filharmonian,
draamateatterin, kasvitieteellisen
puutarhan ja pioneeritalon.

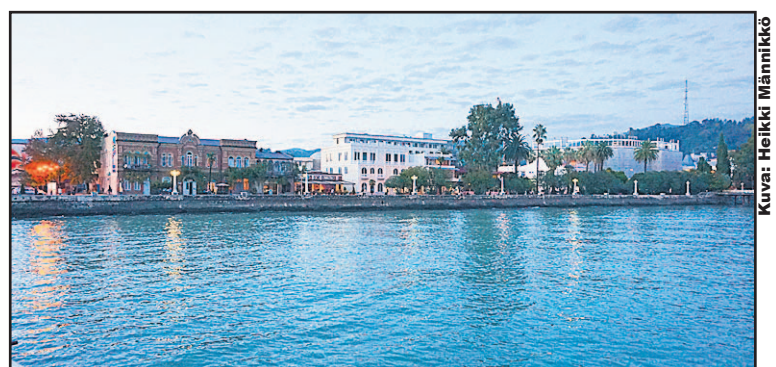
**Seurasimme pimentyvää il-
taa Suhumin rantakaduilla** poike-
ten paikallisessa satamassa ja kahvi-
lassa. Aiemmin matkustajasatama
oli ollut vilkas paikka. Tänään sata-
massa poikkeaa harvakseltaan vain
paikallisia yhteyksaluksia. Lähties-
sämme ajamaan Sotšia kohti Igor
kysyi, että "nyt kun olette nähneet
Abhasiaa, näyttikö tämä pahalta?"
Saatoimme rehellisesti vastata, että
ei näyttänyt. Päinvastoin ihmisten
asunnot ja eri kohteet olivat hyvin
hoidettuja niin maaseudulla kuin
kaupungeissa. Silminnäkinä voin
todistaa, että elämän perusedelly-
tykset ovat Abhasiassa kunnossa.

Toim:

Heikki Männikkö

**Tämä Suhumin rantakatu ja viereinen abhasialainen draamateatteri ja
teatteriaukio säilyivät sodassa lähes ilman vaurioita.**

**Näkymä Suhumin hämärtyvässä illassa matkustajalaiturilta kaupun-
gin rantakadulle**

Fermin paradoksin ratkaisun etsintä panee mielteliääksi

Ursan ”Tähdet ja avaruus”- lehti (1/17) käsitteli jälleen yrityksiä löytää vastaus Fermin paradoksiin. Fyysikko Enrico Ferm esitti 50-luvulla päätelmän: ”Nykyarvion mukaan Linnunradassa on satoja miljardeja tähtiä. Varovaisenkin arvion mukaan elämälle soveltuvia planeettoja täytyy olla myös iso määrä. Jos näistä vaikka murto-osalla kehittyisi viestintään kykenevä sivilisaatio, niin tällaisia kohteita meidänkin kolkassamme linnunrataa löytyisi iso määrä. Miksi siis emme ole saaneet mitään havaintoa maan ulkoisista sivilisaatioista? Missä kaikki ovat?” Tämä päätelmä sai nimen ”Fermin paradoksi”.

Esitetyt ratkaisumallit eivät ole uskottavia

Stephen Webb kirjoitti teoksen ”Missä kaikki ovat? Viisikymmentä ratkaisua Fermin paradoksiin ja maan ulkopuolisen elämän arvoitukseen.” Teoksen julkaisi Ursa suomenkielellä v. 2005. Tässä esitetyt vaihtoehdot eivät mitkään vaikuttaneet uskottavilta ja niitä vastaan saattoi hyvinkin helposti löytää fakta-aineistoa. Uskottavia eivät mielestäni ole esimerkiksi sellaiset väitteet, että 1) He (muukalaiset) ovat jo täällä, mutta eivät ilmaise itseään, 2) Emme osaa kuunnella avaruutta oikealla aallonpituudella, 3) Kiviplaneetat ovat harvinaisia tai 4) Elämä on syntynyt vasta äskettäin. Nämä kaikki väitteet ovat hyvin helposti ammuttavissa alas. Löytyy myös iso joukko näkemyksiä, joiden mukaan älyllisen elämän edellytykset ovat niin harvinaisia, että olemme todennäköisesti ainoat maailmankaikkeudessa.

Ei ymmärretä yhteiskunta-kehityksen lainalaisuuksia

Osoittautuu, että yksikään näistä väitteistä ei ota huomioon materian yhteiskuntakehityksen lainalaisuuksia. Jo Engels osoitti materian ja kaantuvan laadullisesti eri liikelajei-

hin. Näitä liikelajeja ovat materian fysiikallinen-, kemiallinen-, biologinen- ja yhteiskunnallinen liike (evoluutio). Engelsin oivalluksen mukaan maailman kehitys kulkee dialektisesti näiden liikelajien syntyminen kautta siten, että aina edellisen liikelajin korkein vaihe muodostuu seuraavan liikelajin alkuvaiheeksi t. perussoluksi. Tämän jaottelun on aikamme tiede osoittanut oikeaksi. Sitä käsittelemme perusteellisesti ”Dialektisen materialismin perusteet” opintoaineistossamme luvuissa 5 & 6. Ymmärtämättä mitään dialektisen materialismin löydöistä tähän päätyi myös Esko Valtaoja teoksessaan ”Kaiken käsikirja”. Materian yhteiskunnallisen evoluution hän korvasi sanalla ”kulttuurievoluutio”. Sivilisaation syntyminen onkin yhtä lainomaista kuin esimerkiksi elämän syntyminen jne. Kuitenkin se miten monta biologisen evoluution vaiheeseen yltänyttä kohdetta saavuttaa yhteiskunnallisen evoluution vaiheen, se riippuu lukemattomista epävarmuustekijöistä ja sattumista. Tässä toteutuu sattuman ja välttämättömyyden laki.

Varminta suhtautua siten kuin olisimme ainoat

Kirjoitimme valmisteilla olevan ”His-

Avaruutta kuunnellaan tänään eri projektien puitteissa vuorokauden ympäri tarkoituksena löytää merkkejä vieraista sivilisaatioista.

toriallisen Materialismin perusteet”-aineistoomme seuraavan tekstin: ”Antamalla materian yhteiskunnalliselle liikemuodolle sille kuuluvan kosmologisen merkityksen, voidaan sen pohjalta tehdä suuri joukko yhteiskunnallisia tärkeitä johtopäätöksiä: (1) Sivilisaatio voi syntyä ainoastaan, että ensin muodostuu biosfääri (ekosysteemi), joka synnyttää ensimmäisen menetelmän - vihreän kasvin t. fotosynteesin - joka voi palauttaa auringon avaruuteen säteilemää lämpöä uudelleen käyttökelpoiseksi. Sivilisaatio voi toteuttaa tehtävänsä vain säilyttämällä

ekosysteemi täydellisenä tulevaisuudelle ja viemällä se kaikkialle mukanaan. Tämä antaa meille eettisen vastuun ohella nykyistä laajemman kosmologisen vastuun ympäristön, koko biosfäärin ja ekosysteemin säilyttämisestä. (2) Näkemys sivilisaation kosmologisesta tehtävästä sisältää päätelmän, että äärettömässä kosmoksessa löytyy lukuisia sivilisaatioita. Tunnemme kuitenkin vain maapallolla syntyneen ihmiskunnan. On perusteita sille päätelmälle, että materian yhteiskunnallinen liike-muoto maailmankaikkeudessa on hyvin harvinainen. Meidän tuleekin suhtautua itseemme varauksella, että voimme olla ainoa sivilisaatio maailmankaikkeudessa. Siksi on varmistettava, ettemme tuhoa itseämme esim: sodan tai ekokatastrofin kautta. Tämä antaa nykyistekin suuremman vastuun sodan vastaiselle ja ympäristöomme puolesta toimivalle liikkeelle.

Onko uusliberalismin kumoaminen se ”suuri suodatin?”

Äsken Stephen Webbin kirjasta ilmestyi suomennettuna uusi painos, jossa esitellään 75 ratkaisua kysymykseen ”missä kaikki ovat?” Tähdet ja avaruus-lehti esittelee filoso-

fi Nick Boströmin kommentin, joka mielestäni on tähän saakka merkittävin. Siinä Boström laajentaa Robert Hansonin 10 vuotta sitten esille nostamaa ns. ”suuren suodattimen ajatusta”. Sen mukaan näyttää todennäköiseltä, että evoluution jossain vaiheessa elämän ja sivilisaation kehitys joutuu käymään läpi ns. ”suuren suodattimen vaiheen”, joka on hyvin vaikea läpäistä. Boströmin mukaan yksi tällainen vaihe voisi olla, kun elämä syntyy elottomasta kemiasta. Toinen vaihe voisi liittyä tulevaan vaaralliseen teknologiaan tai luonnonvarojen loppumiseen. Itse pitäisin näitä jälkimmäisiä vain väliaikaisesti ”suurena suodattimena”. Suuri ongelma tulee ehdottomasti lähitulevaisuudessa olemaan vaihe, jolloin on pakko irtaantua nykyisestä riistokapitalismista ja torjua siihen liittyvien sotien ja ekokatastrofin mahdollisuus. Tämä yksi kosmologinen näkemys on kuitenkin muistutus ihmiskunnalle reaalisista vaaroista.

Sivilisaatioita voi olla vähän

Itse kallistun kysymyksessä ”missä kaikki ovat” siihen ratkaisuun, että viestittämään kykeneviä sivilisaatioita on hyvin vähän, ehkä vähemmän kuin mitä maailmankaikkeudessa on galakseja. Siksi todellakin meidän tulee turvata oman sivilisaatiomme tulevaisuus. Mikä sitten tulee olemaan ratkaisu Fermin paradoksiin, yhdyn Webin näkemykseen, että siitä on tulossa yksi tieteen ja filosofian tärkeimmistä kysymyksistä.

Heikki Männikkö

Unto Kiiskinen Jokioinen

Hyvinvointivaltio

Ihmiset Pienessä vaikuttavat melko pitkälti, on enää vain menneisyyden muisto, kuinka siellä joskus aliravitsemuksesta johtuen oli kansa lyhytkasvuista. Sen jälkeen on saatu kauan elää rauhassa ja joidenkin naapurivaltioiden tavoin hekin nauttivat hyvinvointivaltion turvallisuudesta ja menestyksestä.

Mitä ihmettä? Jostakin valtamerien takaa nousee mustia pilviä. Aivan kirjaimellisesti tuntuu siltä kuin säät muuttuisivat sateisemmiksi. Sateet eivät ole se suurin huoli, vaan henkinen ahdistuneisuus. Kaukana, kaukana kadeditaan onnellista hyvinvointivaltiota. Siellä kaukana he pelkäävät hyvinvoinnin lieviävän jopa merien taakse, ja silloin, silloin tulorot tasoittuisivat ja suuret pääomavuoret lakkaisivat kasvamasta. Rahavuorien päällä istuvat rikkaat päättävät, että jotakin on tehtävä ja hyvissä ajoin, ettei sosialismiksi sanottu sairaus saastuttaisi heidän valtakuntiaan.

Monen monta viisasta päätä siellä miljardöörien maassa lyödään yhteen ja keinot keksitään. Lähetetään sinne Pieneen neuvonantajia, asiantuntijoita. He ottavat yhteyttä harvalukaiseen rikkaiden joukkoon ja selostavat suunnitelmansa. Teidän etuoikeutenne on uhattuna. Käyttäkää kaikkia hallussanne olevia tiedotusvälineitä ja puhukaa kansalle päinvastoin kielellä. Kertokaa kuinka suuresti arvostatte hyvinvointivaltiota ja haluatte sen säilyttää, mutta

LEIKATAAN

On valtio, joka tunnetaan nimellä Pieni. Nimen on alun perin antanut varmaan joku isompi maa vähättelytarkoituksessa, mutta aikojen kuluessa siitä muodostui vakiintunut erisnimi ilman sen kummempia tarkoituksia. Kyllähän se maa on pinta-alaltaan naapureitaan pienempi, vaikka eivät he itse sitä aina huomaa. Minkä nyt joskus päätemisen tarpeen puuskassa liittoutuvat jonkun toisen isomman maan kanssa ja lähtevät laajentumishalussaan hyökkäämään toista, vielä isompaa valtakuntaa vastaan. Ilman jälkiviisautta he sitten ihmettelevät, näinkö paljon meidän maamme vielä entisestään pieneni!

se on nyt vakavasti uhattuna. Me ryhdymme suojelemaan ja pelastamaan saavutuksianne. Sitä varten tarvitaan päättäväisyyttä ja kaiken kansan kovaa työtä. Uhkakuvat on ajoissa tunnistettava.

Niin alkaa suuri hyvinvointivaltion pelastusohjelma. Kukaan ei huomaa kummastella sitä, miksi juuri rikkaat ovat huolissaan kansan enemmistön voinnista. Aikaisemmin he olivat aina vastustamassa uudistuksia tulojen tasoittamiseksi. Vanha keino, puhu yhtä ja tee toista, tepsii vieläkin.

Aluksi myönnetään rahan tarve. Sitten toistetaan taukoamatta, montako euroa valtiolla on velkaa. Ei sanota, paljonko valtiolla on saatavia. Kielellisiä ilmaisia muutellaan tilanteen mukaan. Kun juustohöylästä puhuminen tuntuu kuluneelta, niin keksitään leikkaaminen. Täytyy leikata, niin valtion varat riittävät hyvinvointipalveluihin. Hyvä tarkoitus ja kansa uskoo. Leikataan varovaisesti, monessa erässä, niin silloin sitä ei heti havaita.

Asumisesta aloitetaan. Ensin otetaan esimerkki luonnosta, linnut han rakentavat itse oman pesänsä, paitsi käki. Ihmisilläkin täytyy olla aloitekykyä oman kodin rakentamiseen eikä matkia käkiä. Vastuuntunto kasvaa, kun valtio lakkaa lainoittamasta asuntorakentamista ja lopettaa asumistuet. Lasketaan summia, kuinka paljon siinä säästetään, ja raha riittää sitten paremmin muihin kohteisiin ja hyvinvointivaltio pelastuu.

Seuraava säästökohde näyttää jo oikein hyvän tekemiseltä. Vähennetään valtion virkamiesten kustannuksia. Päätetään myydä valtion omistamat tehtaat ja laitokset. Silloin yksityiset huolehtivat niistä, eikä enää tarvita valtion virkamiehiä. Kansahan on tottunut pitämään heitä hyväpalkkaisina herroina. Siksi myydään ulkomaisille sijoittajille sähköjohdot, rautatiet, voimalaitokset, kaivokset, öljynjalostamot, viinätehtaat ja jopa katsastusasemat. Mitä siitä, jos katsastusmaksut kaksinkertaistuvat, nythän valtiolla on rahaa. Vähintään viisi kertaa päivässä television uutiset

muistuttavat näistä viisaista päätöksistä.

Eipä kulu kovin monta kulkautta, kun jo todetaan hyvinvointiin kuuluvan vielä monta, monta menoa. On priorisoitava, pantava asiat tärkeysjärjestykseen. Terveys on kaikille tärkeä, ei säästetä siitä. Mutta leikata täytyy, muuten ei hyvä seuraa. Leikataan siis koulutuksesta. Useat lapsethan joskus tuskailevat kouluun menoa, tehdään heidät illoiksi, koulupakko poistetaan. Lukutaidon voivat vanhemmat opettaa kotona. Koulut yksityistetään ja niin taas säästyy valtava menoa. Joka haluaa lukea insinööriksi tai lääkäriksi on varmasti motivoitunut ja ahkera, kun he itse tai vanhemmat maksavat opiskelun. Heidän avullaan yhteiskunta pysyy pystyssä ja menestyy. Tarmokkaat ja osaavat asiantuntijat tietävät, mikä on oikein ja kuinka lahjakkaat voivat saada palkkansa ansionsa mukaan.

Vielä syttyy pääministerilä oivallus - varallisuus syntyy työstä ja varojahan juuri tarvitaan valtion menojen katteeksi. Työajan pidennys sadalla tunnilla - siinä se on. Laskekoon ken osaa, mikä hyöty siitä koituu. Ei enää turhia ulkomaan matkoja tai edestakaisin ajelemista kesämökille ja takaisin. Tehdään työn teosta vapaaehtoinen eikä pakko. Poistetaan kaikki palkalliset lomat. Yksilön vapaus toteutuu, kun työssä ollaan tarpeen mukaan ilman pakollisia vuosilomia. Vuosituhsia niin on jo ollut ja tulee vastakin olemaan.

Kansalle on luvattu, että terveyspalveluihin ei kosketa. Taktisesti viisaasti alkaa seuraavan leikkauksen valmistelu. Tulevaa leikkauksen pohjustetaan rummuttamalla loputtomasti, miten yksilön

vapaus parhaiten toteutuu. Vapaan ihmisen on otettava vastuu itsestään, vastuu omasta terveydestään. Siinä vasta on tehokas valtionmenojen leikkauskohde. Julkiset terveyspalvelut lakkautetaan tykkäänään. Käyköön lääkärissä ja sairaalassa ne, jotka ovat säästäneet sitä varten. Perheessä olkoon sosialismi sallittua, huolehtikoot lapset toisistaan ja vanhemmistaan. Hoidettakoon vanhukset tutussa ympäristössä kotona. Hoitolaitoksissa he vain näkevät toisia tylsistyneitä ihmisiä ja tartuttavat toisiinsa tauteja. Kotihoito, se on ikivanha ja hyväksi koettu tapa. Vain tärkein jää sanomatta, se kotihoitamattomuus.

Vanha pariskunta on ollut yksin kotona kokonaisen kulkauten. Heiltä on loppunut vesi, ruoka ja lämmitys. Loukkuposkinen mummo vetää jalkansa sänkyyn ja henkäisee viimeisen kerran. Ukon hammasta särkee, ja hänen poskensa on paisunut muodottomaksi. Ulkorapulle hän jaksaa raahautua ja kyykähtää kyljelleen kuollen tuttuun paikkaan. Monien muiden vanhusten tavoin he kuolivat yksinäisyydessä, ja kuukausien kuluttua, kun heidät löydetään, ruumisauton kuljettaja käyttää hengityssuojainta.

Tähtilippuun verhoutunut Piru nauraa hekottaa heidän muistokseen ja sorkat kopisevat tahdikkaasti. Jonnekin hyvinvointivaltion kassaholviin on kasaantunut varallisuutta ilman määrää, onhan säästetty, leikattu, myyty ja lakkautettu. Leikkaukset hyvinvointivaltion pelastamiseksi onnistuivat - ja potilaat kuolivat.

SKP Porvoo - lista valmis- tautuu kuntavaaleihin:

SOTE torjuttava - Kuntademokratia konkretisoitava - Kunnallinen itsemäärämis-oikeus palautettava

Vaadimme Porvooseen osallistuvaa demokratiaa, jossa tavallisilla kuntalaisilla on mahdollisuus osallistua päätöksentekoon. Päätösvaltaa ei saa keskittää hyväveli piireille, vaan on perustettava foorumeja joilla mahdollistetaan asukkaiden osallistuminen asioiden valmisteluun jo päätösvaiheessa.

SKP Porvoo lista vaatii, että kunnalliset palvelut tulee säilyttää lähellä asukkaita ja ne pitää tuottaa pääosin kaupungin omana tuotantona. Yksityisiä palveluja ja joukko-liikennettä tulee ohjata kaavoituksella asukkaiden lähipalveluksi. Tasavertaisuus palveluiden saatavuudessa tulee varmistaa, eikä palveluita saa alistaa voiton tavoittelulle. Vaikka SOTE:sta ei Porvoon kaupunginvaltuustossa päätetäkään, niin teemme kaikkemme, että nykyinen SOTE-valmistelu perutaan ja valmistel-

laan kuntalaisten tarpeista lähtien. Käsittelyssä oleva esitys lisää eriarvoisuutta ja tekee palvelusta yksityistä bisnestä ja rakentaa vain uuden byrokratia "himmelin". Lisäksi päätöksenteko etääntyy porvoolaisilta maakuntatasolle ja lähipalveluiden tarpeiden tuntemus häviää. Porvoo lopettaa turhat yhtiöittämiset, ulkoistamiset ja yksityisen bisneksen suosimisen.

Haluamme, että Porvoossa kokeillaan lyhyempää työaikaa samalla palkalla. Erityisesti palvelu- ja terveydenhuoltotyöt ovat erityisen rasittavia ja lyhyempi päivittäinen työaika parantaa palvelua. Erityisesti vuorotyössä kuuden tunnin vuorot tehostavat työtä. Lyhyemmällä työajalla työntekijä jaksaa paremmin, tuottavuus kasvaa ja sairauspoissaolot vähenevät.

Porvoolaisten asioissa päätösvalta tulee palauttaa Porvooseen.

SKP Porvoo-listan ehdokkaat: Alhaalla vasemmalta; Hanna Sormunen, automaatiotekniikan insinööri AMK (sit.); Kalevi Wahrman, telesenttari, härasdomare (sit.) ja ylhäällä vasemmalta; Casimir Spring, opiskelija; Pavel Tammi, linja-auton kuljettaja ja Jussi Saari, medianomi.

Porvoon sosiaalilautakunta on ottanut eduskunnan tehtävät

Porvoo on rajannut vammais- palveluja saajien osalta ja määrännyt katon tuelle vammais- palvelulain vastaisesti. Lain ja Porvoon omat ohjeet alla puhukoon puolestaan minkälaisesta ja keneen kohdistuvasta syrjinnästä Porvoossa on kysymys.

Porvoossa rajattu hankintatuki ja muutostyö

Porvoossa tukea myönnetään sel- laiselle henkilölle, joka tarvitsee autoa päivittäin ammattiin johta- van opiskelun tai jatkuvan työs- säkäynnin vuoksi. Muita erityisiä syitä voi olla esimerkiksi moni- vammaisen lapsen kuljetus päi- vittäin päivähoitoon tai kouluun perheen autolla. Auton hankin- tatuki on soveltamisohjeiden pe- riaatteiden mukaan enimmillään 3000 euroa.

Porvoossa auton hankinta- tuesta ja muutostöistä on pää- tetty sosiaali- ja terveyslautakun- nan soveltamisohjeissa. (Sosiaali- ja terveyslautakunnan kohdenta-

misperiaatteet 1.10.2015 § 122)

Vammaispalvelulain mukaiset tuet

Vammaiselle henkilölle kor- vataan vammaispalvelulain 9 §:n mukaan hänen vammansa tai sairautensa edellyttämän tar- peen mukaisesti kokonaan tai osittain kustannukset, jotka hän- nelle aiheutuvat päivittäisistä toiminnoista suoriutumisessa tarvittavien välineiden, konei- den ja laitteiden hankkimisesta. Korvaus auton hankkimisesta aiheutuneisiin kustannuksiin myönnetään vammaispalvelu- lain mukaan vammaiselle henki- lölle. Tuen saannin edellytyksenä on, että vammasta tai sairaudesta aiheutuu liikkumisvälineen tarve päivittäisissä toimissa ja tämä tar- ve liikkumiseen on jatkuvaa ja päi- vittäistä tai usein toistuvaa. Edel- lytyksenä ei siis ole henkilön vai- keavammaisuus, kuten kuljetus- palveluissa.

Kalevi Wahrman
Hamari

Tunnistammeko poliittisen vedätyksen?

Tiedonantajassa kerrottiin venäläisen laulaja Vladimir Vysotskin olleen toisinajattelija (TA 1/2017). Oliko asia todellakin näin? Mitä tämä viattoman kuuloinen määre "toisinajattelija" oikein tarkoittaa? Kun puhumme Neuvostoliitosta, sanalla on aivan erityinen merkitys. Kyse ei ole ainoastaan henkilöstä, joka ajattelee eri tavalla kuin muut vaan henkilöstä, joka on ryhtynyt avoimeen kapinaan omassa koti- maassansa valitsevaa poliittista järjestelmää vastaan.

Vysotski oli kapinallinen samassa mielessä kuin James Dean, mutta varsinainen dissidentti hän ei ollut, ja juuri tästä on kysymys, koska dis- sident-sana käännettään suomeksi toisinajattelijaksi. Vysotski oli se- kä tyyliensä että laulujensa sisällön vuoksi kiistanalainen henkilö. Hän joutui useassa vaiheessa epäso- siaalisen käytöksensä vuoksi syrji- tyksi. Esimerkiksi puolueen pääideo- logi Mihail Suslovin kerrotti inhoa- van Vysotskia, sen sijaan esimerkiksi Leonid Brezhnev kuului hänen ihai- lijoihin.

Sanalla on latinankielinen pohja ja se viittaa perinpohjaiseen ristiriitaan vallitsevan järjestyksen kanssa. Neuvostoliiton tapauksessa se useimmiten tarkoitti myös sitä, että henkilö on valmis yhteistoi- mintaan valtion julkisten vihollisten kanssa. Kyse ei siis ollut pelkästään eri tavalla ajattelemisesta, vaan hen- kilöistä, jotka pyrkivät järjestelmäl- lisesti toimimaan vallitsevaa poliit- tista järjestystä vastaan.

Tämän toteaminen ei vielä ole kannanotto suuntaan tai toi- seen. Sen sijaan asian seikkaperäi- nen määrittely ja sen todelliseen asiayhteyteen sijoittaminen aut- taa huomaamaan, kuinka käsitettä "toisinajattelija" käytettiin luomaan kuva totalitaarisesta järjestelmästä,

jossa keskusteleminen olisi mahdo- tonta. Tällainen kärjisty ei perus- tu tosiseikkoihin. Samoin kuin esi- merkiksi Kuubassa Neuvostoliitos- sa keskustelu oli suhteellisen va- paata paitsi silloin, kun sillä pyrit- tiin järjestelmällisesti ja yhdessä kylmän sodan vihollisten kanssa ku- moamaan vallankumouksen jälkei- nen poliittinen hallinto.

Tämän toteaminen ei vielä tarkoita sitä, että ottaisi kan- taa onko kyseinen järjestelmä hyvä vai paha, mutta se tarkoita- taan, että on mahdollista huomata kuinka kylmän sodan aikana raken- netut äärimmäiset mielikuvat Neu-

vostoliitosta eivät välttämättä kes- tä tarkempaa tutkimista. Voidaanpa todeta myös se, kuinka demokraat- tisessa kapitalismissa sellainen kes- kustelu, joka voisi johtaa merkittävi- in käytännön seurauksiin, on täysin kuvitteellista. Sanoa toki saa, mitä lystää, mutta sillä on harvoin mitään vaikutusta liike-elämän sanelemaan päätöksiin.

Kun näitä kahta järjestelmää verrataan, ei ole mitenkään it- sestään selvä, että länsimainen ra- hanvaltaan perustuva malli olisi henkisesti tai rakenteellisessa mie- lessä avoimempi. Vladimir Vysotskin esittäminen valheellisesti dissident- tinä ei kerro ainoastaan huonosta asiantuntemuksesta vaan myös sii- tä, että henkilö tai julkaisu ei pysty tunnistamaan ilmiselvää poliittista vedätystä.

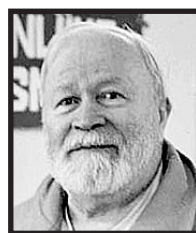
Tauno Auer
2.3.2017

Kuvassa tunnistamme nykyisen Venäjän, mutta myös ennen kaikkea Neuvostoliiton. Neuvostoliittoa ei tänään ole, mutta se on lukematto- min tavoin ajassamme läsnä. Sosialismia ja nykyistä maailmaa ei voida arvioida ja tutkia, ellei tukeuduta Neuvostoliiton kokemukseen.

Tauno Wallendahr in memoriam

Keskuudestamme poistui 20.1.2017 meidän monen tuntema toveri ja järjestöihminen Tauno "Taukka" Wallendahr. Taukka oli aina etulinjassa, kun jotain merkittävää Suomen kommunistisessa- ja demokraat- tisessa liikkeessä tapahtui. Minä opin tuntemaan Taukan jo v. 1965 demokraattisen nuorisoliiton talvipäi- villä Kuopiossa. Vietimme useita yhteisiä jutteluhetkiä. Taukka syntyi 5.4.1928 Laatokan rannalla Pitkä- rannassa. Isä oli poliittisista syistä sodan aikana "säilössä". Sotavuosina eläessään yhdessä äitinsä kans- sa, Taukalle lankesi vastuuta myös perheen toimeentulosta. Siihen aikaan hänellä oli kivääri, jonka kans- sa hän etsi metsästä riistaa. Äiti ei aina pitänyt tästä metsässä samoilemisesta. Enemmän tyytyväinen äi- ti oli kuitenkin, kun Taukka 14-vuotiaana onnistui hoitamaan kotiin hirven.

Taukan järjes- töllinen toi- minnallisuus tuli esiin jo nuorena, kun hän heti so- dan päätyttyä autokuskina ollessaan alta kaksikymppisenä liittyi SKP:hen v. 1946. Ensimmäiset puolue tehtävät veivät hänet Suomen Demokraat- tisen Nuorisoliiton ja Pioneeriliiton toimintaan.

Taukka halusi tuntea mar- xismi-leninismen perin poh- jin. Hän kävi Sirola-opiston ja jat- koi opiskeluaan vielä Moskovas- sa. Hänen tiensä johti 1950-luvul- la SKP:n Helsingin ja Uudenmaan piirin valistussihteeriksi. SKP:n puoluehajaannuksessa 1960-lu- vulla Taukka otti paikkansa nii- den joukossa, jotka näkivät tehtä- väkseen puolustaa marxismi-leni- nismii. Näissä merkeissä hän siir- tyi SKP:n Uudenmaan piiriin tehtä- viin. Taistelu puolueen suunnasta johti tilanteeseen, jossa v. 1969 jäi ainoaksi mahdollisuudeksi perus- taan oma lehti, Tiedonantaja, jon- ka ensimmäiseksi päätoimittajaksi Taukka valittiin. Kaiken muun toi- minnan ohessa Taukka ehti vaikut- taan myös Suomen Rauhanpuolus- tajiin toimitsijana.

Reaalisosialis- min hajoaamisen ensimmäiset mer- kit alkoivat näkyä kommunistisessa liikkeessä jo paljon aikaisemmin. Tauk- ka ei yhtynyt Neu- vostoliiton "uudis- tusten" ja Gorbat- shovin linjan so- keaan mainostami- seen. Tässä vaihees- sa Taukka oli perus- tamassa KTP:tta ja Työkansan Sanomia, jota hän aktii- visesti avusti kirjoituksillaan.

Kommunistien yksi tärkeim- mistä tehtävistä on aina ollut liittolaispoliittikan kehittäminen suurpääomaa vastaan. Taukalle marxismia erinomaisesti tuntevana asia oli alusta asti täysin selvä. Demokraattista yhteistyötä tuli kehittä- ä. Juuri tuon kaltaisten prosessien ohjaamisessa kommunistien poliit- tinen taito punnitaankin. Tämä linja- erimielisyys KTP:n toiminnassa joh- ti mm. siihen, että Taukan oma puo- lueosasto erotettiin puolueesta.

Kansan äänen perustamises- ta lähtien Taukka tuki lehden toi- mintaa ja osallistui mm. EU:n Vastai- sen Kansanrintaman toimintaan voi- miensa mukaan ja ehti monin tavoin avustaa Kansan äänen järjestöjen

Toisella Nuorisoliiton Kalottileirillä 1962 Kemissä Taukka leirivastaavan ominaisuudessa ottaa leiril- le vastaan Juri Gagarinin.

toimintaa. Järjestöelämän tarpei- siin hänellä oli paljon hyviä neu- voja. Toimittajan ominaisuudessa eräs hänen tärkeä ohje oli seura- vanlainen: Kun teet kirjoituksen, niin lyhennä siitä ensin puolet ja sen jälkeen vielä puolet.

Me sanoimme Taukkaa myös "papiiksi". Tämä johtui siitä, et- tä vannoutuneena ateistina ja va- paa-ajattelijana hän piti kirkosta eronneiden hautajais- ja muisto- tilaisuuksissa muistopuheita. Nii- tä hänelle kertyi elämänsä varrella useita satoja. Elämänsä loppuvuo- sina Taukka oli jo väsynyt ja viet- ti viimeiset kuukautensa Kustaan- kartanossa, jossa nukkui pois rau- hallisesti.

Lepää rauhassa Taukka
Heikki Männikkö

Suomen työväen vallankumous 1918 (1): Suomi vallankumouksellisten tapahtumien polttopisteessä

Kolmentoista vuoden aikana vuodesta 1905 alkaen Suomessa tapahtui neljä vallankumousta, mikä oli enemmän kuin missään muussa maassa. Korkeintaan kolme vuosikymmentä ennen vuoden 1918 vallankumousta Suomen työväestön luokkatietoisuus oli ollut niin alhaisella tasolla (ellei sanota sen puuttuneen kokonaan), että hallitsevat luokat olivat saattaneet vain ihailla suomalaisen työmiehen "turmeltumattomuutta". Samaan aikaan kun länsimaissa oli jo perustettu työväenpuolueita ja Internationaali, kun sosialismin aatteet levisivät yhä laajemmalle ja proletariaatti oli noussut porvaristoa vastaan, suomalainen työläinen ei osannut vaatia edes laillisten etujensa tyydyttämistä, vaan piti asemaansa vieläpä asiaan kuuluvana ja ansaitsi siten ylhäisön hyväksymyksen.

Pastori Bergrothin sanojen mukaan Suomessa rikkaiden vilja-aittojen kynnyksellä nälkään kuoleva köyhyys ei vaatinut noista runsaista aitoista mitään henkensä pelastukseksi. 1890-luvun alussa Leo Mechelin piirsi tyrmistytävän kuvan siitä, miten rappeuttavasti sosialistiset ja anarkistiset aatteet olivat vaikuttaneet työväenluokkaan eräissä muissa maissa ja lausui varmana vakaumuksenaan, että suomalaiset työmiehet eivät ainakaan vajoaisi niin syvälle, että seuraisivat tuota turmiollista esimerkkiä. "Suomalaiset työmiehet torjuisivat epäilemättä jyrkästi jokaisen yrityksen, jonka tarkoitus olisi houkutella heitä pois velvollisuuden ja oikeuden tieltä". Näin soinnukkain sanoin Mechelin ilmaisi porvariston lempiajatuksen proletariaatin poliittisesta passiivisuudesta.

Kolme vallankumousta osana Venäjää

Osoittautuivat kuitenkin turhiksi sellaiset toiveet, että Suomessa olisivat säilyneet koskemattomina riistäjien ja riistettyjen väliset idylliset suhteet samaan aikaan, kun riistäjät puristivat armottomasti hikeä ja verta riistetyistä. Lyhyen aikajakson kuluessa Suomi koki ennätysmäärän vallankumouksia. Tämä ei tosin johtunut Suomen työväenluokan tai sosialidemokraattien erityisestä vallankumouksellisuudesta. Ensimmäiset kolme vallankumousta Suomi koki vain siksi, että se kuului osana Venäjän valtakuntaan ja sijaitti ratkaisevien tapahtumien polttopisteinä olleen Venäjän pääkaupungin (St. Petersburg) tuntumassa sekä siksi, että Suomessa oli venäläisiä joukkoja ja muutamia tuhansia venäläisiä työläisiä.

Tehtäviensä radikaalisuuden ja maailmaan tekemänsä vaikutuksen kannalta Venäjän kolme vallankumousta muistuttivat kolmea peräkkäistä alhaalta ylös nousevaa askelmaa. Liki pitäen samassa suhteessa tehostui myös niiden vallankumouksellistava vaikutus Suomeen. Jokainen Venäjän vallankumous nostatti viipymättä myös Suomen proletariaatin vallankumouksellisten esiintymisten aallon (toinen toistaan suuremman). Suomessa vallankumouksen aalto ei kuitenkaan kohonnut niin korkealle eikä luokkataistelussa työväenluokan taktiikka ollut niin päättävää ja kumouksellista, kuin se oli Venäjällä

Tommi Lievemaa piti esitelmän Suomen 1918 työväen vallankumouksesta opintotilaisuudessa Lontoossa kesäkuussa 2015. Kutsujana opintotilaisuuteen oli Britannian marxilais-leniniläiset kommunistit ja heidän yhdistyksensä Stalin Society. Aihe herätti brittiläisessä kuulijakunnassa runsaasti kiinnostusta. Työväen vallankumouksesta tulee ensi vuonna kuluneeksi 100 vuotta. Julkaisemme esitelmän kokonaisuudessaan Kansan äänessä alkaen tästä numerosta. Ensimmäisessä osassa valotetaan vallankumoukseen johtanutta kehitystä Suomessa osana Venäjän valtakuntaa sekä tarkastellaan maamme työväenluokan ja -liikkeen senhetkistä kehitysvaihetta.

Kuva: Seppo Aaltonen

Edelleenkin maamme edistyksellinen järjestöväki muistaa vuoden 1918 tapahtumat sekä vuoden 1917 Lokakuun vallankumoukseen liittyvät tapahtumat. Kuvassa muistohetki 27.1.2012 Tuusulan Pajalan pu-naisten muistomerkillä.

kiivaimmissa luokkien yhteenotoissa.

Neljäs mainituista vallankumouksista oli jo varsinaisesti Suomen vallankumous. Se puhkesi ja kehittyi Suomessa, sen pääsyinä olivat Suomelle ominaiset luokkaristiriidat ja vähintään yhdeksän kymmenesosa taisteluihin sekä vallankumouksen kohtaloiden ratkaisuun osallistuneista oli suomalaisia. Sittenkin tuo puhtaasti suomalainen vallankumous, joka alkoi vasta sen jälkeen, kun Suomi oli saanut itsenäisyyden ja eronnut Venäjästä, merkitsi Suomelle tavallaan sen vasta kokemien vuoden 1917 Venäjän vallankumousten jatkoa. Ellei Venäjän proletariaatilla ja työtätekevällä talonpojistolla olisi ollut riittävästi vallankumouksellista tarmoa voiton saavuttamiseksi kahdessa vallankumouksessa 1917 ja neuvostovaltion pystyttämiseen, niin Suomen työväestöllä ja maalaisköyhälistöllä ei myöskään olisi ollut innoittavaa esimerkkiä eikä varmuutta siitä, että ne saisivat taisteluaseita ja muuta apua, jota ilman kumousyritys olisi ollut toivoton.

Lokakuun vallankumous mahdollisti Suomen vallankumouksen

Samoin kuin Venäjällä Lokakuun vallankumous olisi ollut mahdoton ilman helmikuun vallankumousta, myös Suomen vallankumous olisi ollut mahdoton ilman Lokakuun vallankumousta. Venäjän menestysellisestä porvarillis-demokraattisesta vallankumouksesta alkoi Suomen vallankumouksen todellisen välitön esihistoria. Porvarillisdemokraattinen vallankumous teki lopun tsaarivallasta ja päästi valloilleen ne sosiaaliset voimat, jotka alkoivat vähitellen mutta pidäkkeetömmästi kehittää vallankumouksellisia mahdollisuuksiaan. Alkoivat liikehtiä kansanjoukot, jotka tajusivat olevansa historian subjekteja, oman tulevaisuutensa luoja. Väestöjoukkojen kumouksellistuminen edistyi omien lakiansa mukaan myös Suomessa. Siellä puhkesi vallankumous sen jälkeen, kun neuvostovalta oli päässyt vakiintumaan Venäjällä.

Suomen poliittinen tilanne muistutti monessa suhteessa Venäjällä Lokakuun vallankumouksen aattona vallinnutta tilannetta. Venäläisen ja suomalaisen porvariston asenteessa oli myös yhtäläisyyttä. Porvaristo näki, että alemmat väestökerrokset vaativat perusteellisia muutoksia ja asetti tavoitteekseen estää nuo muutokset, antaa vastaisku vallankumouksellisille esiintymiselle ja suunnata elämä tiukan porvarillisen järjestyksen uomaan. Siihen ei venäläisellä enempää kuin suomalaisellakaan porvaristolla ollut kuitenkaan riittävästi voimia silloin hetkellä. Siksi tapahtumain kehitys Venäjällä ja Suomessa riippui pääasiassa työväenluokan ja sen liittolaisten päättävistä toiminnoista, siitä, lähtikö työväenluokka rohkeasti tavoittamaan korkeinta vallankumouksellista päämääräänsä, vallantoa, viedäkseen asiansa loppuun saakka, vai pysähtyikö se puoliteiden. Syksyllä 1917 muodostuneiden sisäisten voimasuhteiden vallitessa juuri tämä seikka vaikutti ratkaisevasti luokkataistelun kulkuun ja lopputulokseen Venäjällä ja Suomessa.

Vallankumouksellinen tilanne jäi käyttämättä

Juuri sinä aikana, jolloin eduskunnan hajottaminen, sosialidemokraattien eroaminen senaatista, uudet vaalit ja porvariston aseistautuminen osoittivat Suomen työväestölle erittäin havainnollisesti laillisten toimintamenetelmien tehottomuuden sekä päättävämpien taistelumuotojen välttämättömyyden, -juuri sinä aikana Suomessa oli Lenin. Heinäkuun tapahtumien jälkeen Lenin joutui piileksimään väliaikaisen hallituksen etsiviä ja 22. elokuuta hän ylitti Suomen rajan veturinlämmittäjäksi naamioituneena välttääkseen passintarkastuksen rajalla.

Lenin oli selvillä työväestön ja sotaväen mielialoista Suomessa. Hän antoi vähän ennen Venäjän Lokakuun vallankumousta neuvon Suomen sosialidemokraateille, että järjestäytyneiden työläisten on viipymättä otettava valta käsiinsä.

Tästä näkyy, että Leninin mielestä sosialistinen vallankumous voitiin toteuttaa Suomessa aiemmin kuin Venäjällä, Venäjän vallankumouksellisten tapahtumain "suojassa". Saman ajatuksen Lenin esitti jo maaliskuussa 1917 kolmannessa "Kirjeessään kaukaa". Työväen vallankumouksen kannalta Suomessa sijainneiden venäläisten joukkojen asenne oli tosiaan suotuisa. Venäläiset joukot saattoivat jopa auttaa suomalaisia työläisiä. Porvaristolla ei ollut vahvoja voimia. Leninin arvio pohjautui luokkavoimien realistiseen arvioon.

Suomen sosialidemokraatit eivät kuitenkaan ottaneet Leninin neuvoa varteen. Ensinnäkään Venäjällä sosialistinen vallankumous ei ollut vielä tapahtunut eikä sen voitosta ollut vielä varmuutta. Sosialidemokraatit eivät yleensäkään luottaneet sen voittoon. Heidän silloisen käsityksensä mukaan sosialistinen vallankumous saattoi voittaa vain Lännen korkealle kehittyneissä teollisuusmaissa eikä takapajuisella Venäjällä. Toiseksi vallankumouksellinen taktiikka oli yleensä outo Suomen sosialidemokraateille, joten he eivät yksinkertaisesti pystyneet noudattamaan sitä heti, ensimmäisinä maailmassa. Semmitenkään kun Suomella ei ollut vielä poliittista itsenäisyyttä, vaan se oli riippuvainen Venäjästä. Niinpä Leninin matkustettua Suomesta Pietariin sosialistista vallankumousta valmistelemaan, Suomen sosialidemokraatit päättivät vielä keran vaikuttaa maansa porvaristoon vakuuttelumenetelmien.

Porvaristo torjui työväestön vaatimukset

Marraskuun 1. päivänä, jolloin uusi eduskunta kokoontui valtiopäiville, sosialidemokraattisen puolueen johto julkaisi ohjelmallisen julistuksen "Me vaadimme", jossa esitettiin työväestön perusvaatimukset. Elin-tarvikepulan vastustamiseksi kehoitettiin takavarikoimaan kaikki elintarvikevarastot, ottamaan ankaran valvonnan alaiseksi tavarain tuotanto ja kauppa ja jakelemaan tavaraa tasapuolisesti sekä kohtuuhinnoin. Julistuksessa vaadittiin, että työttömille on annettava hintatasoa vastaavasti palkattua työtä. On toimitettava viipymättä kunnallisvaalit uusien lakien mukaisesti. Virkakunnat ja tuomioistuimet on puhdistettava taantumuksellisista ainek-

sista ja muutettava kansanvaltaisiksi. Lahtrikaarti on hajotettava. Kahdeksan tunnin työpäivä on viivyttelemättä saatettava voimaan. Torparit ja mäkitupalaiset on julistettava asumiansa maiden täydelliseksi haltijoiksi jo ennen kysymyksen laisäädännöllistä ratkaisemista. On toteutettava vanhuusvakuutus ja verouudistus.

Suomen oikeuksia koskevassa kysymyksessä kehoitettiin julkaisemaan viipymättä eduskunnan 18. heinäkuuta hyväksymä valtalaki ja vaatimaan Suomen sisäisen vapauden turvaamista, kunnes kysymys Suomen itsenäisestä valtiollisesta asemasta tulee koko laajuudessaan ratkaistavaksi. Vaadittiin myös, että kutsuttaisiin koolle Suomen perustava kokous ja myönnettäisiin sille rajoittamaton määräysvalta maan kaikkisä asioissa sekä uuden perustuslain hyväksymisoikeus. Perustavan kokouksen vaalit on toimitettava kaikkien 20 vuotta täyttäneiden kansalaisten tasavertaisella äänestyksellä, ja perustavassa kokouksessa päätökset on hyväksyttävä yksinkertaisella äänen enemmistöllä.

Tällaisia olivat Suomen sosialidemokraattien silloiset vaatimukset. Ne eivät kajonneet suoraan porvarillisen järjestelmän perustaan, mutta edellyttivät hallitsevien luokkien itsekkäiden etujen huomattavaa rajoittamista sekä näiden luokkien aseman heikentämistä valtiossa ja työväenluokan vaikutuksen voimistamista. Eduskunnassa enemmistönä ollut porvaristo hylkäsi vaatimukset kerrassaan sopimattomina.

Sen jälkeen kun oli kulunut viikko "Me vaadimme" -julistuksen julkaisemisesta, voitiin jo todeta, mihin johti vallankumouksellinen ja ei-vallankumouksellinen toiminta samanlaisen poliittisen tilanteen vallitessa: Leninin taktiikka johti sosialistisen vallankumouksen maailmanhistorialliseen voittoon Venäjällä, mutta Suomen sosialidemokraattien taktiikka johti siihen, että porvaristo ei kiinnittänyt mitään huomiota työläisten vaatimuksiin ja sosialidemokraattien menestykset uudessa eduskunnassa jäivät nollan arvoisiksi.

Viktor Holodkovskin kirjasta "Suomen työväen vallankumous 1918" lyhentänyt ja toimittanut: Tommi Lievemaa

Venäjä-pakotteet jatkuvat ikuisesti?

Yhdysvaltain YK-edustaja kertoi Venäjän vastaisten pakotteiden jatkuvan niin kauan, kunnes Krim on palautettu Ukrainalle. Palautusta ei tule koskaan tapahtumaan, on siten Venäjän johdossa Putin tai joku muu. Palauttajan terveys ja henki olisivat suuressa vaarassa.

Tosiasioitten tunnustaminen ei ole suuressa arvossa Yhdysvalloissa eikä jenkki-apinointia harjoittavassa Suomessa. Talouspakotteet ovat

tulleet Suomelle, etenkin maataloudelle kalliiksi. Suomen kannattaisi pitää kohtuulliset suhteet Venäjään, ettei se kiellä Finnairilta Siperian ylilentöjä. Se kävisi Suomelle tosikalliiksi.

Lopuksi tuli mieleeni, olisiko ministeriksi pyrkiville suoritettava perusteellinen lääkärintarkastus. Pienten vihreiden miesten pelko herättää monensuuntaisia ajatuksia.

**Reino Welling
Jämsänkoski**

Neljännesvuosisata ilman Neuvostoliittoa

Neuvostoliiton hajotus katsottiin laittomaksi

Tämän kokouksen oli määrä evätä Belovezhjen salakähmäinen sopimus (kun Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan johtajat surullisen kuuluisan Boris Jeltsinin johdolla julistivat SNTL:n olemassaolon lakkauttamisesta) ja kokous saattoi nojautua hyvinkin perusteelliselle lakisäätösellemme pohjalle. Kyse ei ollut pelkästään 17.maaliskuuta pidetyn kansanäänestyksen tuloksesta, jonka mukaan kolme neljäsosaa äänestäjistä asettui tukemaan SNTL:n säilyttämistä. Oli olemassa myös Perustuslaillisuuden valvontakomitean päätös (nykyään sen tehtäviä hoitaa VF:n Perustuslakituomioistuin), jossa käsiteltiin välittömästi Belovezhjen sopimusta ja se katsottiin Perustuslain vastaiseksi.

Venäjällä, Valko-Venäjällä ja Ukrainalla ei ollut laillista oikeutta päättää Neuvostoliiton hajottamisesta

Pureutumatta sen kummemmin perustuslaillisiin hienouksiin - lyhyesti sanottuna - perustuslain valvontakomitean vaatimukset liittyivät siihen, että kolme liittotasavaltaa, huolimatta siitä, että ne olivatkin alikirjoittaneet Liittovaltionsopimuksen, eivät voineet useidenkaan vuosikymmenien kuluttua päättää itsenäisesti kysymystä NL:n hajottamisesta. Millä perusteella he eivät voineet sitä tehdä? Siitä syystä vain, että Liittovaltiolaki lakkasi toimimasta vielä vuonna 1924 ja näin ollen mitään erikoisvaltuuksia VSFNT:llä, Ukrainan SNT:llä ja Valko-Venäjän SNT:llä ei enää tässä vaiheessa ollut olemassa. Olisi pitänyt tiedustella muiden liittotasavaltojen mielipiteitä (muuten Keski-Aasia ja Kazakstan eivät olleet mihinkään eroamassa), mitä ei kuitenkaan silloin tehty. Yleensäkin sellaiset asiat olisi pitänyt ratkaista korkeimmassa valtaelämässä eli SNTL:n kansanedustajien kongressin kokouksessa.

Juridisesti Neuvostoliitto on edelleen olemassa

Mutta voitiinko Neuvostoliitto säilyttää? Jopa itse kapitalismiin siirtymisen perustamislogiikka ei vaatinut lainkaan yhtenäisen valtion lakkauttamista. Luulenkin, että sellainen mahdollisuus oli olemassa, jos Gorbatschov olisi nimittänyt maan pääministeriksi Kazakstanin johtajan Nazarbajevin (ja tätä kysymys-

Sergei Skvortsov

ei olisi luopunut vallastaan ilman vakavaa taistelua. Valitettavasti niin kävi, että heraa Gorbatschov osoitti tässäkin asiassa hänelle luonteenomaista epävarmuutta ja horjui niin kauan, että sitten oli jo liian myöhäistä.

Myöhemmin Perustuslain valvontakomitean päätöksen itse asiassa vahvisti VF:n Valtionduuma hyväksymällä päätöksen siitä, että SNTL:n tuhonnut Belovezhjen salakähmäinen sopimus on pätemätön. Näin ollen lakitieteellisesti Neuvostoliitto on edelleenkin olemassa. Myöhemmässä vaiheessa tämä kiistaton tosiasia saattaa vielä näytellä hyvinkin tärkeää osaa. Jos Venäjän seuraava johto asettaa joskus muihin todellakin kysymyksen tehtävään SNTL:n palauttamisesta ennalleen, niin silloin koko lakitieteellisen välineistö olisi sen käytössä.

Venäjä ei "ruokkinut" muita neuvostotasavaltoja

Mutta pitäisikö SNTL palauttaa? Hyvin monet ihmiset ovat tänäkin päivänä vakuuttuneita siitä, että aikoinaan Venäjä on ruokkinut kaikkia muita - myös Ukraina mukaan laskettuna, joka itse asiassa oli valtakunnallisen budjetin eräs päärahoittaja. Jo useita vuosia netissä on kiertänyt valheellinen väite, jonka mukaan jostakin syystä dollareissa laskettuina (vaikka sekä SNTL:n olemassaolon aikana että myös heti sen jälkeen - jopa Baltian maisakin - käytössä olivat ainoastaan NL:n ruplat) esitetään "vakuuttavasti" tuulesta temmattuja älyttömiä lukuja siitä, miten "siivellä eläjät" "söivät" Venäjää. Tietenkin rikkaammat alueet todellakin auttoivat köyhempiä alueita (mutta ei tietenkään niissä älyttömissä mittasuhteissa, joita nämä nationalistit nykyään keksivät). Sama ilmiö on havaittavissa Venäjällä tänäkin päivänä, muuten samoin kuin missä tahansa valtiossa. Kyse on kuitenkin siitä, että kaikki tämä saatiin jopa korkoineen hyvitetyksi eikä ainoastaan strategisesti, vaan myös taloudellisesti.

25.joulukuuta 1991 SNTL:n silloisen presidentin toimeksiannosta Kremlin yläpuolella liehunut punainen neuvostolippu vedettiin alas ja itse Gorbatschov ilmoitti eroamisestaan. Hän pysyi itselleen uskollisena tässäkin - hänelle nyt viimeisessä asiassa - luopumalla taistelustaan, vaikka tarvittava määrä kansanedustajia olikin tukemassa SNTL:n kansanedustajien kongressin ylimääräisen kokouksen koollekutsumista.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Tämä kuva vuodelta 2010 kertoo, miten sosialismi Venäjän yhteiskunnassa on koko ajan läsnä. Siitä muistutavat Venäjän omat yhteiskunnalliset vaikeudet, joita verrataan alati elettyyn sosialismin aikaan. Nämä kokemukset ovat kaikkien tavallisten ihmisten arki-elämässä. Jokainen venäläinen tajuaa sen, että maan sisäiset ongelmat, sodat entisen Neuvostoliiton alueella ym. ovat seurausta kapitalismin nykypäivästä.

Neuvostoliiton hajoamisen oli kuolinisku Venäjän kevyelle teollisuudelle

En lähde nyt tässä sen kummemmin käsittelemään ajatusta sellaisesta useille ihmisille liiallisenkin abstraktisesta käsitteestä kuin markkinoiden volyymin - vaikka tämä asia sinänsä on hyvin realistinen. Toetaan ainoastaan sen tosiasian, että tuotanto osoittautui hyvinkin usein kannattavaksi vain tietynlaisen volyymin ehdolla. Paljon helpompaa on myydä tuotteitaan oman valtion sa muille alueille tai toiseen maahan, joka suhtautuu tuottajamaahan kuin hyvään ystäväänsä. Luulen, että vastaus tähän kysymykseen on itsestään selvä. On olemassa paljon muitakin näkökohtia.

Esimerkiksi apua nauttineessa Uzbekistanin neuvostotasavallassa tuotettiin valtaosa koko Neuvostoliiton puuvillatuotannosta, jota sitten toimitettiin muihin tasavaltoihin ja erityisesti Venäjälle - luonnollisesti sisäisten hintojen perusteella. Sen jälkeen kun Uzbekistanista muodostui Jeltsinin johdon voimakkaan painostuksen tuloksena pakostakin itsenäinen valtio, Venäjälle tarkoitettun puuvil-

lan hinnat nousivat nopeassa tahdissa maailmanmarkkina-hinnoiksi kohottuaan moninkertaisesti ja sen jälkeen puuvillatoimitukset Venäjälle tyrehtyivät. Uzbekistanille kävi edullisemmaksi myydä puuvillaansa kansainvälisille monopolleille. Tämän tuloksena Venäjän kevyt teollisuus lopetti itse asiassa olemassaolonsa ja Venäjän taloudelle tästä aiheutuneet tappiot muodostuivat huomattavasti suuremmiksi kuin aikanaan Uzbekistanille myönnetty subventiot.

Sellaisia esimerkkejä voitaisiin luetella hyvinkin paljon. Muodostihan Neuvostoliiton talous yhtenäisen kansantaloudellisen kokonaisuuden ja sen taloudellisten yhteyksien romuttuminen vaikutti hyvin kipeästi sen moniin osatekijöihin. Useiden talousasiantuntijoiden tekemien laskelmien mukaan kaikki neuvostotasavallat menettivät tästä syystä jopa 50 % bruttokansantuotteestaan.

Keinotekoisesti hajotettu Synnyinmaamme tulee yhdistää

Mainitsin tässä ainoastaan tuotannon nolliset tappiot. Mutta miten voidaan laskea strategiset ja viimein puhtaasti inhimilliset menetyk-

set? Ei kannata kuunnella puheita siitä, että sillä joka "ei ole valittanut SNTL:n hajoamista, ei ole sydäntä" ja sillä, joka toivoo SNTL:n uudeleen syntymistä, "sillä ei ole järkeä" (tai siitä, että Lenin viritti SNTL:n alle "atomipommin"). Neuvostofederaatio oli valtiollisen järjestyksen optimaalisin muoto - ei vain meidän maassamme - vaan myös kaikissa monikansallisissa maissa, joissa välttämätön sentralisaation aste yhdistettiin sen alueella asuvien kansojen monipuolisen kehityksen mahdollisuuteen. Tietenkin sitä varten tarvittiin voimakasta valtaa. Mutta missä sellaista valtaa ei tarvittaisi?

Juuri tästä syystä meidän puolueemme, tukiessaan kaikkia integraatiomuotoja entisen Neuvostoliiton alueella, pitää välttämättömänä keinotekoisesti hajotetun yhtenäisen liittovaltion palauttamista ja Synnyinmaamme yhdistämistä. Olemme vakuuttuneita siitä, että näin tulee myös ehdottomasti tapahtumaan.

**Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
20.02.2017**

toimituksen välitsikot

Kuva: Heikki Mämmikkö

Tieteellisen maailmankatsomuksen sijaan kapitalismin aikana ihmisen yhteiskunnallinen arvo maailma "uudella Venäjällä" rakentuu kirkon oppien varaan. Kirkkoja riittää. Aika näyttää onko niitä tarpeeksi.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Tänään käydään sotia, mutta jokainen venäläinen edelleenkin tietää yhden sodan, jossa koko neuvostokansa taisteli oman maansa eikä kapitalistisen pääoman puolesta. Tämä veistos on osa suurta Leningradin piirityksen ja voiton monumenttia, joka kuvaa, miten eri kansankerrokset taistelivat yhteisen voiton puolesta. Tämä säilyy kansan muistissa, eikä sitä pyyhitä hetkessä pois.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ihmiset kyllä muistavat, että sosialismin oloissa Neuvostoliitto kohosi teollisuuden, tieteen ja maatalouden suurvallaksi. Nämä saavutukset tekevät nykyisestä Venäjästä edelleen suurvallan. Kuvassa Jaroslavlissa avaruuslentäjä Valentina Tereshkovalle omistettu planetaario.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Realismia ei tahdo löytyä Suomessa

Tosiasioitten tunnustamisessa on viisauden alku. Venäjän presidentti Putin on ilmoittanut, ettei Krimin asemasta neuvotella kenenkään kanssa. Krim on osa Venäjää ikuisesti. Putinia Venäjän johdossa joskus seuraavat johtajat ovat aivan samaa mieltä.

Nikita Sergejevits aikoinaan lahjoitti Krimin Ukrainalle, mutta ei olisi lahjoitusta tehnyt, jos olisi tiennyt Neuvostoliiton joskus hajoavan. EU ja Yhdysvallat ovat määränneet Krimin Venäjään liittymisen johdosta pakotteita Venäjälle. Pakotteet ovat

Krimistä riippuvaisia, joten ne ovat siis ikuisia.

Suomi epäitsenäisenä maana noudattaa EU:n pakotteita orgallisesti ja kärsii pakotteista kolmanneksi eniten. Pitäisi kaikkien Nato-kiimaisten etenkin rukoilla ja toivoa, ettei Venäjä kiellä Finnairilta Siperian ylilentöjä, se kielto kävisi Suomelle kalliiksi. Pakotteistahan ei ole mitään hyötyä länsimaille, vain vahinkoa. Kului yli 50 vuotta, ennen kuin Yhdysvallat totesi, ettei Kuuban saarrosta ja siihen kohdis-

tetusta valtioterrorismista ole hyötyä, vain suurta vahinkoa Yhdysvaltain imagolle.

Kyllä Venäjän vastaiset pakotteet loppuvat pian omaan mahdottomuuteensa. Presidentti Trump voi hyvinkin olla järkevämpi kuin edeltäjänsä. Kumpikin suurvalta ymmärtää kauhun tasapainon tärkeyden, sillä kolmannessa maailmansodassa ei olisi voittajia

Reino Welling, Jämsänkoski

Arkadiankatu 3, 12.12.2016 klo 16.15

Työmatkallani huomasin HS Metron pikku-uutisen: illalla klo 16.00 perussuomalaiset järjestää keskustelutilaisuuden USA:n presidentinvaalien tuloksesta. Tuli kiire ehtiä töistä Arkadianmäelle tunnissa kuulemaan ulkoministeripuolueen näkemys asiasta.

”Hiljainen enemmistö” ratkaisi asian

USA:n konservatiivisuustutki ja Markku Ruotsila katsoi Trumpin vaalivoiton olleen seurausta syvän etelän äänestäjien katkeroitumisesta kahdeksan Obaman vuoden aikana. Hän ymmärsi valtaosan yhdysvaltalaisista pitävän itseään konservatiiveina ja vain noin 20 % liberaaleina (USA:ssa ”liberaali” ei tarkoita meikäläistä käsitettä talous- tai uusliberaali)

Katkeroitumiseen kuului se, kuinka Obaman hallinto pakotti heidät ottamaan vastaan valtion maksamaa eläkettä ja terveydenhuoltoa sekä hyväksymään samaa sukupuolta olevien avioliitot. Näitä pidettiin jopa yhtä pahoina kuin sosialismia. He pelkäsivät Obaman kauden jatkuvan Clintonin kautena ja hävittävän todellisen amerikkalaisuuden. Siksi syvän etelän väki päätti repäistä menemällä äänestämään.

Papit auttoivat Trumpin kampanjaa

Kysyjä ihmetteli, miksi syvästi uskavaiset etelän ihmiset päätyivät äänestämään Trumpin kaltaista ”ateistia”, josta tiedettiin kaikkea muuta kuin hartaasta uskovaisesta kertovia tarinoita.

Esitelmöitsijä totesi näissä vaaleissa tapahtuneen ihmeen.

Normaalisti alueen väki antaa suuren arvion julkiselle nuhteettomuudelle valitessaan ehdokkaansa, mutta nyt nämä ihmiset antoivatkin ”pitkät” tälle kriteereille.

Hilpeyttä herätti esitelmöitsijän kertomus, miten alueen kirkkoissa papit julistivat Trumpin ”uudestisyntyneeksi” uskovaiseksi. Trump ei vain kyennyt ilmaisemaan uskovaisuuttaan samoin kuin normaalit uskavaiset.

UM voi edelleen luottaa USA:n gallup-tuotantoon?

USA:n sisäpolitiikan ja äänestyskäytäytymisen tutkija Peter Miller käsittelee mahdollisuutta, että olisivatko ovensuukyselyt voineet erehtyä. Hän totesi niiden osuoneen kohdalleen Clintonin kokonaisuutensa osalta, mutta ”menneen reisille” valitsijamiesäänien kohdalla. Jälkimmäisen selitykseksi hän esitti kyselymetodisia virheitä ja puutteita kerätyn kyselymateriaalin tulkinnessa. Miller lohduttautui lopuksi sillä, että Clintonin kokonaisuutensa oikea ennakoarvio kuitenkin osoitti, ettei gallup-teollisuus ole kuoleman kielissä.

Ulkopoliittisen instituutin selityksiä (UPI)

UPI:n ohjelmajohtaja Mika Aaltola yritti ympäröidä valtaa yleisönsä uskoa selittämällä kuinka osa Trumpin vaalilupauksista oli nähtävä vain ”vaalilupauksina”. Hän joutui kuitenkin myöntämään olevan mahdollista, että Trump ja Venäjä saattavat löytää yhteisen sävelen esimerkiksi NATO:n laajentumisen pysäyttämiseksi, joka voi saattaa Suomen ”liriin”. Näkemyksenään Aaltola esitti, että todellinen suur-

valtopoliittinen voimamitteli tulaa käymään Kiinan ja Yhdysvaltojen välillä.

Miten he korvaavat Nato-option?

Aaltolalle esitettiin kysymys, miten nyt edetään, kun virallisesti NATO jäsenyyttä pidetään optiona, mutta on suuri mahdollisuus, että se ei toteudukaan? Vastaukseksi saatiin lisää ympäröidä, josta jäi mielikuva, että käsiä vain leviteltiin.

Äänestikö ulkoministeri väärää hevosta?

Ainakaan allekirjoittaneella ei ole muistissa, että ulkoministerin puolue olisi järjestänyt Yhdysvaltain presidentin vaalien jälkeen pikaisesti tilaisuuden, jossa selitellään vaalien lopputulosta (höystettynä ulkoministerin sairastumisella tai ilman). Olisiko kyseessä mahdollisuus, että ulkoministeri & -ministeriö olisi arvioinut virheellisesti USA:n vaalien tulosta ja päätnyt lyömään vetoa väärän hevosen puolesta? Tuohon suuntaan vihjailisi se viimekesäisen NATO:n ”hyökkäys Suomeen” harjoituksen hyväksyminen.

Olisivatko Suomen edustajat olleet yhtä innoissaan hännäämään Venäjää ko. harjoituksella, jos olisivat silloin tienneet, että Obaman Venäjän vastaisen politiikan takuunainen Clinton tulisi kärsimään tappion Yhdysvaltain presidentinvaaleissa? Varsinkin jos tilalle tulee jannu, joka julkisessa mellastuksessaan on antanut ymmärtää jopa hylkäävänsä Yhdysvaltain ”suojatteja” oman onnensa nojaan jos...

Houston we have a problem

Belavezhasta 25 vuotta

Saksan kommunistien lehti kirjoitti 25-vuoden takaisesta Neuvostoliiton hajottamiseen johtaneesta salaliitosta. Neuvostoliitto sai lopullisen kuoliniskun 8.12.1991 25 vuotta sitten, kun Valko-Venäjällä Minskin lähellä Viskuly’n kylässä (Belavezha) Venäjän presidentti Boris Jeltsin, Ukrainan presidentti Leonid Kravtsuk ja Valko-Venäjän korkeimman neuvoston puheenjohtaja Stanislav Šuškevitš allekirjoittivat sopimuksen Neuvostoliiton lakkauttamiseksi. Samalla he kirjoittivat sopimuksen ”riippumattomien valtioiden yhteisön IVY:n” perustamisesta. Kyseessä oli avoin rikos Neuvostoliiton perustuslakia vastaan, joka oli säädetty 1922. Siinä ei piitattu yksityisten tasavaltojen tai kansojen tahdosta, kun perustuslaki kumottiin vallanpitäjien toimesta. Vielä keväällä 1991 kansanäänestyksessä 76 % kannatti Neuvostoliiton säilyttämistä.

Salaliittolaiset tekivät antineuvostoliittolaisen vastavallankumouksen ja toimivat maallikkoina ulkomaisten imperialistien laskuun. Tämä käy ilmi Jeltsinin allekirjoittamista asiakirjoista presidentti Bush vanhemman kanssa. Jeltsin sanoi: ”Tänä päivänä on tapahtunut jotain merkittävää maassamme, josta halusin teille henkilökohtaisesti kertoa”, ilmoitti hän juhlallisesti. Bushin muistelmien mukaan Gorbatshev ei vielä tiennyt asiasta. Mielistellen Jeltsin sanoi: ”Kuule George, tämä on erittäin tärkeätä”. ”Meidän välisten perinteiden mukaan en voi enää kymmentä minuuttia vaieta, vaan minun on pakko informoida.”

Entinen pääministeri Nikolai Ryzhkov on 2010 ilmestyneessä kirjassaan ”Päätodistaja” maininnut, että Jeltsin ei ujostellut maanpetoksessaan. Vielä samana päivänä Bush julisti, että Neuvostoliittoa ei enää ole olemassa ja USA on voittanut kylmän sodan, joka hänen mukaansa maksoi USA:lle 5 biljoonaa dollaria.

Ollaanko vai ei itsenäisiä

Nyt rummutetaan itsenäisyyden 100-vuotis-juhlasta. Itse henkilökohtaisesti pidän itsenäisyyttä lukinnanvaraisena. Itsenäisellä valtiolla on oma raha, oma ulkopoliittikka, kauppa käydään kaikkien maitten kanssa ilman syrjintää ja pakotteita. Suomi ei valitettavasti täytä näitä ehtoja.

Suomessa on kuitenkin yksi oikeus, johon ei ole kukaan puuttunut. Voimme vapaasti valita asuinkuntamme. Jämsässä pieni Pirkanmaakiimaisten ryhmä on ajanut kuin käärmettä pyssyyn Jämsän liittämistä Pirkanmaan maakuntaan. Luokisista pyynnöistä huolimatta kukaan ei ole kertonut faktoja Pirkanmaahan liittymisen eduista. Niitä ei siis ole olemassa.

Tosiasiallisen syyn Esko Jär-

Jeltsin kavereineen operoi lähellä rajaa päättäessään rikollisesti Neuvostoliiton lopettamisesta. Näin tapahtui siksi, että jos homma menee pieleen, niin voi helposti livahda ulkomaille. Jeltsinin huolet olivat kuitenkin aiheettomia. Perestroika oli jo tuhonnut Neuvostoliiton rakenteet. Jeltsin teki vielä vastavallankumouksellisen tempun järjestämällä epäjohtonmukaisen ”hätätilakomitean”. Suurimman vastuun tapahtumista kantaa Gorbatshev perestroikansa kanssa. Gorbalysti Valko-Venäjän sopimuksen merkitystä. Ystävyyys Bushin kanssa poiki myös Venäjälle epäedullisen atomiasesopimuksen. Kaikki nämä ratkaisut ja toimet aiheuttivat verisiä edelleenkin jatkuvia sisällissotia entisen Neuvostoliiton alueella. Nämä tapahtumat ovat tehneet koko maailman rauhattomaksi. Esimerkkeinä ovat Irak, Libya ja Afganistan. Myös atomiaseiden käytön vaara on kasvanut.

Willy Gern/UZ suomensi: Wäinö Pietikäinen

venpää paljasti eräässä mielipidekirjoituksessaan. Jyväskylän neuvottelijoiden kanssa ei ole pärjätty. Jos Jämsässä ei ole kyvykkäitä neuvottelijoita niin ei se ole Keski-Suomen vika. Olemassa olevia ongelmia on Jämsä pullollaan. Olisi kovin paljon viisaampaa alkaa pohtia mistä Jämsään saataisiin uusia työpaikkoja sekä uusia asukkaita. On toisarvoista mikä aika menee kulkiessa pisteestä A pisteeseen B.

Kuntavaalin lähestyessä toivon kaikkien äänestäjien valpas-tuvan, kuullaan seireenien lauluja, puheita, joissa ei ole totuutta edes siteeksi. Saattaapa joku ehdokas vaatia verot maksettaviksi valtion varoista.

Reino Welling Jämsänkoskelta

Itsenäinen Suomi 100 vuotta

Toista maailmansotaa on tarkasteltava historiallisesta perspektiivistä. Siinä näyttelevät merkittävää osaa ensimmäinen maailmansota ja ensimmäinen työväen valtio Neuvostoliitto, joka oli paha piikki kapitalismin lihassa. Ensimmäisen maailmansodan taustaa vasten on nähtävä toinen maailmansota. Nämä sodat olivat luonteeltaan imperialistisia markkinoiden ja taloudellisten voimavarojen kapitalistista uusjakoa.

Neuvostoliitto antoi työläisille vaihtoehdon. Tällä oli sotaa eliminoiva vaikutus, sillä sotaa käyvän kapitalistisen maan työväenluokka saattoi Neuvostoliiton esimerkin mukaan nousta vallankumoukseen maassa. Siksi toisen maailmansodan tavoite olikin Neuvostoliiton tuhoaminen sekä maailman uusi imperialistinen jakko, jossa saaliinjaolla olivat ennen kaikkea Japani, Saksa ja USA. Sodan tuloksena Englannin imperiumi heikkeni ja valta siirtyi

USA:han. Näiden seikkojen taustalla on nähtävä myös Suomen sotapuuhastelu, kun Saksan liittolaisena Suomi oli jakamassa Neuvostoliittoa.

Maamme suhteet Saksaan olivat lämpimät jo luokkasotaa edeltävistä ajoista. Saksan avulla luokkasota kääntyi porvarillisen Suomen voitoksi. Suomen hallituspiirit tukivat 30-luvulla niin poliittisesti kuin taloudellisesti perustettuja fasistisia järjestöjä mm. suojeluskuntia

ja lapuanliikettä. Luotiin lämpimät suhteet Hitleriin. Suomi valmistautui sotaan paljon ennen Talvisotaa-39. Saksalaiset upseerit vierailivat 1930 luvulla useasti Suomessa. Helsingin Sanomat kirjoitti 11.12.1942: ”Kerraalieversti Halderin käsissä on ollut Saksan maa-armeijan suurien strategisten sotasuunnitelmien laatiminen ja hänet tunnetaan erittäin nerokkaaksi strategiksi.” Halder vieraili Suomessa 1936 ja 1937 ja kävi tarkastamassa Rovaniemelle valmistuneen strategisen lentokentän 1938. Tälle kentälle Hitlerin pommikoneet lensivät keväällä 1941. Kesäkuussa 1939 Halder tarkasti Kannaksella linnoituksia ja seurasi tykistön ammuntoa ja Venäjän rajan läheisyydessä. Suomen pääministeri Cajander antoi korkean suomalaisen kunniamerkin tälle Hitlerin esikuntapääl-

likölle, joka teki täällä valmisteluja hyökkäysten luomiseksi Venäjälle. AKS julisti 14.9.1939: ”Nyt on aika iskeä. Voittomme on varma. Sen takaa päällystömme ylivoimaisuus oppimattoman ryssäläispäällystön rinnalla.” Kekkonen totesi: ”Venäjä ei olisi ollut ajan tasalla, jos se ei olisi ottanut uhkaa huomioon syksyllä 1939.”

Sodan vastustajia ja työläisaktivisteja vangittiin ja teloitettiin tai he vain ”katosivat”. Näin Suomen kansa saatiin ”yhtenäisenä rintamana” Neuvostoliittoa vastaan. Mannerheim olisi tullut tuomita valtiopetoksesta. Juuri hän yhdessä Rydin kanssa ohi presidentti Kallion antoi Saksalle luvan tulla maahan. Kyseessä oli valtiopetos.

Miettikäämme, mitä saavutamastamme itsenäisyydestä on jäljellä? EU päättää sisä- ja ulko-

politiikastamme. Kansan mielipiteestä huolimatta olemme osa Natoa. Aseistuksemme on uusittu Nato-yhteensopivaksi. On luovuttu tärkeimmästä itsenäisyyden peruspilarista, omasta rahasta. Julkisia palveluja on ajettu alas ideologisin perustein. Ulkomaisten sijoitusyhtiöiden, joille palveluja on useasti yksityistetty, tarkoitus on tuottaa omistajilleen voittoja, jotka eivät hyödytä Suomea. Pääomat valuvat ulos Suomesta ja työttömyys lisääntyy. Samaan aikaan sosiaaliturvaverkkoa ajetaan alas ja köyhät köyhtyvät edelleen. Oikeisto ei tarvitse itsenäisyyttä. Meidän itsenäisyysme on EU:ssa. Kenen puolesta tuli taisteltua? Hyvää itsenäisyyden 100-vuotisjuhlaa kaikille.

Markku Huhtala Lempäälä

CETA, TTIP – eliitin terrorismia

Ruotsissa tehtiin tutkimus, joka selvitteli ihmisten tietoa CETA:n sisällöstä. Tulokset olivat nöyryyttävät CETA:n kannattajien ja asiaa ajavien suhteen: vain 5 % sanoi olevansa riittävän tietoinen sisällöstä! Tulos ei ole hämmästyttävä, sillä kaikki nämä sopimukset TTIP, CETA, Tisa, jne ovat olleet salaisia keskusteluja suljettujen ovien takana. Keskustelua on käyty ehkä laajemmin Ranskassa, Saksassa ja Belgiassa, mutta esimerkiksi Ruotsissa se on ollut vähäistä. Saksa, Ranska ja Belgia ovat tietoisia, että talonpojat ja maataloudet ovat suojattomia sopimuksen tullessa voimaan. Ruotsissa hallitus ja päättäjät ovat varmoja Ruotsin hyvästä mallista, joka ei heidän mielestään aiheuttaisi suurempia ongelmia maalle. Ihme kyllä Ruotsin LO on hyväksynyt TTIP:n!

Joukkotiedotusvälineet ovat myös tiedottaneet asiasta huonosti. Raportointi on vaikeata, sillä sopimuksen sivumäärä sisältää huomattavia määriä monimutkaisia säännöksiä, lakeja ja määräyksiä investointisuojausta ja monista muista kauppa-alan kohteista. Se vaatii journalisteilta kykyä tiivistää, ymmärtää ja lukea vaikeata tekstiä. Se on kuitenkin tehtävä salaamisyrityksistä huolimatta.

Näiden sopimusten tavoitteenä on vääntää päätöksentekovalta maiden eduskunnilta ja parlamenteilta monikansallisten yritysten intressien mukaiseksi. Kumpikin sopimus sisältää kiistan ratkaisumallin ISDS:n, joka mahdollistaa yritysten mahdollisuuden haastaa maiden hallitukset tai muut yritykset oikeuteen voittoa rajoittavien todellisten tai odotettavien seikkojen vuoksi. Ruotsin Vattenfall on esimerkiksi haastanut Saksan oikeuteen kivihiilijupakastaan jo ihan CETA:n mukaisesti. Tällaisia asioita voi myös olla esimerkiksi , jos valtio haluaa valtioittaa uudelleen rautatiet tai Ruotsissa kohuttu voittojen rajoittaminen esimerkiksi kouluissa ja vanhainhoidossa eli valtion rahojen ei saisi päästää yksityisten osinkojen jakoon. CETAn vastaava pykälä on nimeltään ICS.

TTIP ja CETA ovat hyvin läheisiä sopimuksia. CETA on pitkäaikainen kauppasopimus Kana-

Juuri parhaillaan tätä kirjoittaessani ympäri Eurooppaa pidetään suuria mielenosoituksia CETA:aa vastaan. Kamppailu tätä EU:n ja Kanadan välistä ns. vapaakauppasopimusta vastaan on tärkeä, sillä kansalaisille ei ole annettu tietoa tästä sopimuksesta eikä sopimusta ole vielä ratifioitu, vaikkakin se on valmis. Näin oli myös TTIP:n kanssa, mutta neuvottelut rantaoutuivat ja siirrettiin tulevaisuuteen. Neuvotteluja käytiin pitkään TTIP:n kohdalla, mutta ei ainoastakaan 27 sopimuskohteesta oltu yhtä mieltä. Tällöin olisi hyväksytty maailman suurin vapaakauppavyöhyke, jonka seuraukset olisivat sellaisenaan olleet kohtalokkaat tavallisille ihmisille.

Kuvat: Heikki Mannikko

dan ja EU:n välillä. TTIP taas on USA:n ja EU:n välinen sopimus. Kun TTIP nyt jäädytettiin hetkeksi, niin CETA tuli tärkeäksi, sillä amerikkalaisilla yhtiöillä on sisaryritykset Kanadassa ja ne pystyvät CETA:n kautta ajamaan asioitaan TTIP:n mukaisesti. Mutta TTIP ei ole ohi, sillä tällä viikolla alkoivat juuri uudet neuvottelukierrokset sen saattamiseksi hyväksyttävään kuntoon.

TTIP:ssa ei USA voi pakottaa EU:ta huonontamaan vaatimuksiaan, mutta sopimus sisältää yhteisen hyväksynnän periaatteen, mikä tahtoo sanoa sitä, että USA:n ja EU:n on hyväksyttävä vastapuolen sääntöjen hyväksymät vientitavarat. USA:lla on huonompi ympäristön suojele, eläinsuojelu, kuluttajasuoja ja sekä ammatyihdistysliikkeet jne. USA:n tiukka suurtuotanto pakottaa EU-maiden tuottajat hintataisteluun, josta on vaikea selvittää. Riskinä on myös geenimanipuloidut tuotteet, hormonia sisältävät tuotteet jne. Eli sopimukset ovat jo uhka demokratialle jo edellämainittujen seikkojen vuoksi.

Täydessä hiljaisuudessa

jauhetaan myös Tisa-sopimusta, joka tulee säätelemään virkoja ja niihin liittyviä seikkoja. Neuvottelemassa on 23 osapuolta, jossa EU on yhtenä osakkaana. Sitä pitää myös tarkastella, keskustella ja kriittisesti analysoida.

Mitä sitten odottaa, jos sopimukset tulevat? Sopimukset rajoittavat valtioiden mahdollisuuksia ja keinoja kehittää maitaan kestäviksi ja kaikki kansalaisensa huomioinnoksi valtioiksi. Myös globaalinen eriarvoisuus lisääntyy, koska sopimukset vain suosivat eliittejä. Demokratian periaatteet ovat romkopassa, jos nämä sopimukset ratifioidaan ilman läpinäkyvyyttä, demokraattisia periaatteita. On vaarallista antaa valta pienelle klikille ilman, että estetään maapallon varojen ryöstäminen, kaikenlaisen konamentaliteetin läpikäyminen, luonnon hävittäminen sekä rauhan vaarantaminen kansoja kyykättämällä.

Emme halua eliitin terrorismia.
Esa Salomaa

Työläisen käsikirja on välttämätön

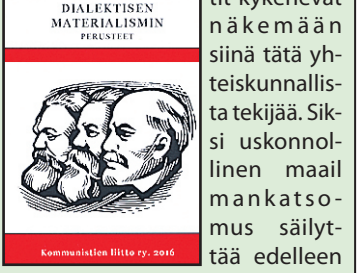
HS:n vaalikoneen ehdokaskyselyssä esitettiin väite: ”Perinteiset arvot - kuten koti, uskonto ja isänmaa - muodostavat hyvän arvopohjan politiikalle.” Tähän piti sanoa onko samaa- vai eri mieltä. Tämä on hyvin luokkakantainen kysymys.

Kun antiikin aikana pienemmistä valtioista luotiin orjanomistukselliset maailmanvallat, asettui kysymys, millainen ajattelu luo perustan ihmisten hallitsemiselle. Muinaisessa Roomassa tämän ”aukon” paikkasi Jeesuksen-Paavalin kristinusko ja 600-luvun alkuvuosina syntyneessä arabivaltiossa Islaminusko. Luokka-yhteiskunnassa muutoksista huolimatta kristinusko ja islam ovat kysyneet edelleen täyttämää niille alkujaan asettuneen tehtävän.

Uskonto perustuu epätieteelliseen idealistiseen maailmankatsomukseen, jota filosofisena oppijärjestelmänä on vaikea

viedä kansanjoukkojen tietoisuuteen. Uskonto onkin idealistisen maailmankatsomuksen kansanomainen muoto ja muodostaa edelleen perustan luokka-yhteiskunnan arvomaailmalle ja hallitsemiselle. Mahdollisuus uskonnon korvaamiseen tuli, kun tieteen ja tekniikan kehityksen tuloksena syntyi työväenluokka ja mahdollisuus sosialistiseen luokattomaan yhteiskuntaan. Samassa saumassa Marx ja Engels löysivät tieteellisen maailmankatsomuksen – dialektisen- ja historiallisen materialismin – joka tukee työväenluokan luokka-asemaa. Se on ainoa vastavoima uskonnolliselle maailmankatsomukselle.

Monet tiedemiehet (ja myös maallikot) kyllä ymmärtävät, että ei siellä ”ylhäällä” mitään ole. Se ei kuitenkaan riitä. Dialektinen- ja historiallinen materialismi ei ole yksittäisten tieteellisten tosiasioiden summa. Se esittää luonnon ja yhteiskuntakehityksen keskinäisen syy- yhteyden ja suunnan. Harvat ateis-

tit kykenevät näkemään siinä tätä yhteiskunnallista tekijää. Siksi uskonnollinen maailmankatsomus säilyttää edelleen asemansa.

Työväenluokan voitto kapitalismista edellyttää voittoa myös uskonnollisesta maailmankatsomuksesta. Siksi Venäjällä kun siirryttiin takaisin kapitalismiin, tieteellistä maailmankatsomusta korvaamaan asetettiin jälleen kirkko. Tähän työhön toimitimme ”Dialektisen materialismin perusteet”

Kirjasen tilaukset hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi). Postitise hinta on seitsemän euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta viis euroa/kpl. Katso: www.kommunistienliitto.com.

Takapajuinen Venäjä

Milloin olette kuulleet Venäjästä jotain hyvää? En ole kuullut minäkään. Ajastaan jäljessä jo neuvostoajoista taapertanut valtio eikä edistystä ole tapahtunut kapitalistisen Venäjänkään aikana. Jopa suomalaiset toimittajaparit ovat hätää kärsimässä, kun tekisi mieli uutisoida edes joskus, vaikka kerran vuodessa hyvistä ja edistyksellisistä asioista. Mutta ei, kurjuudesta täytyy uutissähkeitä tehdä ja lähettää.

Sitä vaan olen viime aikoina ihmetellyt, kuinka tuollainen takapajula kuin Venäjä kykenee laittamaan läntisen maailman polvilleen tietotekniikan avulla? Läntisten maiden johtajat vapisevat toisensa perään median edessä ja voivattelevat, miten Venäjä uhkaa heitä jollain kumman hyber- tai kybersodalla?

Maailman mahtavimman maan USA:n presidentinvaalit käytiin Venäjän vetäminä. Venäjän presidentti Putin kuulemma piteli naruja käsissään ja ohjaili vaalien tuloksen mieleiseensä suuntaan. Euroopassa käydään monia vaaleja lähiaikoina ja uskotaan Putinilla olevan sormensa pelissä monissa vaaleissa, varmaan myös kotoisissa keuhkolläkäytävissä kuntavaaleissa. Siksi epäilen vahvasti pääsyäni Kihniön valtuustoon, hah haa.

Miten on mahdollista takapajuinen Venäjän yllättää housut kintuissa koko läntisen maailman, edistyksen ja kehityksen airueen? Ettei vain sivistyksen ja edistyksen kehto olisikin Venäjä! Me itseämme sivistyneinä ja koulutettuina pitävät olemme kuitenkin aikamoisia moukkia. Annamme jonkun sivistymättömän valtion, sen sivistymättömän ja yksinkertaisen johtajan vaikuttaa äänestyskäyttäytymiseemme ja tekemiimme valintoihin? Hälytyskellot hoi, joko olisi aika alkaa soida!

Miten kädetön ja osaamaton läntinen sivilisaatio on, kun yksi mies idästä vie meitä kuin passiä narussa? Joku läntisen median Venäjä uutisoinneissa ja eri valtioiden johtajien ulostuloissa ei nyt täsmää, vai mitä? On kolme mahdollista selitystä. Läntinen maailma on yksinkertaisesti pudonnut kehityksestä ja on todella kehittyneen Venäjän armoilla. Toinen vaihtoehto on valtaisa kusetus ja raju hyökkäys Venäjää kohtaan, ja näin saadaa omat ilkeät ja pahat teot peiteltä. Kolmas vaihtoehto kytkeytyy toiseen, eli se vanha tuttu: Varas huutaa: ottakaa varas kiinni. Näin kätevästi Venäjästä tehdään kaikkeen, mitä vain keksitään, syyllinen ja varkaat ja rosvot pääsevät kuin koirat veräjässä.

Minä kallistun viimeisen vaihtoehdon kannalle. Entä te, sivistyneet, koulutetut läntisen maailman hyvät ihmiset ja lukijat, mikä on näkemyksenne? Ohjaako Putin valintaanne seuraavissa vaaleissa? Oliko Putinilla jotain tekemistä perussuomalaisen kahteen jytkeyn? Onko Venäjä sittenkin meidän kaikkien salarakas, sillä niin valtavia intohimoja se näyttää aiheuttavan!

Hannu Tiainen

Venäjä tunnustaa DPR:n ja LPR:n asiakirjat

Venäjän presidentti Vladimir Putin on allekirjoittanut asetuksen, joka tunnustaa Donetskien (DPR) ja Luganskin (LPR) kansantasavaltujen viralliset asiakirjat ja rekisterikilvet Venäjällä.

Asetuksen mukaan Venäjällä hyväksytään DPR:ssä ja LPR:ssä myönnettyt henkilöllisyystodistukset, syntymätodistukset, avioliittodokumentit, nimenmuutosdokumentit, kuolintodistukset, ajoneuvojen rekisteröintitodistukset ja rekisterikilvet. Lisäksi DPR:n ja LPR:n alueilla pysyvästi asuvat voivat liikkua ja matkustaa Venäjälle ilman viisumia.

Asetuksen mukaan näin toimitaan, jotta ihmisten ja kansalaisten oikeudet ja vapaudet turvataan yhtäpitävästi yleisesti hyväksyttyjen kansainvälisen lain periaatteiden ja normien mukaisesti. Asetus on voimassa toistaiseksi, siihen asti, kunnes tilanteeseen alueella löydetään poliittinen ratkaisu Minskin sopimuksen mukaisesti.

18.2.2017
DONi News Agency

Donbassin kansantasavallat kansallistivat ukrainalaiset yritykset

Ukraina ei poistanut Donbassin kansantasavaltien kauppasaartoa keskiyön aikamääräeseen mennessä, joten Donetskien kansantasavalta (DPR) ja Luganskin kansantasavalta (LPR) toteuttavat uhkavaatimuksensa ja kansallistavat kaikki niiden alueella olevat ukrainalaiset yritykset, joita ei ole rekisteröity tasavaltien lainkäyttövallan alle.

”Kaikki sujuu suunnitelmien mukaan, keskiyöstä alkaen yrityksille asetetaan ulkopuolinen hallinto. Uskon, että iltaan mennessä kaikki on saatettu valmiiksi,” DPR:n valtionpäämies Alexander Zakharchenko kommentoi toimittajille tänään. Symbolisena eleenä Donbass areenan valot sytytettiin keskiyöllä ensimmäistä kertaa miltei kolmeen vuoteen, kun muun muassa se siirtyi DPR:n hallintaan (kuva viime yöltä).

Tasavaltien johto uhkasi myös keskeyttää kaikki hiilikuljetukset Ukrainaan, jos saartoa ei poisteta aikamääräeseen mennessä. Ukrainan talous ja energiassektori kärsivät jo suuresti saarosta, joka on seurausta ukrainalaisten ääriationalistien suorittamasta rautatiekuljetusten katkaisusta maiden välillä. Ukrainan hallinto on ollut haluton tai kykenemätön lopettamaan saartoa.

1.3.2017
DONi News Agency